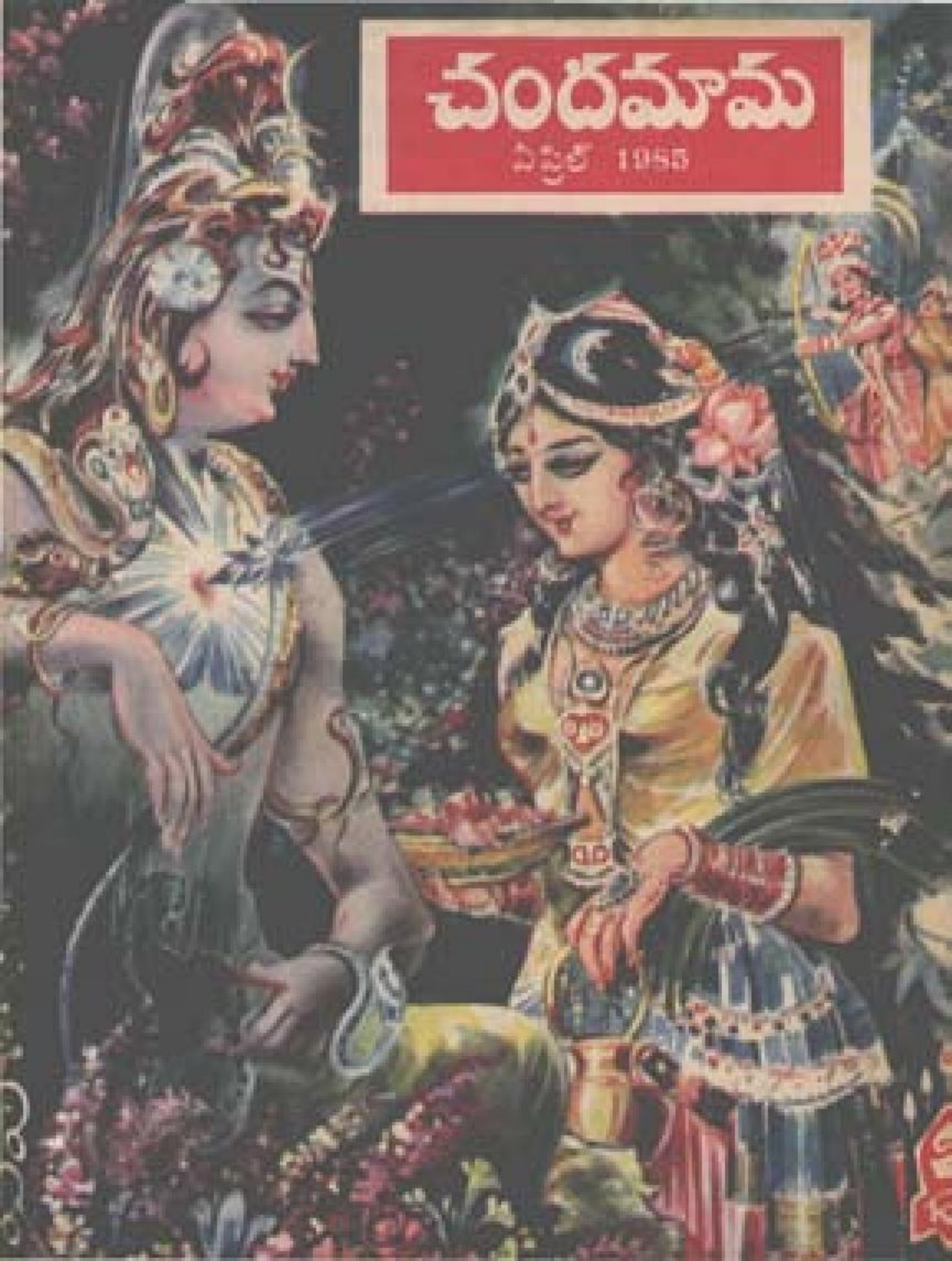

VISIT...

LANZAROTE
Caliente.COM

చంద్రమామ

ఏప్రిల్ 1955

నా ప్రాణ స్నేహితుడివి నువ్వు

అలా అనేదిను చెప్పటం
బాగుంది, ఆ
వర్తక మీ చెవిల్ని
అరిచేయటం వచ్చుకోంది.

దిగ్ భవం అలా
దాచండి... మీ స్నేహితుల
కది చూపించండి.
దాచడం అరే మూలం...
వస్తుంది అరే మూ.

పెద్ద బబుల్ గి ఎలా ఉండాలో తెలుసా మీకు ?

అదిగో బోల్డో అలా
అవుతుంది, అలా
మీ ముఖం అదేలా
వస్తుంది.

అదిగో ముందు పక్క
వెనుక వైపు
మీ ముఖం ఏదైనా
బోల్డుంది.

మీ ముఖం కింద
అవుతుంది అదిగో అదిగో
వస్తుంది, అదే! ఏం
పెద్ద బబుల్ !

బలే పెద్ద బబుల్...
బలే సులభం.

THE HERITAGE

A DIALOGUE WITH THE DALMEZANS

THE LATE ROMAN EMPIRE

HANOI: THE CITY OF THE FLOPPY-BAGGIAN IMPERIAL

THE GREAT TEMPLE

A COMPREHENSIVE GUIDE

From the publishers of *Changelings*

THE HERITAGE

Annual Subscription Rs. 72.00

For subscriptions: **DOLTON AGENCIES**, 188 N. S. K. Suite, Vashon Island, WA 98141 - 800 026

దీనితో మేమందరం ఒకటే
 ఎంత బాగుంటుందో
 ఎంత యిదిగా ఉంటుందో

పెంపా ఆరెంట్ ఫ్లేవర్—
 అహోహాన్సి కలిగించే దుది

కృతము వాచిన దేవుని,
 మిన్నతో గాని మిన్న కలిసితో గాని చేసినది ఈయి.

౦౨౪౪౪౪౪౪

చంద్రమౌళి

సంస్థాపకుడు : 'చంద్రమౌళి'

సంపాదకుడు : దాగిరెడ్డి

ఈ వెల బీజాళకథ ["చంద్రమౌళి యంత్రం"]ను
అధారం, తొమ్మిదిగవ రత్న రచన.

విద్యాభ్యాసానికి యిది తగిన వేయినందున విమో
చించి, అభ్యసించేవాని చిత్తస్పృహ మీద విద్య
రామదం, రాకపోవడం అధారపడి పుంజుందని,
"గురు శిష్యులు" అన్న కథలో చక్కగా వివరించిన
బడింది.

అమరవాణి

నిత్యవర్ణిత శృంగార, విభవ శృంగారానికి,
విమోచన కు విమోచన, శృంగార అమలా శ్రవణం.

[గురువంతుని చిన్న అమలాశం చేస్తే, చిన్న గురుంది కొంత
తగా చెప్పినందున, గురువంతుని కొంత అమలాశం
యేనా, అది అభివృద్ధిపడి వెలుగుతుంది.]

సంపుటి 76

వైదిక 185

సంచిక 4

వరి ప్రతి : 2-00

వింధిక్రీడ యేనా : 24-00

గురుశిష్యులు

సేవిల్పడికి చదువు చావడం లేదు. మల్పడి తండ్రి, ఆ తొడుగు కొత్తగా వచ్చిన గురువు వద్దకు వాణ్ణి తీసుకు పోయి, "వీడికి అక్షరజ్ఞానం, ప్రపంచ జ్ఞానం మీదే కలిగింది మనిషిగా చెయ్యండి," అని చెప్పాడు.

"వా వద్దనే ఉంది, చింతకొరంబాటు ఉన్నాడనేది వాడి కవచం వా చదువు వంట బడుతుంది. వీడిని వా అంట వదిలి వెళ్ళు," అన్నాడు గురువు.

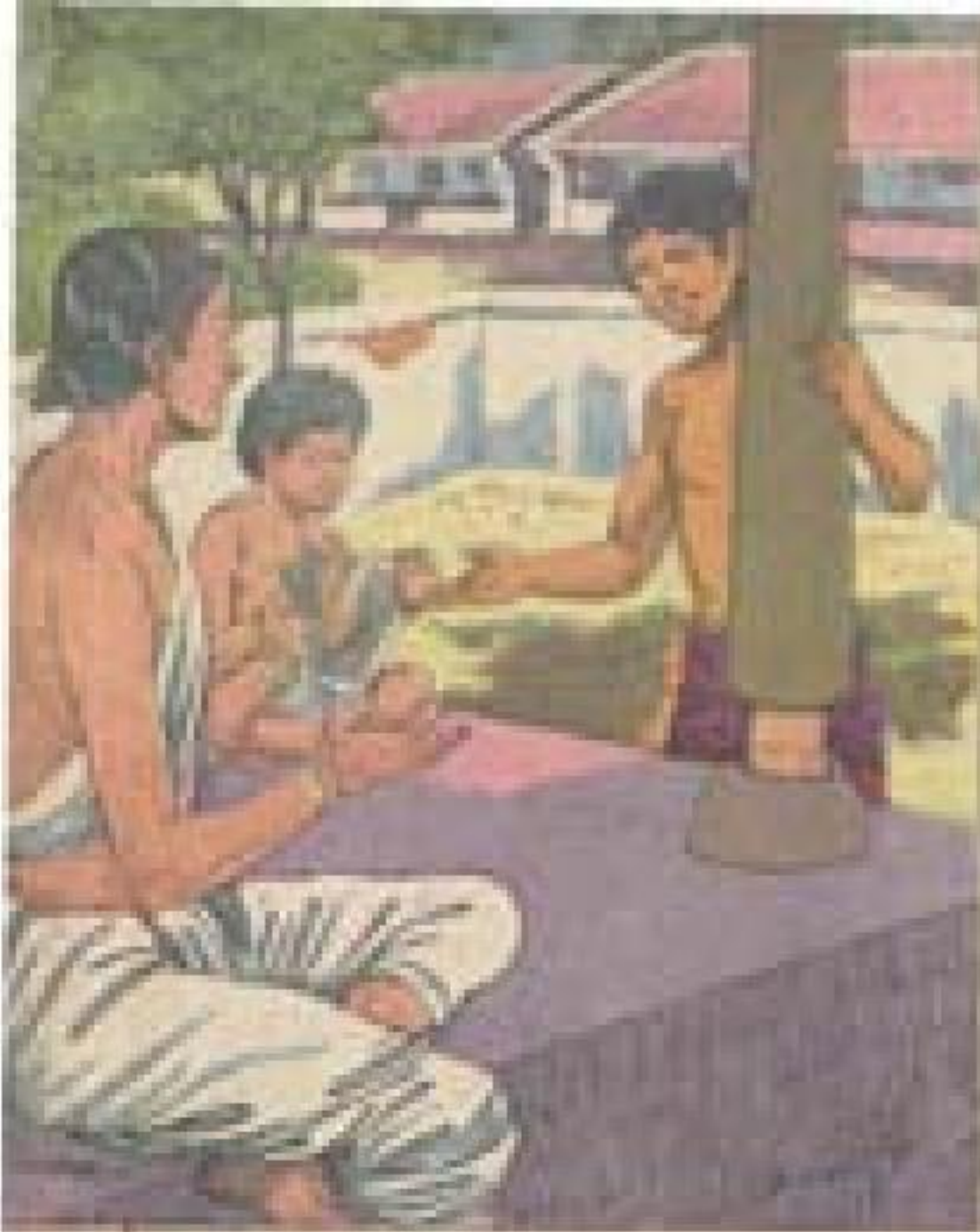
మల్పడి తండ్రి అలాగే చేశాడు.

మొదటి రోజున మల్పడికి, గురువు అంటి వసులన్నీ చెప్పాడు. గురువుకు వాలుగు పాదీ గేదెలున్నవి, వాటన్నిటినీ తొలిబయటకు తోలుకుపోయి మేవుకు ఇవారి. పశువుల పోకడ ఉద్రేకం చేయాలి. పేదలో పడకలు చేయాలి. గురువుగారి అంట్లోని అంట్ల గివ్వెలు తోమాలి!

మల్పడు యీ వసులన్నీ ఎంతో శ్రద్ధగా చేశాడు. మొదటి రోజు ముగియగానే గురువు వాడితో, "రోజంతా గుర్తు వది లోనే ఉన్నావు. వాటిలో ఏమి ఏ వది, అయినట్లుగా ఉన్నట్లే చెప్పు? ఆ వదు యెంతో ఏమి చదువు చెబుతాడు," అన్నాడు.

చదువంటి కష్టపడి వది చెయ్య వసవిరం లేదు. పోయగా ఒక మూల కూర్చుని గురువు చెప్పినది చినతమి! అందువల్ల, మల్పడి వృష్టి చదువు మీదికి మళ్ళుతుందని, గురువు అశంకాడు. కాని, మల్పడు తనకా వసులీ వాళ్ళన్నా యని, చదువు వద్దని చెప్పేశాడు.

వాలుగు రోజులు గడిస్తే, వాడికి బుద్ధి వచ్చిందనుకున్నాడు. గురువు, కాని, వది రోజులు గడిచినా మల్పడిలో మార్పు రాలేదు.

అమ్మను గురువు వాణ్ణి చక్కర కూర్చో బిట్టుకుని, "ఒరే, గిరెలు మేపినగడ్డి, పాలు అవుతున్నది. అందుకు కారణం గిరె శరీర నిర్మాణంలోని ప్రత్యేకత. అదే విధంగా, మనది అనుభవాలను జ్ఞానంగా మార్చుకుంది చదువు. ఆ విశేషాలన్నీ వివరంగా చెబుతాను, వింటావా?" అని అడిగాడు.

"చివరకుంటే నాకు మరొకటిరాకు!" అన్నాడు ముప్పయి.

"నాలుగు రోజులు గడిచాక గురువు వాణ్ణి చక్కరకు పిలిచి, "ఒరే, మువ్వ గారిలో ఎగతచిచ్చు. నీటి మీద చడచి చిచ్చు. అలాంటి మంత్రాలు చెబుతాను.

అందుకు ముందుగా మువ్వ అశిరాలు వేర్చుకోవాలి!" అన్నాడు.

ముప్పయి వణిచివచ్చాడు. గురువు వాడికి అశిరాలు వేర్చడం మువలుపెట్టాడు. వేర్చుకుంటున్నంతసేపూ, వాడిచుట్టూ అంత మరుల మీదే వుండేది. ఎంతసేపై చిట్టగా వాడికి ఒక్క అశిరం కూడా కాలేదు.

అమ్మను గురువు, వాడి చక్కరకు ఒక ఐదేళ్ళ కుశ్రవాడిని తీసుకువచ్చి, "చూడు, వీరికి ఐదేళ్ళు, నీకు ఐదేళ్ళు. వీరికిచ్చిన అశిరాలు వేర్చుతాను. ఎంత సేపిల్లో వస్తాయో చూడు!" అన్నాడు.

ఆ కుశ్రవాడికి చాలా తక్కువ సమయంలో బోలెడు అశిరాలు వచ్చేకాయి. ముప్పయి వాణ్ణి శ్రద్ధగా గమనించి, "అశిరాలు వేర్చుకునేందుకు, ఐదేళ్ళవయసే వుండాలి. నేను పెద్దవాడినైపోయాను. అందుకే నాకు రావడంలేదు," అన్నాడు.

గురువు కాంతంగా, "అశిరాలు వేర్చుకునేందుకు వయసులో విమిత్తం లేదు. మువ్వ ఎవరినైనా పెద్దవాణ్ణి తీసుకురా. నేను వేర్చుతాను," అన్నాడు.

ముప్పయి అంటికి వెళ్ళి పోలేరును తీసుకువచ్చాడు. కాపేపు దిద్దగానే వాడికి అశిరాలు వచ్చేకాయి.

"చూశావా? చదువుకునేందుకు శ్రద్ధ వుండాలి తప్పితే, వయసులో విమత్రం

నిమిత్తం లేదు." అది చెప్పాడు గురువు వెళ్ళుచుగా.

"దాదీయకు అరనైవిళ్ళు. అందుచిల్ల, వాడికి చదువు వస్తుంది. నాకూ అరనై విళ్ళు వచ్చాక, నేనూ చదువుకుంటాను," అన్నాడు ముల్లుడు.

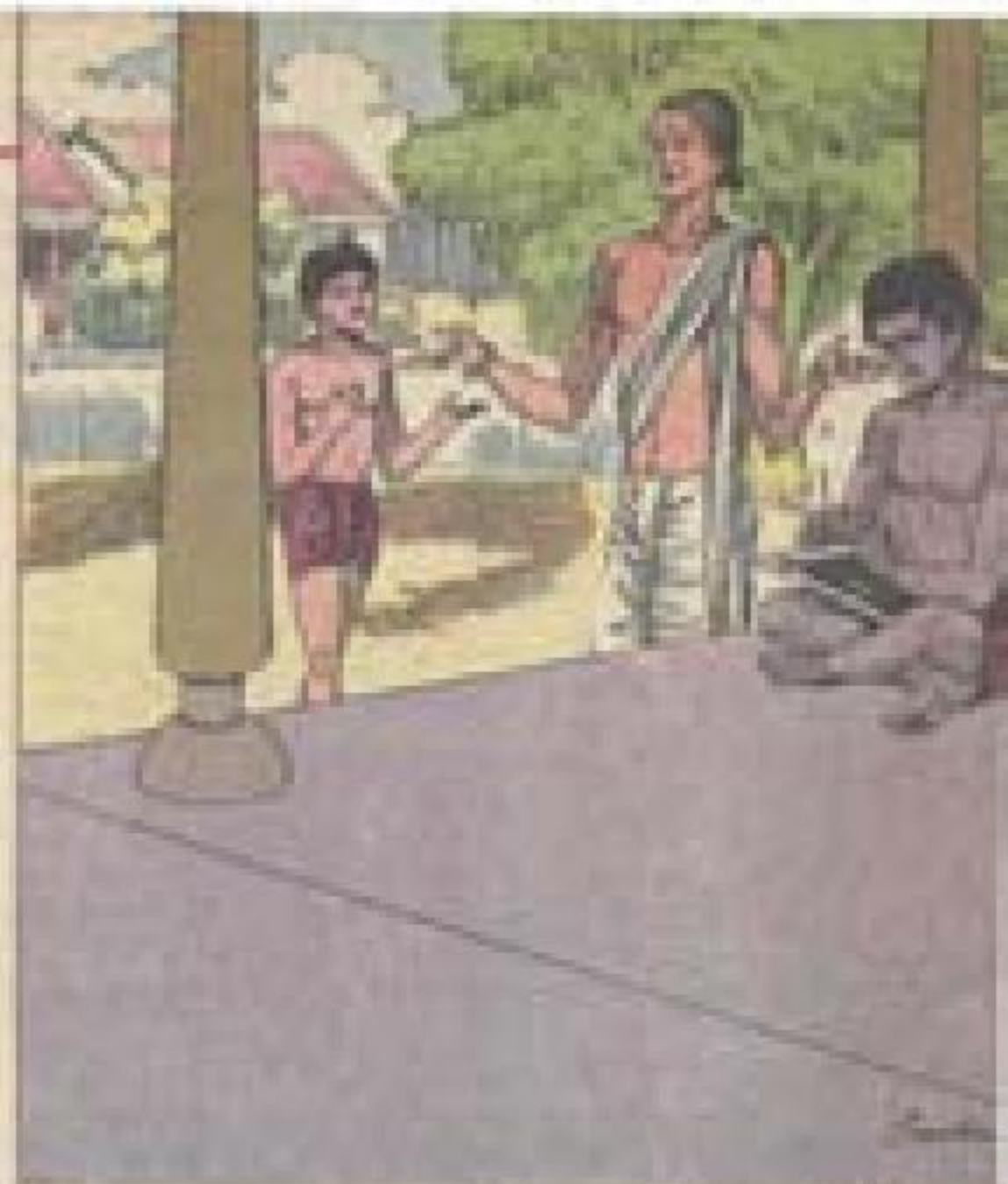
"దాదీ, పదేళ్ళవాళ్ళపల్లెవా పుంటి తీసుకురా. వాళ్ళకు నేను చదువు చెబు తాను," అన్నాడు గురువు ఓర్పుగా.

ముల్లుడు తీరంగా తిరిగాడు. తాళ్ళో పదేళ్ళ పయనులోని కుర్రవాళ్ళంతా తీసుకుంటున్నారు. చదువురాని పదేళ్ళ కుర్రవాడొక్కరూ, ఆ తాళ్ళో లేడు.

"అంతమంది మధ్య, నీ కాక్కడికి చదువు రావంటే అవమానంగా పుంటుంది. అందుకని శ్రద్ధవల్లీ చదువుకో." అన్నాడు గురువు.

"నేను దేనికి అవమానపడను. ఎవరి అచ్చున్నది వాళ్ళది. మీరు చాలా పొద్దగా పుంటావని, అందుకూ విచ్చేసుంటారు. అందుకు అవమానపడి, మీరేం చెయ్య గలరు? మీరు పోయిగి ఎదగలేదు; నేను చదువుకోలేదు. అంతే!" అన్నాడు ముల్లుడు.

"దువ్వ చదువుకోకపోయావంటే, రోజూ పది కొరడా చెప్పలు తివవలసి పుంటుంది!" అన్నాడు గురువు కఠినంగా.

ముల్లుడు దయపడ్డాడు. రోజూ చాలా పేపు చదువుకోసాగాడు. అయినా, వాడికి ఒక్క అక్షరం కూడా రాలేదు.

ఒక రోజున గురువు, వాడితో, "రోజూ మధ్య పది అక్షరాల్లా వెచ్చుకోవాలి. వదిలి ఎప్పు అక్షరాలు వాకివదిలే. అప్పు కొరడా చెప్పలు తివాలి!" అన్నాడు కోపంగా.

"అది చాలా అన్యాయం!" అన్నాడు ముల్లుడు.

"ఎందుచిల్ల?" అని అడిగాడు గురువు మరంత కోపంగా.

"చదువు వెచ్చుకోవడం, నా వాళ్ళక, ఆ వాళ్ళకలో, లోపం అరిగితే తచ్చ

వాది! అందుకు నేను ఇక అనుభవించాలి. అలాగే, విద్య నేర్పడం, మీ చాట్లకు, నాకు చదువు రావడం లేదంటే, మీరు పనికి నేర్పడం లేదని నూతన అర్థం, అంటే, అది మీ తప్పు. నా తప్పుకు నన్ను, మీరు ఇక ప్రోత్సహిస్తున్నారు. మరి, మీ తప్పుకు మమ్మల్ని పేరు ఇస్తారు ?" అని అడిగాడు ముప్పయి.

గురువు వెంటనే, "నాయనా, నువ్వు నా తప్పు తెలిపిందావు! నీ లోపాలు నువ్వు తెలుసుకోలేవు: తెలిస్తే దిద్దుకోలేవు. అందువల్ల, నీకు చదువురాదు. కానీ, నా లోపం నాకు తెలిస్తే దిద్దుకుంటాను. నీకు చదువు చెప్పడం, నావల్ల కాదు. ఇంటికి తిరిగి వెళ్ళు." అన్నాడు.

"చూ నాన్నా ఏదా దిదా కా, నన్ను ఇంటికి తిరిగి రావద్దేమి చెప్పావే!" అన్నాడు ముప్పయి అనుమోసంగా.

"ఏదాది తెరక్కుందావే గురువుగారికి అయిన లోపాన్ని చెప్పగలిగావని, మీ వాచ్చికు చెప్పకో. ఇంకెవ్వరూ, నా దగ్గరకు

రాకు, వెళ్ళు!" అన్నాడు గురువు అవహేదంగా.

ముప్పయి ఇంటికి వెళ్ళిపోయాడు. వాడి తండ్రి తండ్రిగా గురువు దగ్గరకు వెళితే, "వాడికి చదువు తప్పు ఏం చేర్చినా వస్తుంది. నన్ను యిక వాటింపవద్దు!" అని వింపేశాడు గురువు.

ముప్పయికి అక్షరం ముక్క రాకపోయినా, పెద్దయ్యాక చ్చవనాయంలో రాణించాడు. అప్పుడు, వాడికి చదువు అవసరం తెలిసివచ్చింది. వాడు వెళ్ళి గురువును ఆశ్రయించాడు. గురువు భయపడ్డాడుగానీ, వాడికిచ్చాడు చదువు తొందరగానే వచ్చింది.

"చూకరా, నేను చెప్పినట్టే జరిగింది! చదువు బలేళ్ళలోనైనా ప్రారంభించాలి, లేదా అవ్వైవిళ్ళు చాలాక నేర్చుకోవాలి. అప్పుడే వస్తుంది!" అన్నాడు ముప్పయి.

"అలాగా! బతే, లోగడ నీకు చదువు రాకపోవడం, నా లోపం కాదని తెలిసింది!" అన్నాడు గురువు తృప్తిగా.

కంచుకోట

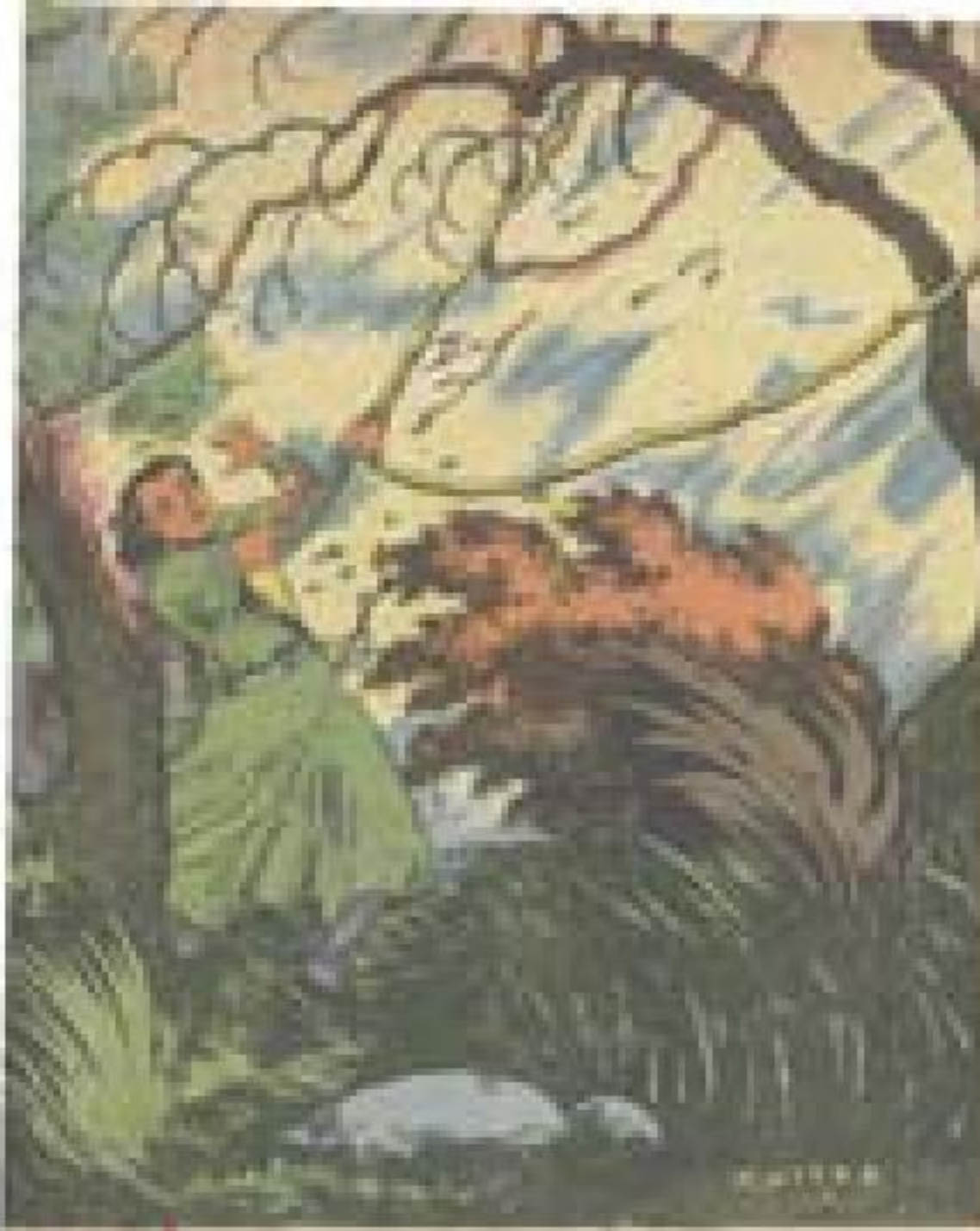

6

[వీర్యశేఖరుడు మరణించి కొత్త పైదండ్రులతో సగం ప్రవేశించుటం వల్ల, చంద్రవర్మ పూర్వం విరేలమయింది. అతడూ, మహాపాండూ గుర్రాల మీద సగం వదిలి కొంతలకేది వారి పోరాడారు. కొంతలతో శత్రువులు వారివదిలీ చూడమన్నారు. చేసిరి లేక చంద్రవర్మ, మహాపాండూ కొంత వదిలీ ప్రవేశిస్తూ ఒక పెద్ద నదిలో చూడారు. తరువాత—]

చంద్రవర్మ నది ప్రవాహంలో తులించుకు ప్రయత్నించాడు. కాని, అప్పుడయిన ప్రవాహ వేగం అతణ్ణి అటూ యటూ విసిరికట్ట పోగింది. కొంత అందుచే పుచ్చి శత్రువైదకులు గేలగా మార్చాయకొవటం అతడికి లీలగా వివిపిస్తూనే వుంది. మహాపాండూ కూడా తనతోపాటు నదిలోకి దూకడా ? లేక శత్రువులచేత చిట్టచుది పోయాడా ?

చంద్రవర్మ యలాంటి అలోచనలతో పోతమకమవుతూ, నదీతలంలో వేగంగా కొట్టుకుపోసాగాడు. తదనానికి అతడు చేసిన ప్రయత్నం ఫలించలేదు. కొద్దిసేపటి లోనే అతడు అయానంతో సాముపిల్లి పోయాడు. ఇక తనకు కాపు తప్పదు. అనుకుంటూ అతడు కదపారీగా ముదిగి పోకుండా వుండేందుకు గట్టిప్రయత్నం చేసి విస్మయంతో కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

చంద్రవర్మ తిరిగి కళ్ళు తెరిచేవరకే
మాడ్చుడు. అకాశమధ్యంలో వున్నాడు.
దుట్టా దిత్తవెట్టగా పెరిగిన చెట్లతో
అతి భయంకరంగా వున్న అతని. తను
అప్పుడు ఒక దేశ పిరి మయగు ఒడ్డున
వదివున్నట్లు అతడు గ్రహించాడు. తను
అప్పుడేవకత్తూ పది అలంలో ముదిగి
పోయిందా, కాని పోయిందో ఒకదాని
పంట కొట్టుకువచ్చి యాక్కడికి చేరినట్లు
అతడు నీలుమీసున్నాడు. ఆ పంటనే
అతనికి మిదాహించు గుర్తుకు వచ్చాడు.
చంద్రవర్మ మెల్లగా లేచి కూర్చుని అతని
కోసం వాయిగుర్రెత్తడా కలయచాళాడు.
అతని జాత లేదు.

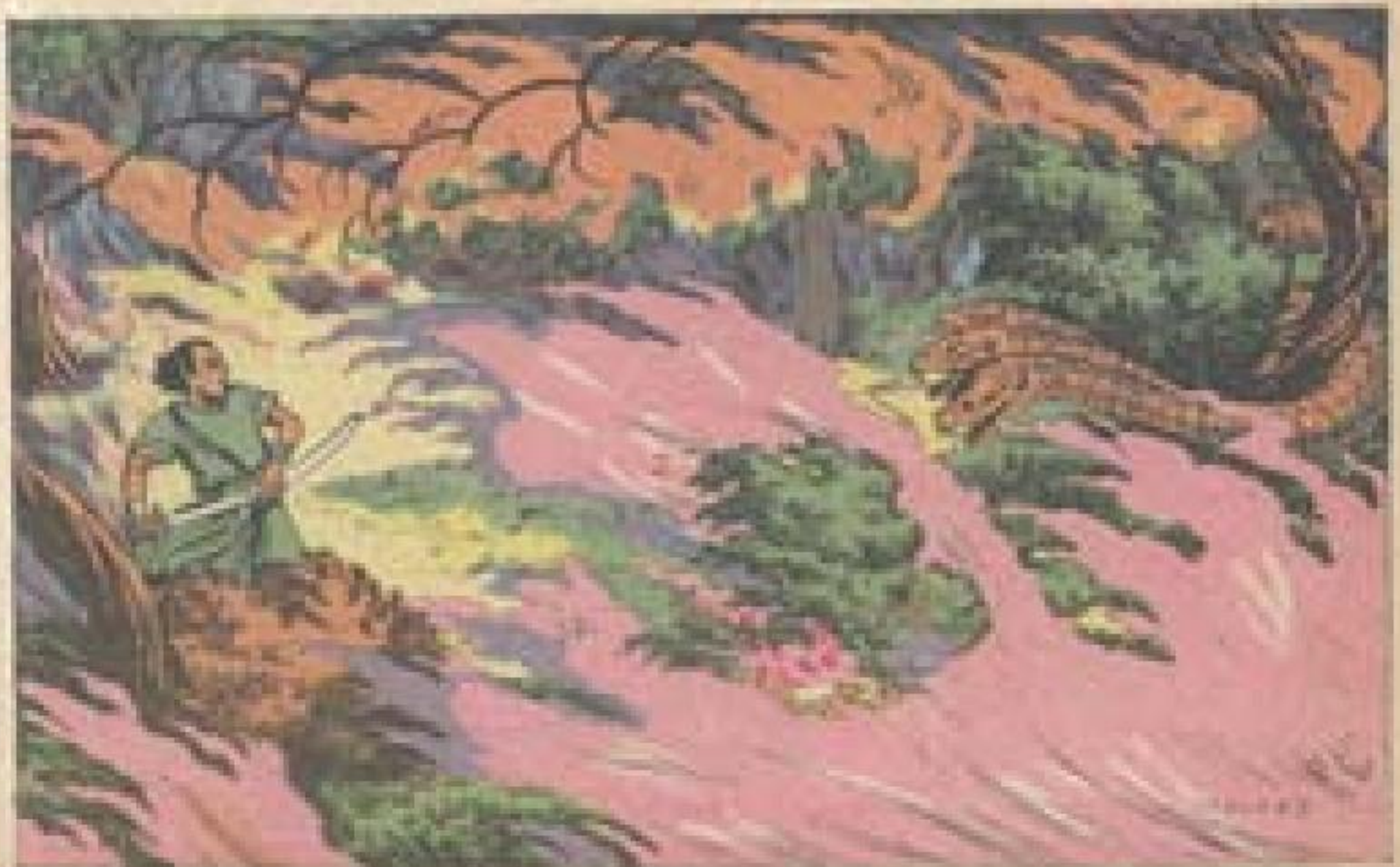
కొద్దిపేరికల్లా చంద్రవర్మను అతని
దహించాగింది. అతడు పిరిమయగు
వర్గద మంది కదిరి, అల్లంక చూడంలో
వున్న చెట్లను పిరిపించాడు. ఆ చెట్లలో
కొన్ని పంటాదంతో భూమికి పరిగి వున్నవి.
అతని గొదివున్న చంద్రవర్మ చేతికి అందిన
పండ్లను కోడుకుని అతంగా తిన్నాడు.

అతని చల్లాయుకున్న తవదాక చంద్ర
వర్మ తన పరిస్థితిని గురించి అలోచించ
సాగాడు. తను క్షతువులచేత బడకుండా
తప్పించుకోగలిగాడు. అది గొప్ప
అద్భుతమే. కాని, యిప్పుడు తను వున్న
అడవిప్రాంతం ఎలాంటిది? అందులో
మానవమాత్రు లెవరైనా వున్నారా? లేక
ప్రాద మృగాలకూ, భూత ప్రేతలకూ
అదిగి పట్టయినదే లేదా? ఈ విధంగా
అలోచిస్తూ చంద్రవర్మ అడవిలోకి
బయలుదేరాడు. అతడు చెట్ల నీయంగా
కొద్ది చూడం పదిచేంతలో, తీవ్రమైన పెను
గారి జాగిరికి అల్లలాడినట్లుగా అడవిలోని
చెట్లన్నీ ఒక్కసారి భూమి మీదికి పరిగి.
అంతలోనే దేహాన్ని గుర్రొదిపించేలా
వికృతంగా ఉలచా. అయిదుచా ప్రారం
భించినై.

ఈ వింత చూస్తూనే చంద్రవర్మ స్త్రీలు
వులా అయి పోయాడు. చెట్లకొమ్మలు
చేతులు దాచినట్లుగా అతడికేసి పరిగి

కియగొంతులతో అదవేసాగివై. అతడు
 ఎటు తిరిగితే అటుకేసి ఆ కొమ్మలు
 వంగి, అతణ్ణి చిట్టకొటోతున్నట్టుగా వదిం
 చటం ప్రారంభించివై. తను ఏదో మంత్ర
 గ్రస్తమైన అతవిని ప్రవేశించినట్టు చంద్ర
 వర్ష గ్రహించాడు. ఇప్పుడు యీ వెంకటం
 నుంచి బయటవడటం ఎలా? అతడు
 ఒకటో పున్న కత్తి చూసి, తనకేసి చెప్పులు
 చిల్లులు వేచేలా అరుస్తూ, వంగుతున్న
 చెట్టుకొమ్మను ఒక్క చిప్పుతో సరికాడు.
 తక్షణం పెద్ద మూలగుతో కలిసి భయం
 కరమైన శేక విడిచివడింది. అందుకు
 ప్రతిగా అగ్నివర్షకం బద్దలయినంత వేది
 మతో గాఢులు ప్రారంభమై, ఆ ప్రదేశం
 మార్చేగేలా బుడలు విడిచిందివై.

చంద్రవర్ష ఒక్కమమమం నిలువెల్లా
 వణికిపోయాడు. కాచి, అంతలోనే అతడికి
 ఎక్కడ లేచిపోగింపూ, పొహించిచిచ్చింది.
 అతడు వెంటనే కత్తిని విడిచి గట్టిగా
 దిగింది పొహలునల్లాంటి భర్తని, వేదిగాలి
 వస్తున్న నైపుకు తిరిగాడు. అతడి కళ్ళకు
 చెట్లకిండుగా పొక వస్తున్న పెద్ద మూడు
 తలల సర్పం ఒకటి కనిపించింది. అది
 భయంకరంగా నాలుకలు జాస్తూ, పెద్దగా
 బుడలుకొడుతూ తిన్నగా అతణ్ణి సమీపి
 స్తున్నది. వెంటకు ఒక్క తల....అమె
 కుంటూ చంద్రవర్ష కత్తి ఎత్తాడు. అంత
 లోనే అతని లోపలి నుంచి వికృతమైన
 కంక వ్యధతో, అపొయత ఒరిగే
 మాటలు విడిచిందివై.

“నాయనా, కాలదాగూ! ఆ మాపట్టులో చంపేకు, కట్టాలలో దిక్కు తెలిక మన దగ్గరకు వచ్చినవాయి. అతడు మనకు అతిథి వమామయి, కేసుంగా నా దగ్గరకు ఉనుకురా!”

ఆ మాటలు వింటూనే మామ తలం కాలవెర్చుం, చంద్రవర్మకు అంత ఎడంలో అగిపోయింది. అదవిలోని చెల్లుచ్చి విశ్వంగా వూరుకున్నది. గారి వ్రంలించి పోయింది. చంద్రవర్మ అక్రమంగా వర్చుం కేసి చూశాడు.

కాలవెర్చుం తనను అనుసరించుచున్న సూతనగా మామ తలంమా ఒకసారి చంద్రవర్మ కేసి అడించి, అతనిలో

లయలుదేరింది. చంద్రవర్మకు మార్గాం తరం కనిపించలేదు. ఈ అదవి ప్రాంతాన్నింతా తను మంత్రబలంతో ఎవరో విశవరుడుకుని వున్నాడు. అగొంతు ఆ వ్యక్తిదే! తను ఆ మామ తలం నర్చాన్ని అనుసరించి వెళ్ళక తప్పదు. పాపిపాపలాదికి ప్రయత్నిస్తే తనకు యా నిమిషానె చావు మూడుతుంది.

చంద్రవర్మ యలా అలోచిస్తూ, కత్తిని మరింత గట్టిగా గుప్పెట దిగించి పట్టుకుని కాలనర్చాన్ని అనుసరించి నడవసాగాడు. కొంత దూరం వెళ్ళేసరికి ఎదురుగా చెల్లు మధ్య గడ్డకలా, రెక్కలా—పింపా కిరీ రంతో వున్న ఒక పెద్ద విక్సలాకారం కనిపించింది. వర్చుం దాని ముందుకు వెళ్ళి అగి, మామ తలంమా ఒకసారి పించి పెద్దగా బాసకట్టింది. మరుక్షణం ఆ విక్సలాకారం నిలుపునా రెండుగా చీలి విక్సలకు పడిపోయింది. వెంటనే కిరీలా దిష్టలో వున్న ఒక గృహం, దాని దాకిల తెల్లని బట్టుతో, ముడతలు పెరిస కిరీదంతో, వయం పంగి వున్న ఒక స్త్రీ చంద్రవర్మకు కనిపించింది.

చంద్రవర్మకు నేట మాట రాలేదు. ఆ స్త్రీని చూస్తూనే, యామి పికలా, మానవ స్త్రీయో అనుకున్నాడు. అంతలో ఆ స్త్రీ దేతిలో వున్న క్రమమే మామ మిద రెండు

మూడుసార్లు గట్టిగా కొట్టి, "కాలదాగో, యాకే ముచ్చె పోవచ్చును," అంటూ చంద్రవర్మ కేసి తిరిగి, "రా, వాయదా! అంట్లోకి రా. నీ కోసం ఎంతో కాలంగా ఎదురు చూస్తున్నాను," అన్నది అపూ యంగా.

"వా కోసిమా?" అన్నాడు చంద్రవర్మ అశ్చర్యపడుతూ.

"అవును, వాయదా, నీకోసమే! నేను నీకు చేయవలసినది నీహాయమా, ముచ్చె వాకు చేయవలసినది నీహాయమా చాలా వుంది" అన్నది అ ప్తి.

ఆ మాటలతో ఆమె మానసిస్టియో అని, మోక్షాశుకాలని చంద్రవర్మ మరణంగా గ్రహించాడు.

"నే వెనంటే నీ కలా తెలుసు? నీ పెరమిటి?" అంటూ చంద్రవర్మ అ ప్తి కేసి నడిచాడు.

"వా పేరు కాచారిని. నేను నీకేమి పోని చేయబోవటం లేదు గనక, ఆ కత్తిని ఒరలో దాచవచ్చును. ఒకవేళ నేను బుద్ధి మార్చుకుని నీకు పోని చేయవలసిస్తే, ఆ కత్తి నీ కెందుకూ ఉపయోగపడదు, ముచ్చె అతనిని ప్రవేశిస్తూనే, వా కత్తిని చూకావు గదా? దేరా వాయా లేని చెట్టు చేమలతో మాట్లాడిందామె. అవే అతనిలో నీ చారినీ అత్తగించినది కూడా," అన్నది కాచారిని.

చంద్రవర్మ ఆ పరిస్థితుల్లో తమ నిర్భయ పోయింట్లని గ్రహించాడు. అతడు, కత్తిని

ఒకరో పెరుకూ, "కాచారినీ, నేను రాజ్యాన్ని, పులికేతులమీ కూడా కోల్పోయి ఈ అడవి ప్రాంతాల చేరిన నిర్మాణం. నేను నీకు ఎలాంటి పాపి తలపెట్టబోవటం లేదు. నువ్వు కూడా నాకు ఎలాంటి పాపి తెలుపని నమ్మకయ్యేనా?" అన్నాడు.

"నేను నీకు పాపి తలపెట్టడమా?" అంటూ కాచారినీ అక్రమంగా చంద్రవర్మ కని చూసి, "చంద్రవర్మా! నేను నా చేత వైద విధంగా నీకు సహాయం చేయవలసి రాదు. కానీ, ఆ సహాయం చేసేమొందు, నువ్వు నా కాక సహాయం చేయవలసి వుంటుంది." అన్నది.

తనను పేరుతో కాచారినీ సంబోధించటంతోనే, చంద్రవర్మకు ఆ మాంత్రికురాలి శక్తి సామర్థ్యాల మీద నమ్మకం కుదిరింది. బహుశా, అమెకు తనను గురించి వివరాల తెలిసివుంటుంది. అప్పుడు చిరమృతంలో ఏమి జరుగుతున్నదో, తన పేవాని చిరమృతం, మరణించిన ఏమియార్థో కూడా అమె చెప్పగలగవచ్చు!

చంద్రవర్మ నిర్భయంగా కాచారినీ సమీపించాడు. అమె అతణ్ణి ఎంతో గౌరవంగా ఇంటి లోపలికి తీసుకుపోయింది. ఇంటి గోడలకు అనేక ఇంతువుల తలలు, మానవ కపాలాలూ వేలాడుతున్నవి. గోడలో పెద్ద గవ్వం ఉన్నచోట చింతగా తయారు చేసిన ఒక బల్ల మీద పెద్ద గజా గోళం ఒకటి తళతళ మెరుస్తున్నది.

కాచారినీ, చంద్రవర్మకు గజాగోళం ఉన్న బల్లపక్కగా ఒక మెత్తని యాపిస్తూ, "వర్మా, అక్కడ కూర్చో. నువ్వు నిజంగా నీదిలో మునిగిపోకుండా బతికి బయట వడటం నా అదృష్టమే అనుకుంటున్నాను. నేను పొందించమిలసిన ఒక కార్యం అయితే నీవల్లనే కావాలి. చీకటిలో మరెవ్వరినల్లా కాదు." అన్నది.

చంద్రవర్మ గజాగోళం పక్కగా మెత్త మీద కూర్చుంటూ, "కాచారినీ, యా

గోళం చూడడానికి రాతా చింతగా ఉన్నది. అలాంటి వారి ఉపయోగాన్ని గురించి నేను అడిగితే కొంత విని ఉన్నాను. అందులో నుండి మునుముగురు చూత తివిడ్డ వృత్తమానాలను చూప వచ్చురా?" అని ప్రశ్నించాడు.

చంద్రవర్మ ప్రశ్న వింటూనే కాపొలిచి విస్మయంగా విట్టరానిది. "నాయనా, చంద్ర వర్మా! నువ్వునుకుంటున్నట్లు, యా గాఢ గోళం విజంగా తివిడ్డట్లులో అరగబోయే వాన్ని కూడా చూపించగలిగితే, నేను యింత నిరాశ పడేవలసివ అవసరం లేదు. ఈ గోళం చూత వృత్తమానాలను మాత్రమే చూపగలుగుతుంది. ఆ కారణం వల్లనే నేను ఒకానొక కష్టసాధ్యమయిన కార్యం సాధించేందుకు నీ సహాయం కోరు తున్నది," అన్నది.

"ఆ కార్యం అంత కష్టసాధ్యమా?" అన్నాడు చంద్రవర్మ.

"అవును, కష్టసాధ్యమే. అసాధ్యం మాత్రం కాదు. అక్కడికి నూరు యోజ నాల దూరంలో శంఖుడు అనిపిస్తే ఒకా నొక మాంత్రికుడున్నాడు. నువ్వు అతడి మాంత్రికస్థాంలో తొరఅది, దాకోసం ఒకా నొక వస్తువును సంగ్రహించి తీవలవి ధ్వంసం. ఆ వస్తువుగాని లభ్యమయితే, నేను చురొక వెయ్యేళ్ళ కాలం యౌవనా

రోగ్గాలతో నుఖంగా తివిడ్తాను. లేక పోతే..."

కాపొలిచి నూట ముగించుకుంటానా, వెక్కి వెక్కి విరుస్తూ, కన్నుళ్ళను తుడుచుకోసాగింది. చంద్రవర్మకు ఆ విమోచంలో అమె మీద ఎక్కడలేని జాలి కలిగింది. ఈ మంత్రగత్తె, తనను మోపించే సాతమాద్యాలని చూస్తూన్నదే మా అన్న పంశయం అంతవరకూ అతడి మనసులో ఏమైనా ఉంటే, అది కాస్తా అమె దుఃఖాన్ని చూస్తూనే మాయమయింది.

"కాపొలిచి, నేను నీకు నా కాయ శక్తులా సహాయం చేస్తాను. కాని, ముందుగా నీవు నాకు ఒక చిన్ని ఉప

కారం చేయాలి. నా పరపురస్కరం యిచ్చి
దేలా వున్నది? నా సేనాని దీరమల్లుడూ,
నా సేనకుడు నులాపూడూ, ఒకరి
వుద్ధారా? ఆ దృశ్యంతం, యా గజా
గోళంలో చూసి చెప్పిగలవా?'' అని అది
గాయ చంద్రవర్మ.

కాచిరిని చిరునవ్వుతో లేచి గోడకు
తగిలించి వున్న ఒక పాతవాటి మానవాస్థి
కను తిమకుని గజాగోళాన్ని చూపించి,
ఏదో మంత్రం చదువుతూ వానిని తాకి,
''అయిగో, నీ పరపుర సగరం!'' అన్నది.

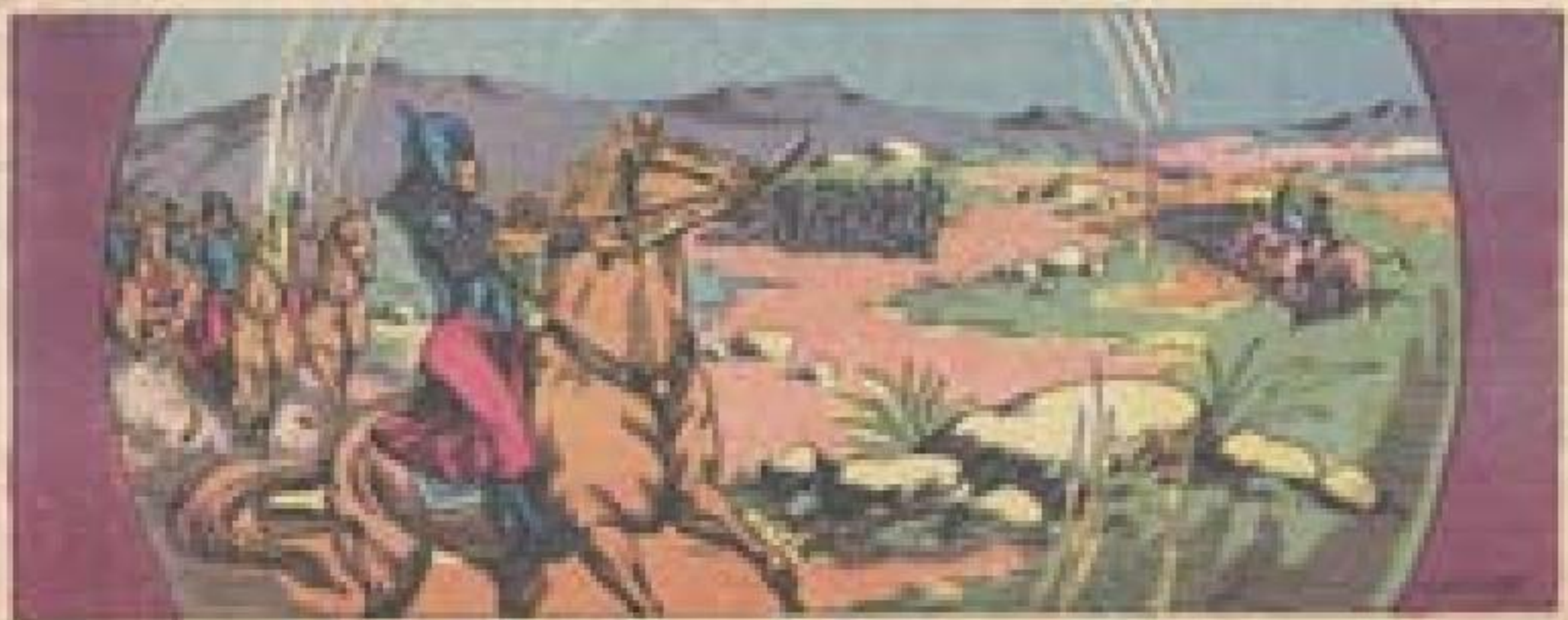
భగభగమనే మంటలతో, అకాశం ఎత్తు
లేచిన పొగలతో, పీకుల వెంట వారి
తెచ్చా లేకుండా పోపోకలాలు చేస్తూ
పరిగెత్తే పాదులతో ప్రత్యక్షమైన పరపుర
సగరాన్ని చూస్తూనే, చంద్రవర్మ విక్స
తంగా అరిచి, కళ్ళు మూసుకుంటూ,
''కాచిరిని! అక వాలా, ఆ దృశ్యం
చూడలేను!'' అన్నాడు విగ్రహగా. కాచిరిని
మానవాస్థికతో గోళాన్ని తాకిన మరుక్షణం
ఆ పీతికొల్పి దృశ్యం అదృశ్యమైంది.

''అయిగో, నీ సేనాని దీరమల్లుడూ!''
అంటూ కాచిరిని మానవాస్థికతో మరో
పాని గజాగోళాన్ని తాకింది.

చంద్రవర్మ కళ్ళు తెరిచి గోళం కేసి
అదుర్దాగా చూశాడు. గుట్టలు, పుట్టలు,
పెద్ద పెద్ద కొండలు... సేనాని దీరమల్లుడు
తన అశ్వకులతో వేగంగా పోతున్నాడు.
అతణ్ణి అన్నివైపుల నుంచి చుట్టూముట్టతూ
సర్పకేతుడి బలగం చూపిస్తున్నది, దీర
మల్లుడు తన గుర్రాన్ని విలువరించి, తన
అనుచరులకేసి తిరిగి ఏదో చెప్పి, కత్తి
చూసి శత్రువులకు ఎదురుగా తన
గుర్రాన్ని చూపించాడు.

''అది యివ్వాలే ఉదయం అరిగింది.
ఆ తరవాత దీరమల్లు లేమయింది, ముచ్చెర్
చూడటం మించిది కాదు!'' అంటూ
కాచిరిని తన చేత గల మానవాస్థికతో
గజాగోళాన్ని తాకింది, వెంటనే అ దృశ్యం
మాయమయింది.

చంద్రవర్మ విస్మయంతో గజాగోళం కేసి
చూస్తూ వుండిపోయాడు. —(అంకావుంది)

సలహాలిచ్చే యంత్రం

వేట్టువేలని నిశ్శూన్యమైన చెట్టువద్దకు తిరిగి వెళ్ళి, చెట్టుపై నుంచి కదాల్చి దించి భుజాది వేసుకుని, ఎద్దులలాగే మౌనంగా శ్మశానం కది వడవడిగాయి. అద్దెయి కదిలోని దేతాళుడు, "రాజా, ఏదో కోరి యింత అర్ధరాత్రివేళ శ్మశానంలో దాదా బాధలూ పయకున్నావు గదా! కాని, ఆ కోరిక తీరాక, మిమ్మి విజంగా త్పత్తివేదగలవద్దు నమ్మకం ఏమీ లేదు. అందుకు ఉపాధిరణగా కంతవవిర్క అనే రాజా కథ చెబుతాను, శ్రమితెరియకుండా ఏదు," అంటూ యిలా చెప్పిపోగాడు:

కుంతలదేశాన్ని పొరించే కంతవవిర్క గొప్ప దర్శిమిద్దికలదాడు. అయిన పొల వలో ధిప్పి మారుమూల గ్రామ ప్రజలకు కూడా శ్రేయోదయం గాని. దొంగలదీతి గాని పుండేవి కాదు. అయితే, అద్దె తద్దుడూ ప్రకృతి వైచరీశక్తుల కరణంగా

బేలాళ కథలు

అతివృష్టి, అదావృష్టి దాపురించి ప్రజలు
యిక్కట్లపాలయేవారు. అలాంటి సమ
యాల్లో, శంతనవర్మ, వ్యయంగా ఆయా
ప్రాంతాలు పంపింపించి, వాదలను గురి
అయినవారికి తగుసాయం చేస్తూండేవారు.

ఒక వానాకాలంలో, శంతనవర్మ శంత
ప్రపహించే అలలద్రావడి పొంగి, కొన్ని
ప్రాంతాలు జల మయమయ్యాయి. శంతన
వర్మ కొందరు రాజ్ దొంగలను వెంట
బెట్టుకుని అక్కడికి పోయి, వంట
పొలాలు, అల్పా పొగట్టుకున్నవారికి
రక్షణ కల్పించాడు.

అయిన తిరిగి రాజరానికి విస్త్రాంతగా,
ఒక అదనపుప్రాంతాన ముని అశ్రమం
ఒకటి కనిపించింది. వివాహించగా, ఆ

అశ్రమం జ్ఞానాశ్రమం తనే మునివని,
అయిన గొప్ప తపశ్శక్తి, యోగవిద్యలూ
ఎరిగివెళ్ళినది తెలిసింది.

శంతనవర్మ ఆ మునిని దర్శించాడు.
ముని అయినను సాదరంగా అభ్యసించి,
"రాజా, నువ్వు ఎంతో ధర్మబుద్ధి కలవాడి
వని, ప్రజల సుఖమే, నీ ముఖంగా పాలన
చేస్తున్నావని విన్నాను. నీ లాంటి రాజులు
అరుదు. నీవు యోగవిద్యావు గవిన, నీ
మనసులో ఏదైనా కోరిక ఉంటు చెప్పు,"
అన్నాడు.

శంతనవర్మ వినియంగా, "మహాత్మా,
ప్రజల సంక్షేమం కోసం, నేనెన్నో కార్య
క్రమాలు తలపెట్టాను. కాని, అవి నేనా
శిందినంత వేగంగా అవగతం లేదు.

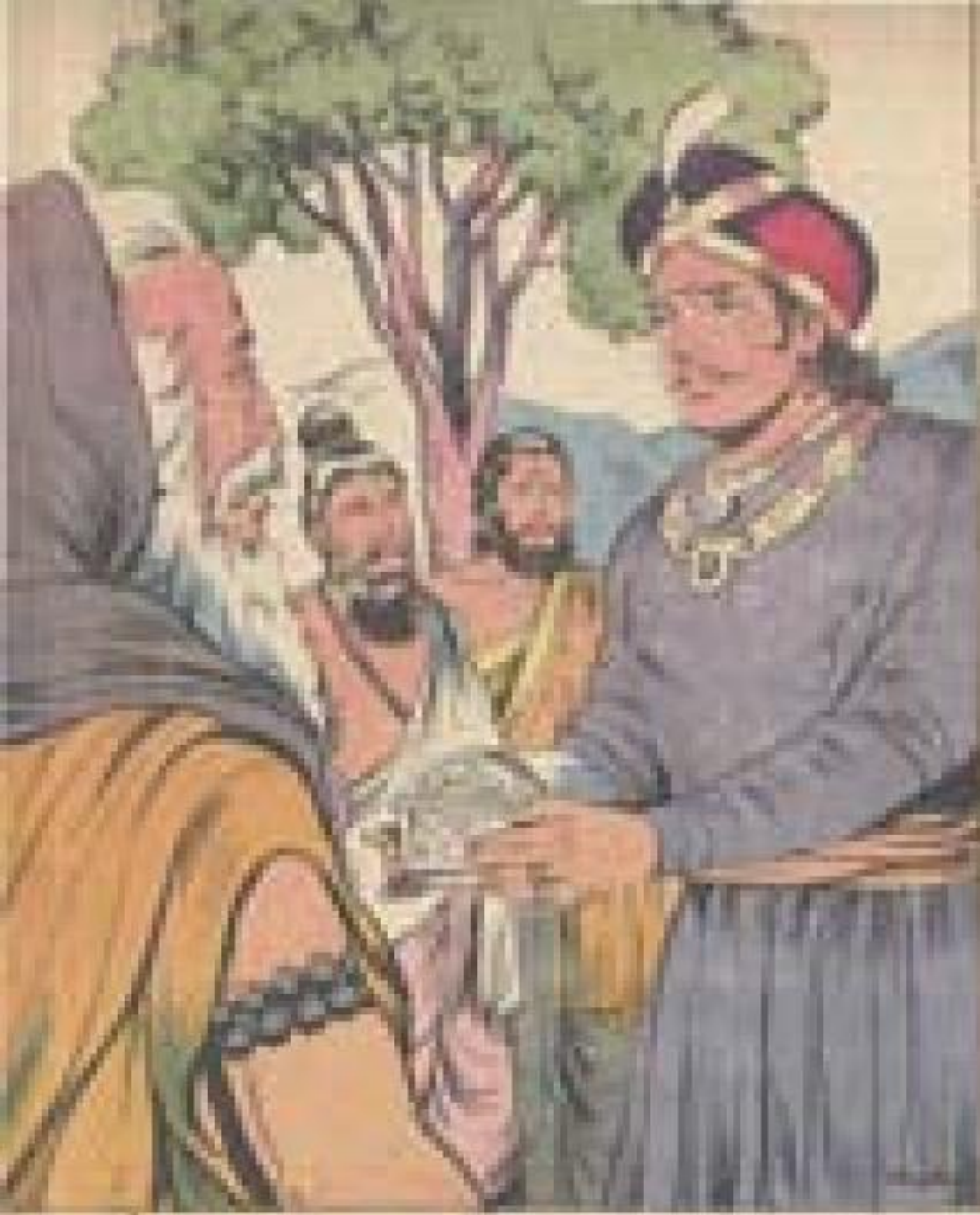
వదలరా, ఈపామరా తాంటి ప్రకృతి
వైచరీ త్యాంను అవలేము, నిజమే !
అయినా, వాటివల్ల ప్రజలు విచరీతమైన
వాదలకు గురి కాకుండా, ముందుగానే
తగు చక్షుశులర్హులు ప్రారంభించవచ్చు.
అది నాకు సాధ్యపడదేమో లేదు, తమరి
పెద్దనా మంచి మార్గం మాకు చూపిం-
దాలి," అని కోరాడు.

జ్ఞానాశ్రయమును విడుదలవ్వ వచ్చు, "నీ
కోరిక చాగానే వున్నది. చిని పెద్దనా, చాచ్చి
వక్రమంగా నిర్వహించాలంటే, ముందు
చక్కగా అలోచించాలి. అప్పుడే అది
జయప్రదం అవుతుంది. నీ దగ్గర చక్షు-
శుల ఉద్యోగులు వున్న మాట నిజమేనా?"
అని అడిగాడు.

అందుకు శంతనవర్మ, "చా ఉద్యో-
గుల చక్షుశులనూ, శక్తిపామర్హులనూ
నాకు సమ్మతం వున్నది, వాళ్ళు రాజ్య
పాలనకు సంబంధించిన అన్ని విషయా-
ల్లోనూ, తగిన సలహాలు యిస్తూ వేచా-
కరిస్తున్నారు. ప్రజాహిత కాంక్షలు మరింత
వేగంగా జరగాలన్నదే, చా తాపత్రయం,"
అన్నాడు.

మంచి కొద్దిపెద్ద మోహంగా వూరుకుని,
తరవాత, "రాజా, అలా అయితే, నీకు
అపూర్వశక్తులు గల ఒక చిప్పి యంత్రాన్ని
జహామానంగా యిస్తాను. చాచ్చి శిరస్సు
మీద వుంచుకుని, మిచ్చి వేది జరగాలను
కుంటున్నారే, అది మనస్సులో అను-
కుంటుంటాను. అప్పుడు యంత్రంలోంచి

తగిన సూచనలూ, వలసలూ విని పుట్టియి," అని చంతంతో చేసిన ఒక చిన్న పెట్టెను శంతవచర్మకు యిచ్చాడు.

"మహావీరాదా!" అంటూ శంతవచర్మ చాన్ని తీసుకున్నాడు.

అప్పుడు జ్ఞానాశ్రయించి, "రాజా, ఈ యంత్రాన్ని గురించి, నీ కొక ముఖ్య విషయం చెప్పవలసి వున్నది. దీన్ని నా తవళ్ళక్కి కొంత భారపాపి విర్మించాను. అందువల్ల, దీని మహిమ నేను తీవ్రంగా వున్నంతవరకే వుంటుంది. అప్పుడే నేను ఎన్నడై నీళ్ళు పైబడ్డవాణ్ణి. యోగసాధన చేసినవాణ్ణి కనక, మరొక పదిహేను ఏళ్ళ బ్రతుకనలను. అంతవరకూ దీన్ని మళ్ళీ

విశ్చింతగా వాడుకోవద్దు. ఆ తరువాత అది కేవలం చంతపుపెట్టె మాత్రమే!" అన్నాడు.

శంతవచర్మ కొంచెం సిద్ధి అలోచించి, యంత్రాన్ని మునిగి యిచ్చివేస్తూ, "దీన్ని నేను స్వీకరించలేదు. తమరు అగ్రహించక మన్నించండి," అన్నాడు.

ముని అశ్రుర్యపోయి, "రాజా, దీన్ని ఏ కారణంవల్ల విరాళిస్తున్నావు? ఈ యంత్రాన్ని పదిహేను సంవత్సరాలపాటు విశ్చింతగా వాడుకోవచ్చని ముందే చెప్పాను గదా? అందువల్ల, మళ్ళీ కోరుకుంటున్న ప్రజోపయోగకరమైన ఏదో కార్యాల పోదించవచ్చు," అన్నాడు.

"మహాత్మా, మరొకసారి మన్నించ వలసిందిగా కోరుకున్నాను. ఈ యంత్రం వల్ల నాకు తాత్కాలికంగా కొన్ని ప్రయోజనాలు లభించవచ్చు. కాని, భవిష్యత్తులో ఎదురయ్యే విమర్శలను గురించి అలోచించాలి గదా! ఆ కారణంగానే చాన్ని వద్దంటున్నాను," అన్నాడు.

ముని చిన్నగా నవ్వి, శంతవచర్మను మౌనంగా దీవించి పోగడంపోయి.

జ్ఞానాశ్రయ యా కథ చెప్పి, "రాజా, శంతవచర్మ వరమే దురాకాపరులే కాక, అమా యకులుగా కూడా కనబడుతున్నాడు. అతని కోర్కె విని, ముని తన

తపశ్శక్తి గొంత భారహిని విస్మించిది
 నలహరిచ్చే యంత్రాన్ని అపహరిం
 చాడు. అయినా, అతడు తృప్తిపడక
 దాన్ని ముదిరి తిరిగి యిచ్చివేశాడు. పైగా,
 భవిష్యత్తులో ఏదురయ్యో నమస్కరించుటా,
 తన అమా యశ త్యాన్ని బయటపెట్టా
 కున్నాడు. ఈ విధంగా అతడు ప్రజలకు
 మహాపాకారం చెయ్యగల అవకాశాన్ని
 జారవిడిచాడు. ఇందుకు కారణం అతడి
 దురాశా, అమాయకత్వాలే కదా? ఈ
 విందేహవిని వమాధానం తిరిపి కూడా
 చెప్పకపోయావే, నీ తల వగిరిపోతుంది,"
 అన్నాడు.

దానికి విశ్రమార్కుడు, "శంతనవర్ష,
 ముని జ్ఞానాశ్రయించిచ్చిన యంత్రాన్ని
 తిరిగి యిచ్చివేయడంలో, గొప్ప అంగీత
 జ్ఞానాన్ని, వివేకాన్ని ప్రదర్శించాడు. ఏదో
 చిన్న లోపాలున్నా, అతడు వ్యయంగా
 అలోచించి, తన ఉద్యోగులిచ్చే నలహ
 రిను పొందించి రాజ్యాన్ని ధక్కగా
 పోలిస్తున్నాడు. అటువంటప్పుడు, ముని

యిచ్చిన యంత్రాన్ని గదిక అతడు
 ఉపయోగించడం ప్రారంభిస్తే, యశ
 తాళ్ళల్లో ఎవరికి అలోచించవలసిన అవ
 సరం కలగదు. ఇందువల్లా, వాళ్ళ మెదళ్లం
 మొద్దుబారి అలోచనాశక్తి నష్టమై అవ
 కాశం వృద్ధిచే, చిదిపేడు చెందిత్యురాల
 తర్వాత యంత్రం తన శక్తిని కోల్పోవ
 డంతో, వాళ్ళు వశ్రమంగా అలోచించ
 దాన్ని మొదటి నుంచి మళ్ళీ నేర్చుకో
 వలసివస్తుంది. అలోచనాశక్తి వృద్ధిచే
 వల్లనే, మనవి తక్కిన జీవజాలంతో
 ఎన్నోరెట్లు అవకాశంపొందవలసివలసివుంటున్నాడు.
 అ శక్తిని అచ్చికంగా వదులుకుని
 మంత్రాలతోటి, యంత్రాలతోటి పొందే
 ప్రయోజనం చాలా తాత్కాలికమైనది.
 ఇంత అలోచించగలిగిన శంతనవర్ష
 దురాశావరుడూ కాదు, అమాయకుడూ
 కాదు," అన్నాడు.

రాజుకు ఈ విధంగా మోసభంగం కలగ
 గావే, దేశాళుడు శవంతో నహ మాయమై,
 తిరిగి చెప్పెక్కాడు. —[శర్వీకం]

మూర్ఖుడూ-భక్తుడూ

ఒక అడవిరావులపుష్ప తూరిలో, ఒక పేద బ్రాహ్మడు పుండేవాడు. అతడి అందరి పక్కనే, అడవిలో కట్టలు కట్టుకుంటున్న మరొక పేదవాడుంటేవాడు.

అప్పుట్టుంటి కట్టలు కట్టుకునేవాడి పరిస్థితిలో చాలా మార్పు వచ్చింది. వాడు తన చిన్న గుడిసెనువదిలి, పక్కనే పెంది మార్చి అల్లు కట్టుకున్నాడు. వాడూ, వాడి భార్య పిల్లలూ విలువైన దుస్తులు ధరించుకొన్నారు.

బ్రాహ్మడికి, కట్టలు కట్టేవాడిలో వచ్చిన మార్పు చాలా ఆశ్చర్యం కలిగించింది. బ్రాహ్మడి భార్య భర్తతో, "మీరలా పూరుకొండి. నేను, వాడికి యంత పాత్రాగా అంత అద్వైతం ఎలా పట్టించే తెలుసుకుని చెబుతాను," అన్నది.

కొద్ది రోజుల తరువాత బ్రాహ్మడి భార్య, భర్తతో, "వాళ్ళు రోజూ రోజూకూ ఎలా

ధనపంతులయి పోతున్నారో తెలుసుకున్నాను. కట్టలు కట్టేవాడి భార్య ఆ రహస్యం వాడు చెప్పింది," అన్నది.

కొద్ది వెలల శ్రీతం విగలచేత, రాత్రువేళ కొన్ని రోజులపాటు ఎడతెరిచిలేని వాడే కురిసింది. ఆ సమయంలో కట్టలు కట్టే వాడు అడవికి వెళ్ళేందుకు ఏలుకలగ లేదు. ఆ కారణంగా, వాళ్ళు వాడుకున్న వాలుగు నేబ్బులూ తిండికి అర్పణ పోయినై. ఆ తరువాత, రెండు రోజుల పాటు తినేందు కేమిలేక అందరూ వస్తులున్నాడు.

ఆ రాత్రి కట్టలు కట్టేవాడికి పాత్రాగా ఒక అలోచన వచ్చింది. తానుకు రావుల పుష్ప వదివక్కన ఒక చిన్న పురాతన దేవాలయం వున్నది. అందులో కొయ్యతో చేసిన దేవుడి విగ్రహం వున్నది. కట్టలు కట్టేవాడు గడ్డలి తినుకుని, చికబ్బో ఆ

దేవాలయానికి వెళ్ళాడు. వాడి అలోచన
ఆ కొయ్య విగ్రహాన్ని ముక్కలుగా పరికి,
పంటచెరుకు నీల అమ్మకొవచ్చుని.

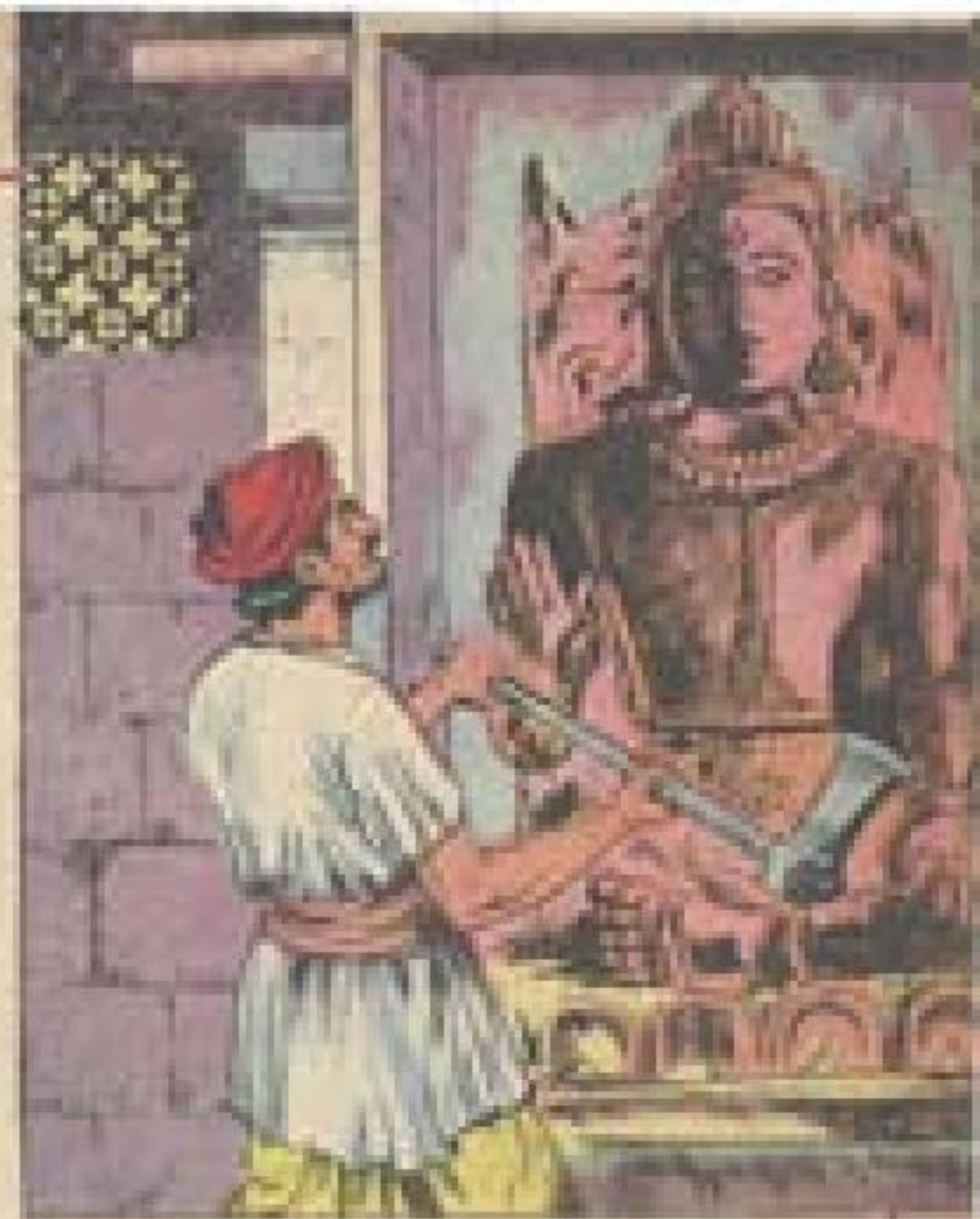
అయితే, వాడు గడ్డలి ఎత్తే పరికి,
కొయ్య విగ్రహంలో నుంచి, "అగు!"
అన్న మాట వినిపించింది.

కట్టలు కట్టేవాడు ఎత్తిన గడ్డలిని
దండకుండా అలాగే పట్టుకు వెలుబడ్డాడు.
అప్పుడు కొయ్య విగ్రహంలోంచి మాటలు
యలా వినిపించింది: "నీక్కావలసింది
ఉబ్బకదా! ప్రతి పోషకాదం. మార్కెట్
యానికి కొంచెం ముందుగా, యా వెక్కన
పుచ్చ నదిలో ఒక "మనసుగుమనసిగి పైకి
తీయ. నీ చేతిలో ఒక బంగారుకామి
వ్వంటుంది."

ఆ రోజు నుంచి వాడు, విగ్రహం చెప్పి
నట్టే చేస్తూ, ప్రతి పోషకాదం ఒక
బంగారుకామి పంపియిస్తున్నాడు.

బ్రాహ్మడి భార్య, తర్తకు యా సంగతి
చెప్పి, "మనమీ భవసంతులం కావ
డానికి మలుపైవేమార్గం కనబడుతున్నది.
మీరూ ఒక గడ్డలి తీసుకుపోయి, దేవుడి
విగ్రహం నీవి ఎత్తుంది. ఆ తరవాత
మనకూ భారానికొక బంగారుకామి
లభిస్తుంది," అని పలకా యిచ్చింది.

బ్రాహ్మడికి మొదట్లో యా పలకా
నచ్చులేదు. దేవుడి విగ్రహం మీదికి గడ్డలి

ఎత్తడం అంటే ఎంతో పాపం చేసినట్లు
అవుతుందనుకున్నాడు. కాని, దీర్ఘంగా
అలోచించి చూడగా, తమ పెదరికం
నుంచి విముక్తుడు కావడానికి, యిదొ
క్కట మార్గంగా తోచింది.

ఆ రాత్రి బ్రాహ్మడు గడ్డలి తీసుకుని
దేవాలయానికి వెళ్ళి, చేతులొక్తున్నది
పోవకాళ్ళం అవి అంటుకునే, విగ్రహం
పైకి గడ్డలి ఎత్తాడు. కాని, విగ్రహంలో
నుంచి ఏ శబ్దమూ రాలేదు. అతడు
అశ్చర్యపోయి, యాహిరి గడ్డలి క్రమ
మరింత బలంగా గుప్పెటబిగించి,
విగ్రహం నీవి తీవ్రంగా చూస్తూ, గడ్డలిని
పైకిత్తాడు.

అది ఏమియంటో కొంచెం దూరంలో ఉన్న దీపపు కాంతి విగ్రహం ముఖం మీద పడడంతో, యిప్పుడు బ్రాహ్మణుడు దేవుడి ముఖాన్ని పుష్టింగా చూడగలిగాడు. ఆ వెంటనే అతడు ఒక క్షణకాలం భయంలో నిలువెల్లా కంచించిపోయాడు. మూర్ఖురగా చట్టమంటూ వేల మీద పడిపోయాడు.

అప్పుడు విగ్రహంలోంచి, "నాయనా, నువ్వు ఎంతో దైవభక్తులవాడివి. అలాంటి నువ్వు, మూర్ఖుడవే నీ పక్కయింది కట్టలు కొట్టడానికి ప్రవర్తించవచ్చునా? వాడు మూర్ఖత్వం కొద్దీ నన్ను గడ్డలితో కొట్టాడంటేవాడే, అందులో ఏ మాత్రం పందేహం లేదు. ఎందు పల్లనంటే, వాడి తప్పిలో నేను తీవలం కొయ్యను మాత్రమే. కాదు, నువ్వంత మూర్ఖంగా ఎలా ప్రవర్తించగలవు? ఆ మూర్ఖుడి వల్లా, భక్తుడివైతే నీవెల్లా—దేవుడు ఒక రకంగా పుండగలడని నీవెవ్వండుకనుకున్నావు? ఒక పో నన్ను, నువ్వు గడ్డలితో

కట్టివుంటే, నువ్వు మహా దాపవైపుంటే వాడివి. కాదంటే దేవుడి విగ్రహం అంటే ఏమిటో నీకు బాగా తెలుసు, కట్టలు కొట్టడానికి దింగలి వేరు—వాడికి నీపాటి జ్ఞానం లేదు," అన్న మాటలు మూర్ఖుడుంచి తేడుకుంటున్న బ్రాహ్మణికి దృష్టిగా వినిపించినై.

బ్రాహ్మణుడు లేచి విగ్రహానికి నమస్కరించి, అంటికి తిరిగి వచ్చాడు. భార్య అతణ్ణి ఏం జరిగిందని అడిగింది. అమెకూ, భర్త గడ్డలి తీడుకుని వెళ్ళాక, తాను యిప్పుడే పంపాకు వచ్చాల్సినం కలిగింది.

"నేను గొప్ప అవ్వనైనానుట్టి దేవుడి మాటలు విన్నాను. నునీ పేదరికం గురించి బాధపడడం మంచిది కాదు. అది దైవనిర్ణయంగా భావించి, అన్నంతలో తప్పిగా అతకడం అలవదుకుంటాం," అన్నాడు బ్రాహ్మణుడు.

బ్రాహ్మణి భార్య అవునన్నట్టు తప్పిగా తలాడించింది.

పితృగౌరవం

దీర్ఘపురి అగ్రహారంలో, సోమసుందరం అనే గృహస్థుడు ఉండేవాడు. అయినా ఒక్కడే కొడుకు : పెరు జనార్ధనం.

సోమసుందరం వరమ కోపిష్టి. దీనికి మరొక కొడుకును తీసుకొంటే వాడు. జనార్ధనం తండ్రి తీట్లను శాంతంగా భరించేవాడు కాని, అయ్యి వల్లిత్తుమాట అనేవాడు కాదు.

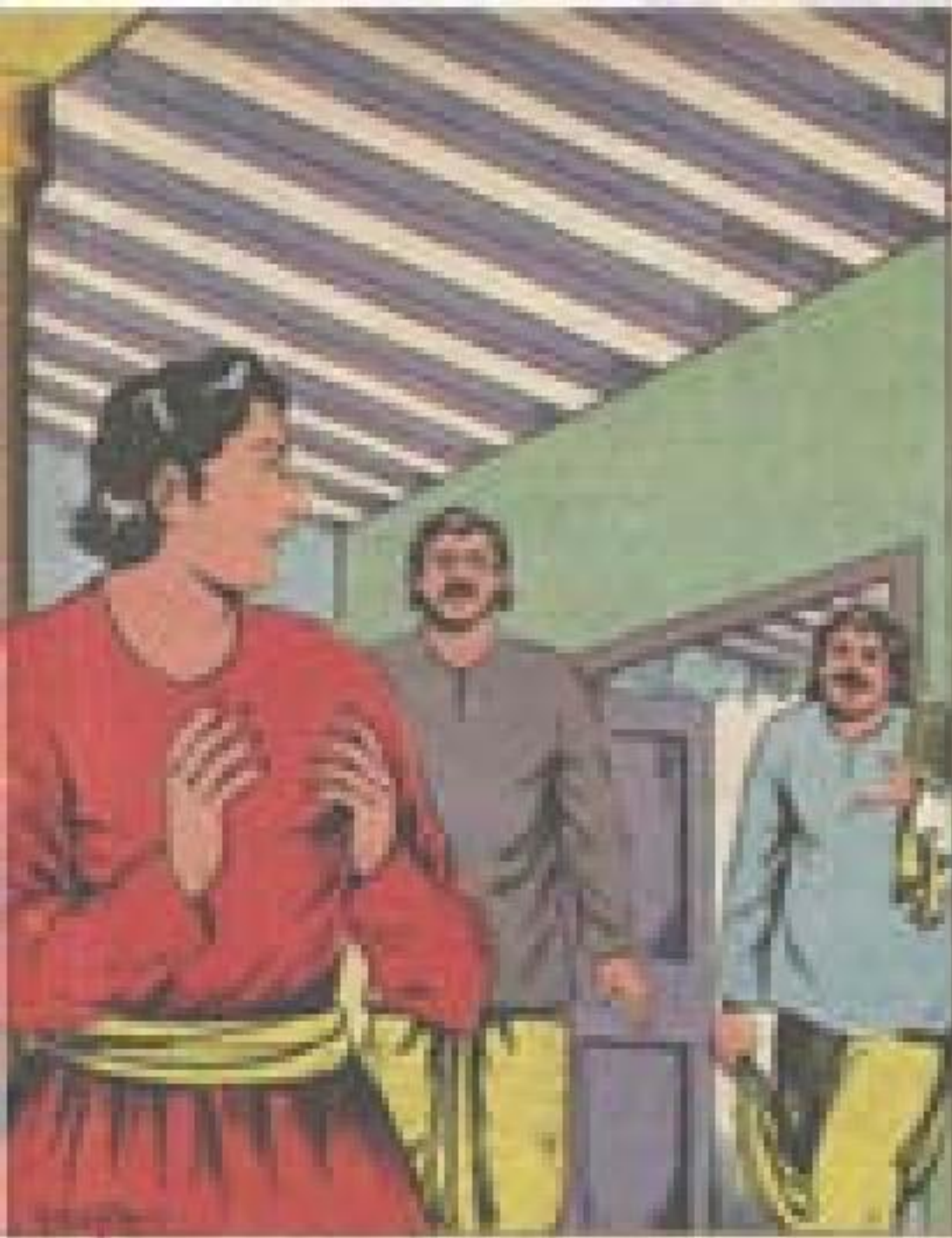
జనార్ధనం పెళ్ళియ వాడయ్యాడు. కాని, ఎవరూ అతనికి పెళ్లి విచ్చేయకు ముందుకు రాలేదు. పొరుగు గ్రామంలో దండపోటి అనే జనార్ధనుడి వెలువడిరినే మేనమామ ఉన్నాడు. అయినా వీయ పొచ్చి పిదపి అప్పి కూతురున్నది. అయినా దండపోటి తన కూతురును జనార్ధనానికి చేయకొమని అతగలేదు.

దండపోటితోపాటు చాలామందికి, జనార్ధనాన్ని గురించి ఒక అర్హతయం

ఉన్నది. అతడు కొంత అమాయకుడే కాక, వెళ్లొ నాలుకలేని వాడని, అందుకే తండ్రి అయిన వానికి, కాని వానికి తియకున్నా వెళ్లొకట్టిన రాయబా ఉంటు వ్నాడని అనుకునేవాళ్ళు.

ఒకసారి సోమసుందరం, జనార్ధనాన్ని దూరాన ఉన్న తామపురి నుంచి మామిడి విళ్ళు తెమ్మని పంపాడు. వెళ్ళేముందు కొడుకును, మామిడివిళ్ళు ఆ ఉళ్ళో చచ్చా ఉంటే తెమ్మని రెండు మామ పార్లు హెచ్చరించాడు.

అరేబా దీకరిచేసేవేళ జనార్ధనం యార్ల మామిడివిళ్ళున్న బాటతో అందరికి తరిగొచ్చాడు. ఆ విళ్ళును వదిలి వదిపోయి పెళ్లికొమ్మలు వదిలి సోమసుందరం ఉగ్రుడై తోయి, కొడుకును, "నీకి జన్మకు బుద్ధులూ కాదు. చవకగా ఉంటేనే గదా కొడుక్కు చమ్మిచ్చాడు ! యార్ల విళ్ళు

మీ పరపాలిచ్చిన, ఏ తరివతక్కువ తనాన్ని ఏమిదారి? అందుకే, ఎవరూ మీకు పిల్లనిచ్చేందుకు యిష్టపడడంలేదు," అన్నాడు.

ప్రియా అదరికతో చిరాకుగావుచ్చా, జనార్దనం ఎంతో కాంతంగా, "నాన్నా, ఏ పిల్లులైనా మీని ఈళ్ళో తక్కువ తర వుండి, పెక్కి ఈళ్ళో ఎక్కువ తర వున్న ప్పటికదా, అది చివర అది చెప్పడం పొద్దుమిచ్చుతుంది. అసలు మీని ఈళ్ళో మామిడిపళ్ళో లేకపోయి, అక్కడ తామి ప్పరిలోవాళ్ళు యాల్ల పడమాయపరపాలు చెరితే, నేను లేరమీడి వదివరపాలకు కొన్నాను, వాకు దారి అర్పించుకు రెండు

పరపాలయింది," అని యింకా ఏమో చెప్పబోయాడు.

కాని, పోమమిలదడం కొడుకు మీట లకు పెనుక్కుంటూ, "ఈ వివరాలన్నీ నివ్వేవడదిగాదు?" అన్నాడు.

"అతక్కపోయిందా చెప్పవలసివే కొచ్చి వివరాలయింది. అక్కడ ఎంతో కాలంగా మీకు మీరు పరపాలు బాకివున్న రామ దండంగాడు కనిపించారు. అయిన మీన కుటుంబ క్షమ వేమోబారాలదిగి, పికివ్వ మీని మీరు పరపాలిచ్చారు," అంటూ జనార్దనం తండ్రికి తప్పిచ్చి, "నాన్నా, ఒక పంగతి, పివల్లమాలివే కోపం, తిల్లూ చూపి— తమ పిల్లకూడా పిచేత తిల్లూ తినివలసివస్తుందని, ఎవరూ వాకు పిల్ల నివ్వడంలేదు," అన్నాడు.

అంతలో లోపలినుంచి అతడి మీన మాయ దండపోడి అక్కడికి వచ్చాడు. అయిచ్చి చూస్తూనే జనార్దనం "మిచ్చిచ్చి తొచ్చావు, మీమియ్యా?" అని అడిగాడు.

"వచ్చి ఎంతపిచ్చి కాలేదు. ఏరా, అల్లుడూ! వావగారు మీవ్వి తామిప్పరి వెళ్ళిపిల్లల చెప్పారు. తిరిగి వచ్చి ఎంత పివయిందేమిది?" అన్నాడు దండపోడి.

అ ప్రశ్నతో మీనమాయ, తమ తండ్రితో అన్నమీటలు చిని వుండ తమకుని జనార్దనం కాస్త స్థిమికపడి, "అప్పటి

రావడం, ఏమిటి పెళ్ళిమం? పాతాక్షగా
మా తాడు వచ్చావు." అన్నాడు.

"మీ అమ్మాయి పెళ్ళి పంగతి మీ
అందరి తెలివా వేసి పాతాక్షుని వచ్చాడు."

అన్నాడు దండరాని వర్ణకూ,

"మీరాకి పెళ్ళా! ఎప్పుడు? ఎవరితో?"
అన్నాడు అవార్థనం అక్కర్లకూ.

"మరివరితోనే ఏమిటి, ఏతోనే!"
అన్నాడు దండరాని.

ఆ వెంటనే పోమమండలం వంతో
పంగా, "మిచ్చి వచ్చి చాచాపెవయి
వచ్చిటా, వాకొడుకు వచ్చేవరకూ, అపంగతి
తెచ్చుకపోవడం వాగలేదు," అన్నాడు.

ఆ రాత్రి అందరూ కులాపాగా కమర్లు
తెచ్చుకుంటూ లోకానా వేశారు.

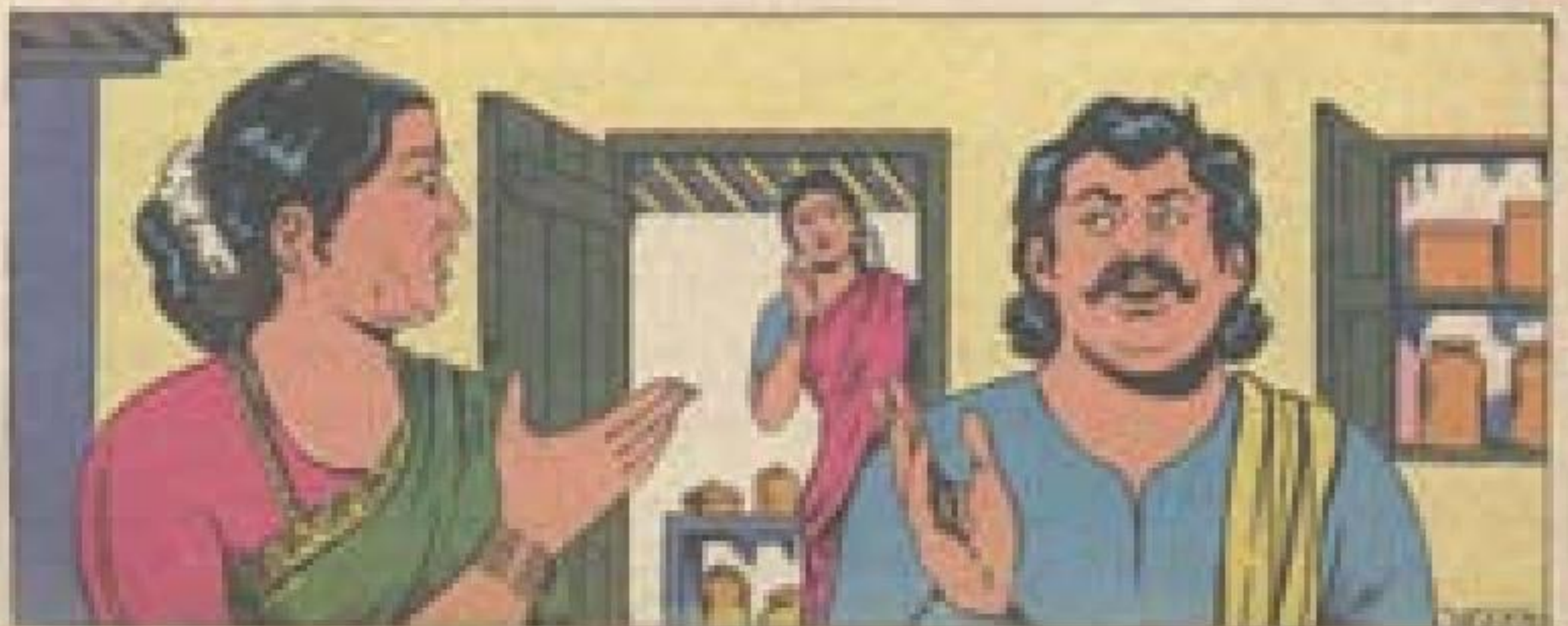
దండరాని తిరిగి అల్లు వేయకూ,నే
చార్లకో, "అవార్థనంతో మీది అమ్మాయి
పెళ్ళి కాయం చేసుకునిచ్చాడు," అన్నాడు.

అయినా చార్ల ఎక్కడలేని అక్కర్లం
కనబడుస్తో, "మీరు వెళ్ళివచ్చాడు పెళ్ళి
వెంబంధం చూపించుకది, వాలో మాట

విడచేగా అయినా అనేలేదు. అయినా,
అమ్మాయిని అవార్థనానికి కట్టదిట్టం
మేమిటి? అతనికి కాస్తంత లోకజ్ఞానం
కూడా లేదని, మనకు తెలుసు. పైగా
వల్ల వేరువాయి చేసివాడు," అన్నది.

దండరాని, చార్లకు జరిగింది తెప్పి,
"వాడు మామిడిపళ్ళతో వంటకి తిరిగి
వచ్చివచ్చాడు, నేను లోపలగదిలో పుచ్చా
నది తిరుచుడు. తను తండ్రునిచ్చిన వయ
కానం నేను చిన్నావనుకున్నాలో ఏమో,
వచ్చు చూస్తూనే ఉండిపోయాడు. వాడు
చాచా తిరిగివచ్చాడు. తండ్రి పట్లవుచ్చి
గొరవం కొద్ది అయిన అర్థంలేని కొరచ్చి,
తిట్లమా పహిస్తున్నాడు. అయితే, అవినవ
వడివచ్చాడు తండ్రికి ఎదురు తిరిగి జవా
విచ్చగించాది, యివ్వాలే నేను గ్రహం
లాడు," అన్నాడు.

దీనితో దండరాని చార్లకు, అవార్థనం
పట్లవుచ్చి దురవిప్రాయం పోయి, తన
కూతురుకు యిది మంచి సంబంధం
అన్న విమర్శకం కలిగింది.

ఋషిశౌపం

బ్రహ్మచర్యుడు శశిరాజ్యాన్ని పొందిన కాలంలో, బోధివేత్తుడు ఒక బ్రాహ్మణ కుటుంబంలో జన్మించాడు. అతడి తండ్రి మణిమాణిక్యల్లాంటి విలువైన వస్తువు లతో వ్యాపారం చేస్తూండేవాడు. అయిన బోధివేత్తుణ్ణి పదహారేళ్ళ వయసువరకూ, ఒక గురుకులంలో పుంచి చక్కగా విద్య చేర్పించాడు.

బోధివేత్తుడు గురుకులం నుంచి అంటికి తిరిగి రాగానే, అతడి తండ్రి, "నాయనా, నేను పెద్దవాణ్ణి అయిపోతు వ్వాను. నువ్వే నాకు ఒక్కగానొక్క పంజానం. నీకు, అంతకాలంగా నేను చేస్తున్న వ్యాపారంలోని మెలుకువలు చేర్చడమిది," అన్నాడు.

బోధివేత్తుడు అందుకు వణిసివ్వాడు. ఆ తరువాత ఒక వారం రోజులకు తండ్రి కొడుకులు విలువైన మణిమాణిక్యాలను

మహిళలు కట్టుకుని, వ్యాపారవిమిత్తం అయిపోయారు.

ఈ విధంగా యుద్ధరూ అనేక గ్రామాల్లా, పట్టణాలూ తిరిగి బాధపడిగా తమవద్ద పుచ్చు మణిమాణిక్యాలను అమ్ముతూ, దివరకు వారానొకసారి వేరారు. అయితే, వాళ్ళు ఆ సగరం చేరేసరికి మార్కాన్తమయమై ప్రమాంగా చీకటిఅయి పోయింది.

బోధివేత్తుడి తండ్రి సగరవ్యాధిని గుర్తించి, సగరంలో ప్రవేశించేందుకు అనుమతి కోరాడు.

"అయ్యోదాదా, మీరు చూడగా భవిక వర్తకుల్లా ఉన్నారు. కానీ, రాజాజ్ఞ దిక్కు రించరావది. మార్కాన్తమయం నుంచి, తిరిగి మార్కాన్తమయం చేరకూ సగర వ్యాధులు తెరచరావది, అయిన అజ్ఞ!" అన్నాడు వ్యూరపాలకుడు.

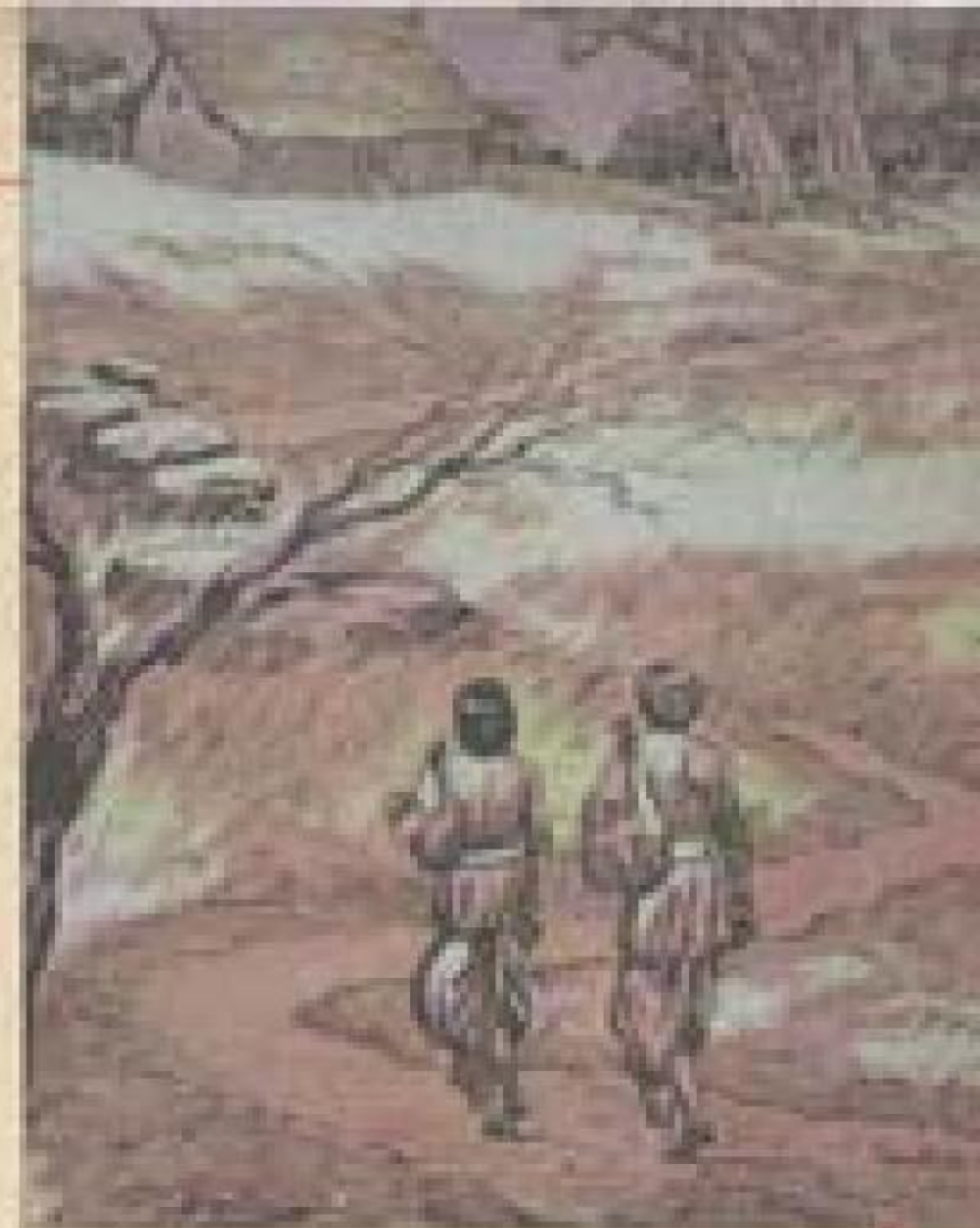
అప్పటినుంచి వేయడమూ అన్నీ పనులన్నీ, అ తండ్రికొడుకులకు ఏయేర యాగింది. బోధనకున్నది తండ్రి అతడితో, "దాయానా, మన రాత్రిలో అనం మాటమిది? నీగరం ప్రవేశిస్తే, ఏ ఏత్రంలోనో బోజనం చేసి, పోయిగా విశ్రమించేవాళ్ళం," అన్నాడు.

ఏళ్ళువే వుండి, యా మాటలు పన్ను ద్వారా పొలకుడికి వాళ్ళపై వారికలిగి, "మీ పెంట పెంట చేసుకునేందుకు అవినవం అయింది సొమ్మగి వుంటే, కోట ఏళ్ళువే వున్నా. నా చిన్న కుడిరంలో పెంట చేసుకోవచ్చు," అన్నాడు.

తండ్రికొడుకులు, ద్వారా పొలకుడు చెప్పిన చిన్న కుడిరం ప్రవేశించి, ఒక గంట కాలంలో పెంట పూర్తిచేసి, బోజనాలు ముగించారు. అయితే, అతి చిన్న ధైర్య అ కుడిరంలో వాళ్ళిద్దరూ పడుకుని నిద్రపోయేందుకు చోటు చాలలేదు.

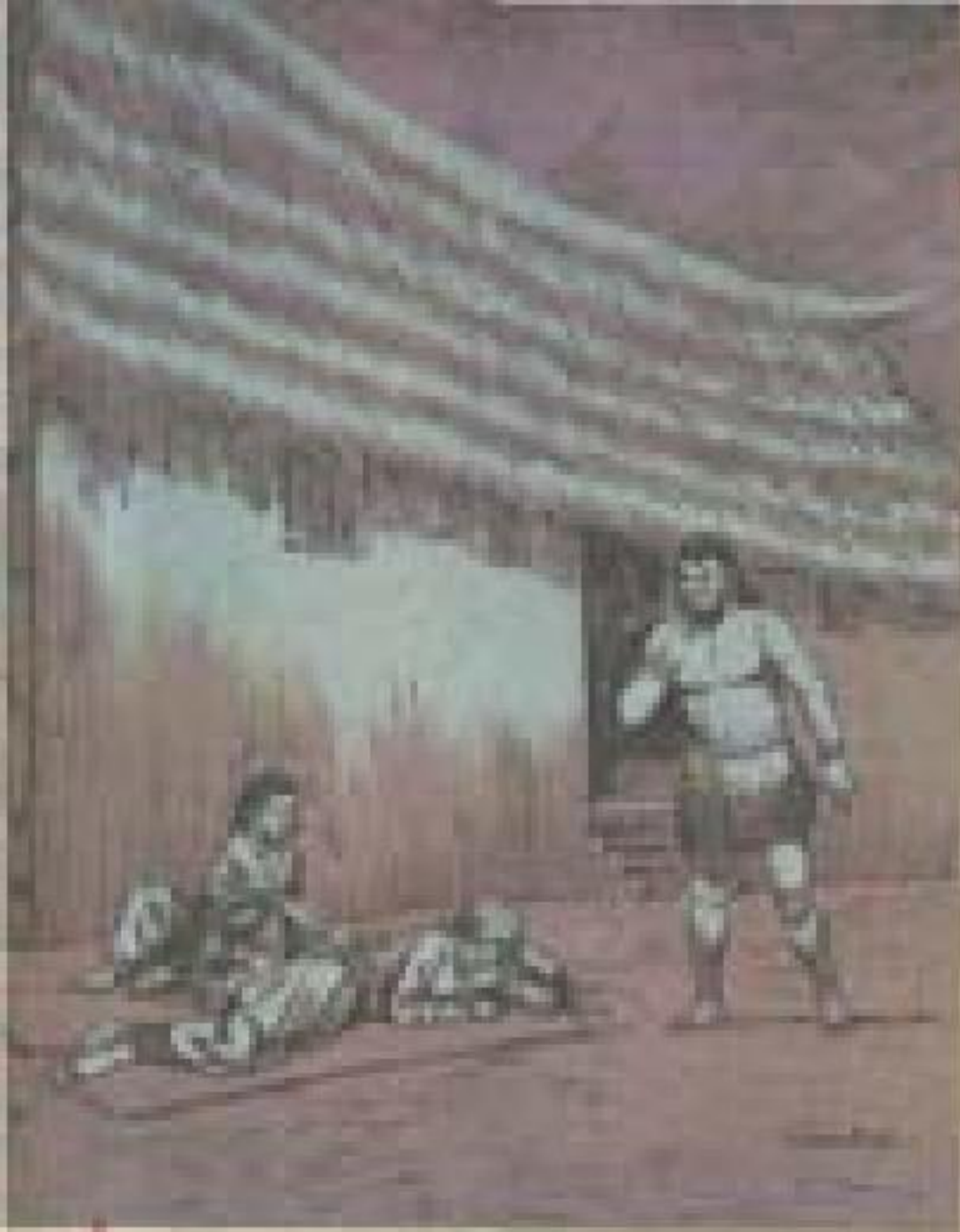
బోధనకున్నది తండ్రి, ద్వారా పొలకుడికి కృతజ్ఞత చెప్పుకుని, "అయ్యా, ఈ రాత్రి విశ్రమించేందుకు తగిన చోటు ఏదైనా చూపగలరా?" అని అడిగాడు.

"నీగరం వెలుపల ఒక పర్వతాల వున్నది. కాని, అది భూతప్రేతాలకు అవాసం, అయినా, భయం లేదమంటే, మీరక్కడ యా రాత్రికాలాన్ని పోయిగా గడపవచ్చు," అన్నాడు ద్వారా పొలకుడు.

భూతప్రేతాల మాట వింటూనే బోధనకున్నది తండ్రి దిగాలుపడిపోయాడు. కాని, బోధనకున్నడు అయినకు ధైర్యం చెబుతూ, "దావా, మీరేం పంశయించకండి! ఏది పంపేత్తురాల కాలం గురుకులంలో ఎంతో శ్రమపడి అభ్యసించిన నా విద్యల ప్రభావం మీరెరగరు!" అన్నాడు.

బోధనకున్నడు యలా అనగానే, అయిన తండ్రికి ఎంతో ధైర్యం కలిగింది. తండ్రి కొడుకులు అద్దయా అప్పటి కప్పిచే బయలుదేరి నీగర పోలిమేరల్లో వున్న పర్వతాలను చేరారు. అ సమయంలో అక్కడ ఎవరూ లేరు. అద్దయా మెల్లగా

లోపలికి పోయి, గోడవారగా పువ్వు బల్ల
చెక్కలు పైస పడుకున్నారు.

ఆ పద్ధతినలో నడపించి తీక్షణుడైన
ఒకానొక యక్షయ ద్వారకాంధ్రం మీద
విచపిస్తున్నాడు. వాడి మధ్య కొన్ని
రోజులుగా, అహారం తొరక్కి అశలితో
వణవణలాడుకున్నాడు. వాడు తండ్రి కొడు
కులను చూస్తూనే, నుంచి అహారం
తొరికిందని నెంజోపించాడు.

అయితే, వాడికొక యాపి కావం
పువ్వుది. ఎవరైనా తుమ్మునప్పుడు, తుమ్మున
వాడు గానీ, తీగ వక్కన పువ్వువాడు గానీ,
చిరంజీవి అవకపోతే—ఆ అవనివాడినే
వాడు భజించగలడు!

ఈ కారణం వల్ల, యక్షయ ఆ తండ్రి
కొడుకుల్లో ఎవరైనా తుమ్ముతారేమో అని
తారాపిప్ప వేసి చూశాడు. కానీ, ఎంతకూ
యిద్దరిలో ఎవరూ తుమ్ముకపోయేవరికీ,
వాడు పైనుంచి తోరినీత్తుడి తండ్రి మీద,
ఒక చూపునీ భవ్యం వేశాడు.

ఆ భవ్యం ముక్కు పువ్వులను తాళగానే
తోరినీత్తుడి తండ్రి గట్టిగా తుమ్ముడు.
అయితే, తోరినీత్తుడు చిరంజీవి అవలేదు.

యక్షయ నెంజోపించి, ద్వారకాంధ్రం
మీద నుంచి కిందికి దిగిపోగాడు. అదంతా
గమనించిన తోరినీత్తుడు, వెంటనే
తండ్రి విప్రుకల్లి, "చిరంజీవి," అన్నాడు.

యక్షయ నిరాశచేంది వెనుదిరుగు
తున్నంతలో, వాణ్ణి అలవిల్లించేందుకు,
తోరినీత్తుడు తన ముక్కు తండ్రిలోకి
చివ్వు గుడ్డపెరిగను పోచిచ్చి పెట్టగా
తుమ్ముడు.

యక్షయకి తిరిగి అశశలిగింది. వక్కన
పువ్వు రెండవవాడు చిరంజీవి అవకపోతే,
తోరినీత్తుణ్ణి తనచిచ్చుచి, తిరిగి వాళ్ళను
వదిలించకోయాడు.

అయితే, యా లోపల తోరినీత్తుడి
తండ్రి, "చిరంజీవి!" అంటూ తోరి
నీత్తుడి తండు చేతితో తాళాడు.

అది చూసి యక్షయకి కలిగిన కోపం
అంతా యంతా కాదు. వాడికి నేటి దగ్గరకు

వచ్చింది అపోరాన్ని ఎవరో, పాతాత్తుగా తప్పుకుపోయి వంత బాధ కలిగింది. అయితే, లేపింది లేక వారు ద్వారకావరం ఎక్కడోతున్నంతలో, బోధించుకుంది. "యజ్ఞ, యజ్ఞం!" అన్నాడు గట్టిగా అజ్ఞాపిస్తున్న స్వరంతో.

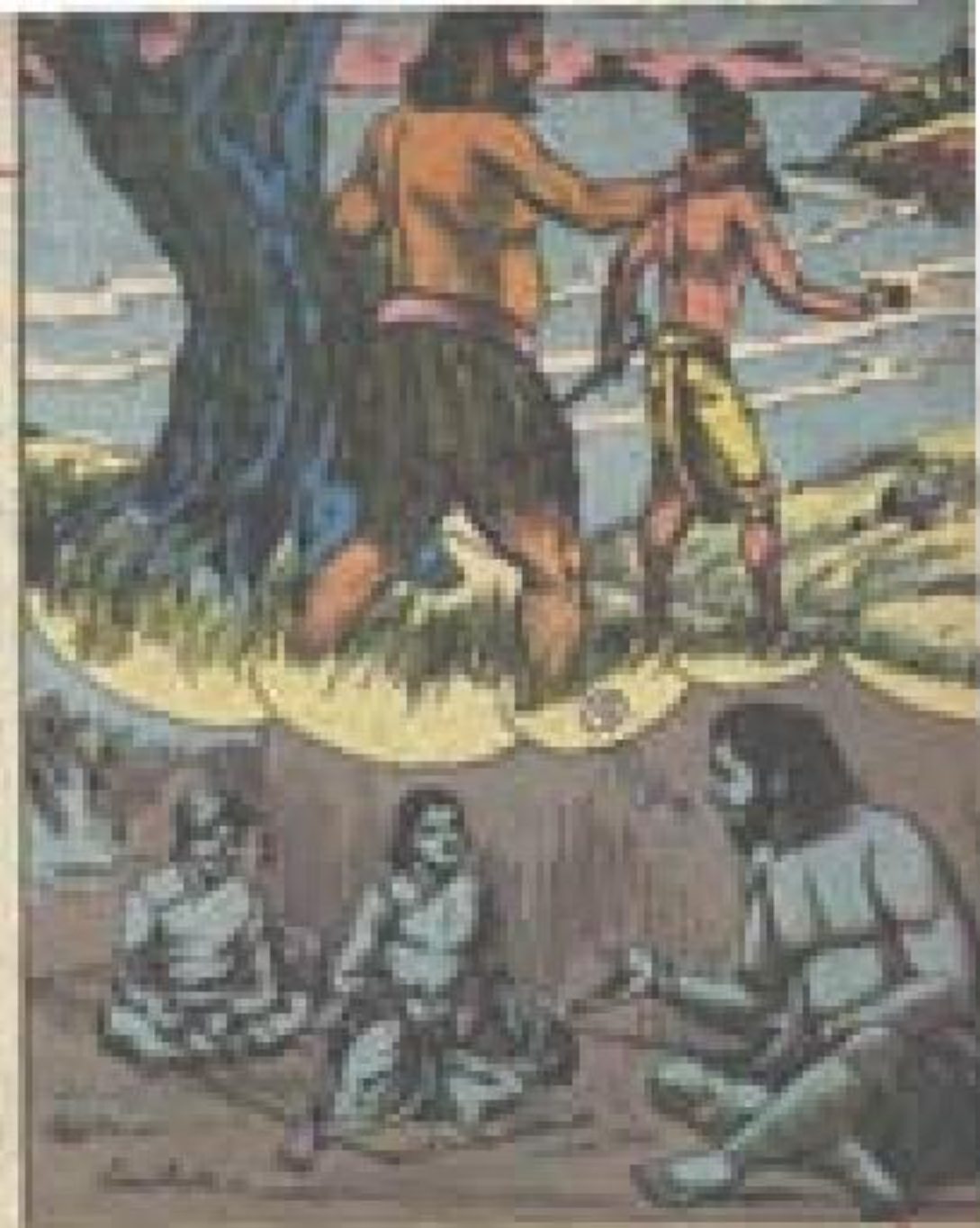
యజ్ఞం వెనుదిరిగి బోధించుకుంది కేవల పరీక్షగా చూసి, అయిన ముఖంలోని తేజస్సుకు భయపడిపోయింది, చేతులు కట్టుకుని వచ్చి నిలబడ్డాడు.

బోధించుకుంది వాడికిని - శిష్యునిగా చూస్తూ, "యజ్ఞ! మీ జాతి పరభక్షకులది, వారు తిలుసు, మీ యాత్రిలో ఎవరో ఒకరిని తిని, మీ అకలి తీర్చుకోవచ్చు గదా? అలా వెళ్ళిపోతున్నావేం?" అని అడిగాడు.

యజ్ఞం, బోధించుకుందికి వంగి నమస్కరించి, "మహాతాపస్వి! నా కోరిక అయిన కపం వున్నది, అందుచేల్చి, మీరెల్లా నేను విప్పిరుణ్ణి!" అన్నాడు.

"ఏమిటా అయిన కపం? ఎందుకా కపం అన్నాడు?" అని అడిగాడు బోధించుకుంది.

అందుకు యజ్ఞం, "నేను యిప్పుటికి యాత్రివిశ్లేషణం అరణ్యంలో తిరుగుతూ, యధేచ్ఛగా కదిలించి మీనివులను తక్షణం వుండేవాడిని, ఒకసారి చీకటివది

వేళ ఒక వర్షానంతానే తిరుగుతున్నాను; రాత్రి బోజనం కోసం, ఆ విషయంలో చెట్లదాటు మంచి ఒక మనిషి వదిలి కేవల పోతున్నాడు, అదే, అకలి తీరేమార్గం కనిపించింది—అని నంజోపిస్తూ, ఒక్క తిరుగువపోయి, వెనక మంచి ఆ మనిషి మెతవట్టుకున్నాను, అంతే! మరుక్షణం విద్యుత్కపాతం తగిలినవాడిలా కింద పడిపోయాను!" అని యంకా చెప్పి బోయాడు.

బోధించుకుంది చివ్వుగా నవ్వి, "మీ పొగరుబోతుకనం కొద్ది, తనక్కరి అయిన ఏ యువనో అపారం చేసుకోవా అనుకున్నావన్నీమాట!" అన్నాడు.

"మహామహావా, అది అరిగింది! గింజ
వదిలి వెనుకొచ్చిపదిగి తిప్పుకొని లేచి
లోయంతలో దండకమండలాలు చేత
ధరించిన యాచి, తన ఎడమకాలితో
వచ్చు గట్టిగా ఒకచూరు తవ్వి, "ఓరీ,
పోవీ! ఈ ప్రాంతాల పరభక్షణ చేస్తున్నది,
వీచచ్చు మాట! మచ్చెర చేసిన హారాలకు
గాను, విచ్చు అకలి బాధకు గురి చేయ
వలెనాను. మనిషికి తుమ్మురావడం చాలా
అరుదు. అలా ఎవరైనా తుమ్మువచ్చును,
ఆ తుమ్మువచ్చు గాని లేక పక్కన వున్న
వారు గాని, చిరంతన అనక పోతే—
అలాంటివాళ్ళను చక్షిందు! అంతే గాని,
మీరీ మా పచ్చడి నైదా తక్షిందవలెనానే
నిలువునా దగ్గమైపోతావు," అని కపం
తాను" అన్నాడు యాచిను.

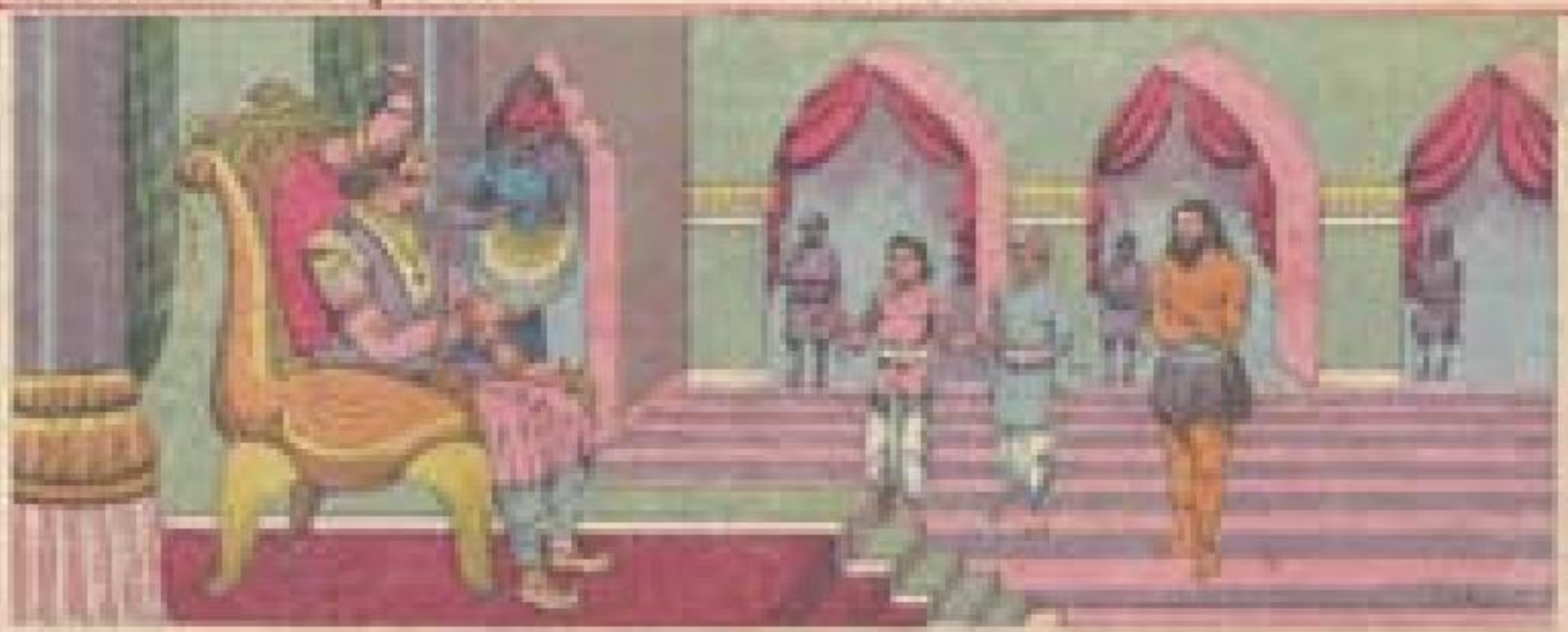
అది విన్న బోధివత్తుడికి, యాచిపై
జారి కలిగింది. అయినా వాడికి ప్రాణ
హింస మహాహింసమని బోధించి, తల్లిదారిన
తరచాత వాణ్ణి వెంటబెట్టుకుని తండ్రితో
పోటు రాజాను దర్శించాడు.

రాజా అరిగిపోతూ వీచి, బోధివత్తు
డికి ప్రణామం చేశాడు. "మీరు మహాశక్తి
నింపిస్తుంటే మీ కారణంగా, నా రాజ్యం
లోని ప్రజలకు, పరమాంశభక్షిస్తున్న
యాత్రుడి బాధ తప్పింది. మీరు మా సేనాధి
పతిగా వచ్చి స్వీకరించుకోరుతున్నాడు,"
అని వేడుకున్నాడు.

బోధివత్తుడు అందుకు అంగీకరిం
చాడు. రాజా ఎంతగానో దింతోమించి
బోధివత్తుడి తండ్రిని మువంగి విచ్చా
నించి, అయినా యాత్రుడి దింగేలేమని
అడిగాడు.

"రాజా, యా యాత్రుడిచ్చును పరమ
సౌత్తికుడు. అతడివల్ల మీరి ఎవరికి
ఎటువంటి నీయం జరగదు. అతణ్ణి మీ
అశ్వ, ఏనుగుల కాలరకు అధిపతిగా
నియమించండి," అని పలకాడె అన్నాడు
బోధివత్తుడు.

రాజా ఆ విధంగానే యాత్రుణ్ణి తన
అశ్వ, ఏనుగులకాలరకు అధిపతిగా నియ
మించాడు.

మన దేవుడు :

కావేరి

దోమలవలదాన్ని తోయిపోయినది. వరి పొలంబడి కాలంలో ఒకసారి క్షిప్రమైన కాలము పెచ్చడింది. ఒక్క రోజుకు కూడా పడమరవారి పచ్చలుతున్న నీటిని పోయింది. నేరుకూ, తరలకూలా ఎంత పోయాయి. ప్రజలు చెప్పరాని కష్టాలకు గురయ్యారు.

ప్రజలు మన దానము కాల్గిన తొందర పోయినది. ఎంతో విచారాన్ని కల్గించాయి. రాజుతో గానబో మేల్కాదు. అప్పుడు కరుణదీక్షితులూ, రాజు, రాజుకుమారులూ కరుణించి గురించి అలోచించుకొన్నారు.

కరుణ దీక్షితులూ ఎలాగైతే దా కరుణించి దానమిచ్చి, రాజు పోయాయి పొగవే దాగ రాజుమీదగా కిరీగి మోకారు. అయితే ఆ పచ్చలుతో పరిహారము వచ్చినదానా, రాజులలోని పుణ్యములు అయినది మరలక పోయి కష్టంపోయి.

అ దేవేయంలో మహామంది అయిన
అగస్త్యుడు మహర్షి పర్వతాలలో కొంత
కాలం తపస్సు చేశాడు. తపస్సును
ముగించుకుని ప్రజలకు ఏదైనా మేలు
చేయాలన్న ఉద్దేశంతో, అగస్త్యుడు
కొంతదూరపుట నుంచి వెలువడితే
వచ్చాడు.

తొలి-కొడుగు రాజ్యాల పరిపాలనలో
రాజు కొంతమేరకు అగస్త్యునిచే
వర్ణించాడు. ప్రజల కష్టాలన్నీ రాజుకు
ఉన్న వాడే అగస్త్యుడు గ్రహించి,
వాటి ఏదైనా పరిష్కారం చూపాలను
కున్నాడు.

అ కాలంలో కొడుగు రాజ్యాన్ని, కావేరి
తటే రాజు పరిపాలించాడు. అగస్త్యుడు
కొంతమేరకు కావేరీరాజు అస్థివానికే
తీసుకురాగా, పక్కాద్రవ్యతన
నుంచి ఒక పది అరవ్వమందమన్నీయే
రాజుకు తిరుగబోయింది.

పెళ్ళిమచ్చ పెట్టిపూచాచి రోజరాళ్ళు
పైపుగా మళ్ళించాలని అగస్త్యుడు
అనుచును అచటరాజు
అంగీకరించుచును. మిది అచట
ప్రజలు, రాజు, అగస్త్యుని మున్నగు
పెళ్ళిమచ్చ పెట్టిపూచుచును.

అగస్త్యుడు రామచంద్రుని మున్నగు
దేవతలనుగూర్చి మిది ప్రవాచిచ్చి
త్తుచు పెళ్ళిమచ్చ పెట్టిపూచి
ప్రార్థించుచును.

అ మమయందొనె, మిది అచట
మెరుగు అగస్త్యుని, మిది ప్రవాచి
రోజరాళ్ళు మిది మమయందొనె
పెళ్ళి పెళ్ళి అగస్త్యుని పెళ్ళి మున్నగు
దేవతలనుగూర్చి.

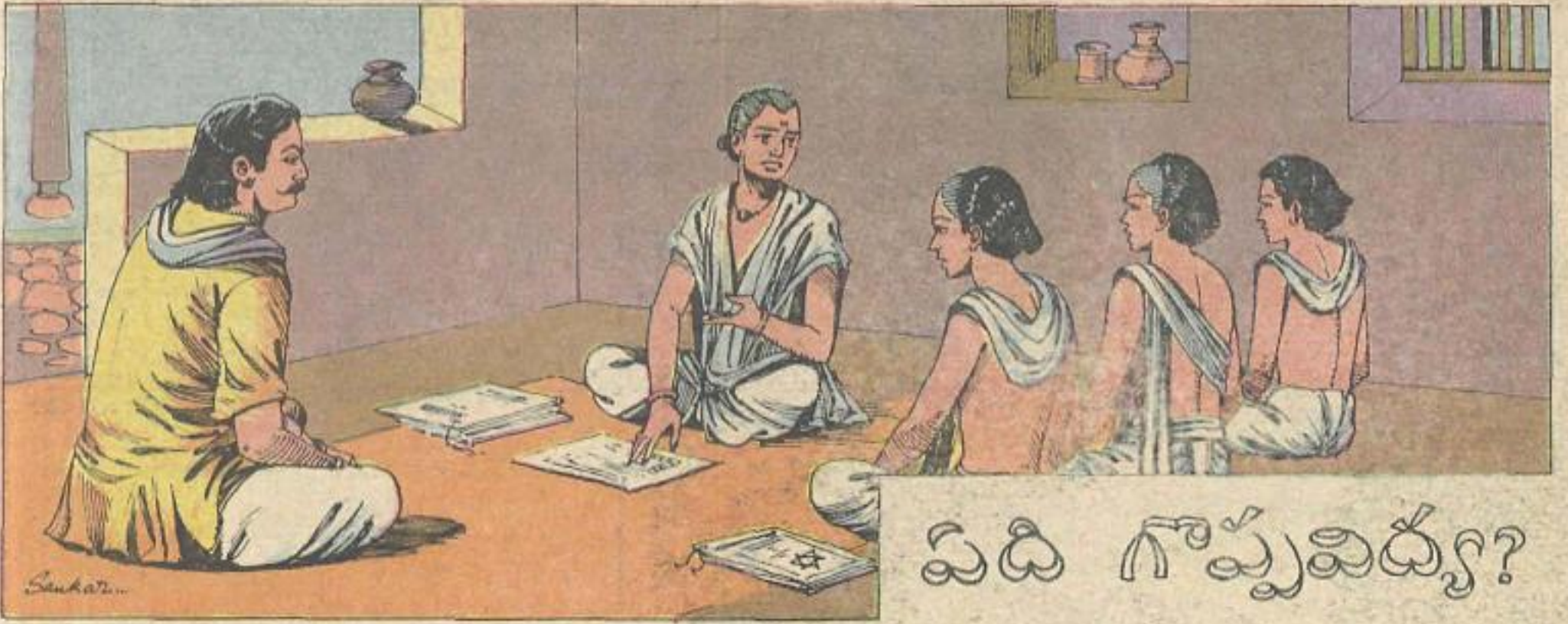

పెనురు మీదికి వెళ్లి బుద్ధుని కుడమీదికి
చాచి పెట్టినది, వెనకగా కోనలమీద
కోనలమీద, చోళరాజుని మీ
ప్రేమించుచుండెను. తాళిదేవుని మీది
వెనుకనుండి వెలుగును.

కావేరరాజును, కావేరి అనే అందమైన
మీనాన్ని ఉంచెను. అగస్త్యుని కోర్కె
అనుసరించిన మీదికి అయ్యమీదానికి వెళ్లి
పెట్టెను. అప్పుడు మీదికి అనుచు కావేరి
మీదిగా వెలుగుచుండెను.

కావేరి వానశివేశ్వరంబును వెనుక ప్రాచీన
రాజ్యంబున వెలుగుచు ఉంచెను. మీది
వెనుకంబున వెలుగుచు ఉంచెను.
అప్పుడు కావేరిని చూడగానే అది
మీదిగా వెలుగుచు.

ఏది గొప్పవిద్య?

ఒక గ్రామం నుంచి ముగ్గురు కుర్రవాళ్ళు గురువుగారు ఆ జాతకాన్ని చూసి, "ఈ ఒక గురువుగారి వద్ద చదువుకోవటానికి కుర్రవాడికి వివాహ యోగంతో బాటు కలిసి వెళ్ళారు. గురువు మహా విద్వాం కొంచెం దుష్టగ్రహ వీక్షణ కూడా ఉన్నది. సుడు. ఎవరికే విద్య కావాలంటే ఆ విద్య పెళ్ళి అయిన కొద్ది కాలానికి జబ్బు చెసుగబివ్వాడు. కలిసి నునిను విద్యాగుద్యార్థు చెస్తుంద, అన్నాడు. ఈ మోట వస పెద్ద లలో ఒకడు వైద్యశాస్త్రం ప్రారంభించాడు. మనిషి దిగులు పడిపోయాడు.

మూడోవాడు తర్కం అభ్యసించాడు. సంప్రతిం చుతున్నట్టుగా, వాళ్ళకేసి గురువుగారు వాళ్ళను పరీక్షకు పెట్టి చూడ చూస్తూ "మీరీ పెద్ద మనిషికి ఏమి వలిసి ఉంది. సలహా ఇస్తారు?" అన్నాడు.

ఒక రోజు ఒక పెద్దమనిషి గురువుగారి దగ్గిరికి ఒక జాతకం తెచ్చాడు. ఆ జాతకం గల యువకుడికి తన కుమార్తె నిచ్చి చేద్దామనుకుంటున్నానని చెప్పి, "మిగిలిన అన్ని విషయాలూ మాకు చాలా తృప్తి కర్తంగా ఉన్నాయి. ఆ అబ్బాయి జాతకం చూసి మీరు వివాహం చెయ్యమంటే చేసేస్తాను," అన్నాడు.

వెంటనే తర్కం చదువుకున్నవాడు, "ప్రతి జాతకంలోనూ ఎప్పుడో ఒకప్పుడు దుష్టగ్రహ వీక్షణ ఉండనే ఉంటుంది. ఇతర విషయాలన్నీ అనుకూలంగా ఉన్నప్పుడు తప్పక వివాహం జరిపించ వలసిందే," అన్నాడు.

వైద్యం నేర్చుకున్నవాడు, "వరుడికి జబ్బేగదా చేస్తుంది? అసలు జబ్బు

చెయ్యది వా రెవరున్నాడు? మంచి నైపుణ్యం చూపాడని తగిన విశిష్ట చెయ్యి ఎంతలాపు జబ్బులుగా వయమైపోతుంది," అన్నాడు.

జ్యోతిషం చెప్పుకున్నాడు. "దీని కొంత బాధాంతమేమిటి? ఏ గ్రహాల విక్షణ బాగా లేదో మీదకు తెలుసు గవిన. పెళ్ళి పడు యంతలోనే ఆ గ్రహాలకు కాంతి అరిచిస్తే ఏ జబ్బు చెయ్యదు," అన్నాడు.

మరి కొంత కాబాదిక, గురువుగారు పొరుగుూరు వెళ్ళిన పడుయంలో, గురువు గారి దిన్నెదిత్తుకు జ్వరం వచ్చింది. గురువు గారి బాధ్య విత్త ఒళ్ళు తాకి చూచి, "అయ్యా, విత్త కరిరం కాదిపోతున్నది.

ఏం చెయ్యలో కాస్త చూడండి," అని కమ్మలను అడిగింది.

"చప్పిళ్ళు పోస్తే వేది బావంతలు అదే తగ్గిపోతుంది," అంటూ తార్కికుడు చించిపడుకుని చెరువుకు బయలుదేరాడు.

జ్యోతిషుడు వంటాంగం తీసి, అ రోజు తది వార విక్షణాలూ, హారలూ లెక్క చూచి ఏ గ్రహలేదని లేత జ్వరం వచ్చిందో చూడబాదిక కూర్చున్నాడు.

నైపుణ్యం విత్తను పరీక్షించి అది ఎలాటి జ్వరమా తెలుసుకుంది. పోవుల పెళ్ళిలో మంచి కావలిపిన దిదుమిలు తినుకుంది, మారి తేవెలో కంగవించి విత్త నాలుకకు రాకాడు.

ఆ పాటంకాలం గురువుగారు అందరి వచ్చేదరికీ విత్తకు జ్వరం తగ్గిపోయి మామూలుగా ఉచ్చిది.

గురువుగారి బాధ్య అరిగిన పంగతి తన జిత్తుకు చెప్పి, "ఏమిండి, జ్యోతిషం పల్ల బాదం ఉండటం చూకాను. నైపుణ్యం పల్ల బాదం చూకాను. కాని తర్కం చేసికీ పనికివచ్చింది? మీ దగ్గర తర్కం వెచ్చు నున్న మూతుడు జ్వరం వచ్చిన విత్తకు చెప్పిళ్ళున్నాడని చెయించబోయాడు తెలుసా?" అన్నది.

"జ్యోతిషమూ, నైపుణ్యమూ అవసరం పడినప్పుడే పనికివస్తాయి. కాని తర్కం

అస్తమీనమూ అపవరమే. లేపి వారికి పరీక్ష పెడతామి," అంటూ గురువుగారు తాను తార్కిక శిష్యుడిని పెట్టబోయి పరీక్ష ఏమిటో చెప్పి, అమె చేయవలసినది సూచా వివరించారు.

మర్నాడు మర్నాప్పుం వెళ అంచేతా కలిసి బోజనాలు చేస్తున్న వసుయంలో గురువుగారు, "ఈరహితుని చిక్కుడు గింజంత విడిచి పురుగుమి మింగికావ రోయి!" అని అంది. ప్ప్పుహతచ్చి పోయి పారిరాగా గోతరి చేరగిలబడి, కొయ్యవారి పోయారు.

"అయ్యా, అయ్యా! గురువుగారి పింగితి చూడంత్రా!" అన్నది గురువు గారి భార్య.

వైద్యుడూ, బోధిమ్మడూ తచ్చెవ బోజనం చెయ్యటం చూసేసి లేచి చేతులు కడుక్కున్నారు. వైద్యుడు వచ్చి గురువు గారి వాడి పరీక్షించసాగాడు. బోధిమ్మడు వందాంగం తికాడు. తార్కికుడు మాత్రం గురువుగారి కేసి ఒక్క క్షణం చూసి,

తన మూదాని తామ బోజనం చెయ్య పొగాడు.

గురువుగారి భార్య అతనితో, "దుచ్చి ఏమిచ్చి శిష్యుడిని? గురువుగారు విడిచి పురుగుమి మింగి పదిహాతే ఏమి అరగనట్లు బోజనం చేస్తున్నావే?" అన్నది.

"గురువుగారు ఏ విడిచి పురుగుమి మింగలేదు. ఒక పురుగుమి మింగుతున్నా వని, అది విడిచి పురుగుమి, చిక్కుడు గింజంత ఉన్నవని కళ్ళారా చూసి కూడా మింగడానికి గురువుగారు వెర్రెవారు కాదు. ఒకవేళ పురుగు వేల్లోకి వెళ్ళాక తరిచినా ముద్ద విడిచిస్తారు గాని మింగియ్యరు," అన్నాడు తార్కికుడు.

గురువుగారు కళ్ళు తరిచి లేచి కూర్చుని తన భార్యతో, "చూశావుట, తర్కం వల్ల ఉండే ఉపయోగం?" అన్నాడు.

ఆ తరువాత అయిన ముగ్గురు శిష్యు లకూ చదువు పూర్తి అయిందని చెప్పి పంపికాడు.

ఎవరితో స్నేహం?

వేసినా చేదారినా పెరుగించినా, అనుకు రాజుకు ముగ్ధుని పాపాత్ముని చదివించాడు. రాజు ముగ్ధుని చేదారి అయిన వాణ్ణి ముగ్ధునిగా పెరుగించివేశాడు. ఆ విషయం కోరి రామశర్మ, శృష్టిశర్మ, అనుంతశర్మ అనే వాళ్ళు ముగ్ధుని పట్టాడు.

ముగ్ధుని రామశర్మను రాజు పెట్టి, "మీ పాపానికి రాజుగై పిరిగేమిటా, శృష్టిగేమిటా మర్యా ఎంతకాలంగా బద్ధ నైరం వున్నది. వాళ్ళవచ్చును వా స్నేహం కోరి చూడమని ముగ్ధుని. వాళ్ళల్లో ఏదేమిటా బాధించుకున్నా, శృష్టిగేమిటా మర్యామని. నేను అతనితో స్నేహించి అప్పు కుంటి, మరొకరితో కోపం వున్నది. అప్పులేని చేయాలి?" అని అడిగాడు.

"తమని బాధించుకున్నది ఏదేమిటాతో స్నేహం చేయించి. మర్యామని స్నేహించిల్లా ప్రమాదం లేదు," అన్నాడు రామశర్మ.

రాజు అతణ్ణి పంపివేసి, శృష్టిశర్మను పెట్టించి, రామశర్మకు చెప్పివట్టి చెప్పాడు. అందుకు శృష్టిశర్మ, "తమని మర్యామై పి శృష్టిగేమిటాతో స్నేహం చేయించి ముగ్ధుని. బాధించుకుంటే స్నేహం, కుంటుంది, కోపానికి స్నేహం శృష్టిగేమిటా అప్పించి," అన్నాడు.

రాజు అతణ్ణి కూడా పంపి, అనుంతశర్మను పెట్టించి, తక్కిన యాదరికి చెప్పివట్టి చెప్పాడు. అప్పుడు అనుంతశర్మ, "తమకు వాళ్ళల్లో ఎవరి స్నేహమూ కేమని కాదు. మర్యామై పి శృష్టిగేమిటా, మీ పాపానికి ఏదేమిటా పాపాత్ముని కుంటుంది పట్టివచ్చు. ఆ విషయం ఏదేమిటా మీకు శక్తివచ్చుకాదు," అన్నాడు.

"అయితే, ఆ రాజులకు ఎవరితో వా మిది కోపం రాకుండా, చూడమని తప్పి ముగ్ధుని పరా?" అని అడిగాడు రాజు.

"అని వారా ముగ్ధుని, ముగ్ధురాజు! శృష్టిగేమిటాతో రాజు చేయించి పట్టి, ఏదేమిటాతో స్నేహం చేయించి అందుకు చూడమని చెప్పించి. అలాగే ఏదేమిటాతో స్నేహం కుంటున్నాకు పట్టి శృష్టిగేమిటాతో స్నేహం చేయించి అందుకు చూడమని తక్కినవారందరినీ. అందువల్ల, ఎవరితో తమ పట్టి వచ్చువం కలుగదు," అన్నాడు అనుంతశర్మ.

రాజు అనుంతశర్మను ముగ్ధునిగా పెరుగించివేశాడు.

—జి. ఆర్. సుబ్బయ్యశాస్త్రి

తెచ్చికుడి లోయ

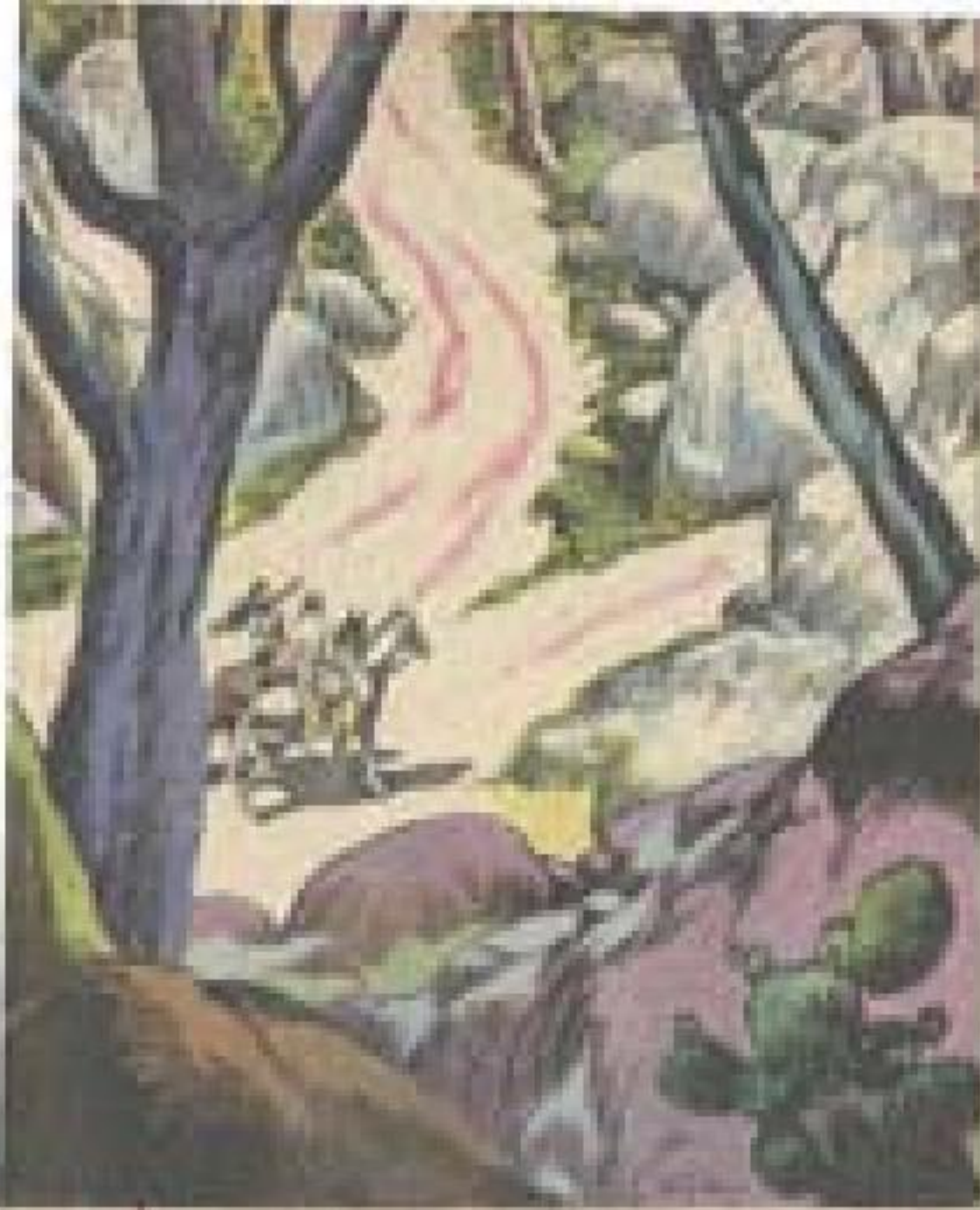
చేంద్రగిరి, మిత్రపురం యాదుగుహారుగు రేకలు. చేంద్రగిరి కచ్చి మిత్రపురం అచ్చిటా బలమైనదేశం. చేంద్రగిరి రాజా రుద్రసేనుడి బాధ్య, మిత్రపురం రాజా సోదరి. ఆ కారణంగా రుద్రసేనుడికి, మిత్రపురం రాజా నుండి పూర్తివహయ వహకారాలు లభిస్తూండేవి.

రుద్రసేనుడికి ఒక కుమార్తె, కొడుకూ, కుమార్తె పేరు మవర్తి, కొడుకు పేరు విజయయ్య. మవర్తికు వివహారేశ్వ వయసు; విజయయ్య వచ్చాడుగేశ్వవాడు. ఇద్దరూ అందరినందాలతోపాటు, మంచి వైద్యునిపాపాలు కలవాళ్ళు.

చేంద్రగిరికి దక్షిణపుటెల్ల చిమ్మడం, దానికి చేంద్రగిరి మగరానికి మధ్య ఒక విద్యతక్రేతి వున్నది. అందులో కొచ్చి లోయలు. అలాంటి ఒక లోయలో, ఒకప్పుడు బైరవిశర్మ అనే కాల్గిరియ్యు

వుండేవాడు. అతనికి గొప్ప మంత్రకర్త యచ్చివనీ, మమమలమ మృణాలుగా, పృథ్వీమం అంతువులుగా, అంతువులమ పక్షిలుగా మాధ్యగణతనీ ప్రజలు నమ్మే వాళ్ళు. అందువల్ల, ఆ లోయ కేసి ఎదిరా వెళ్ళేవాళ్ళు కాదు.

బైరవిశర్మ మరణం తరవాత, అతని కుమారు వికటశర్మ అనేవాడు, ఆ లోయలో నివాసం ఏర్పరచుకున్నాడు. తన గురువులా కాకుండా, వికటశర్మ తరచుగా లోయ ప్రాంతాల్లోని చుట్టు వెళ్ళి గ్రామాలకు వెళుతూండేవాడు. అచ్చిదచ్చియా రాజు ప్రాసాదానికూడా వస్తూండేవాడు. రాజు రుద్రసేనుడు అతని పట్ల కొంత మర్యాద చూపేవాడు. అత యలకు పాప చేయగల మంత్రతంత్రకర్త యచ్చివాళ్ళతో, వైదం కూడవచ్చుచి రుద్ర సేనుడి అధిప్తాయం.

అలా వుండగా, ఒక ముఖ్యమైన పంథగ దినం వచ్చింది. అలాంటి వాటికి యువరాజు విజయయాత్రా, యువరాణి సువర్ణా, తమ మేనమామి యాంటికి వెళ్ళడం అలవాటు. ఇద్దరూ మిత్ర పురానికి ప్రయాణం కట్టారు.

రాజు దుర్రసేనుడు వాళ్ళకు రథంలో వెళ్ళవలసిందిగా చెప్పాడు. కాని, సువర్ణా, విజయయాత్రా కామి గుర్రాల మీద వెళ్ళామని వట్టంపట్టారు. వాళ్ళకు కొంత దూరం లెక్కి తిరిగివచ్చే. పైగా వాళ్ళకు సాహసంతో కూడిన పనులంటి వాటి యిష్టం.

విజయయాత్రా, సువర్ణలకు అంగరక్షకులుగా పనిచేసే అశ్వకులు బయలు

దేరారు. ఇతే, దగ్గర వరివరాలు వాటింత వరకూ మామూలుగా వరిగిత్తించిన తమ గుర్రాలను ఉత్సాహం కొద్దీ విజయయాత్రా, సువర్ణా వాటి వెగంగా రోయిపోయారు. ఆ కారణం వల్ల, అంగరక్షకులు బాగా వెనకబడిపోయారు.

విజయయాత్రా, సువర్ణా కొంత ప్రాంతాన్ని చేరి, గుర్రాలను అపి, తమ అంగరక్షకుల కోపం వెనుదిరిగి చూశారు. కాని, తమ చూపుమెరలో వాళ్ళిక్కడా కనిపించలేదు. ఇప్పుడు వాళ్ళున్న ప్రాంతం కొంత రాళ్ళతో, మహా వృక్షాలతో నిర్భయంగా వున్నది. మార్గం ఒక లోట మలుపు తిరిగింది. అక్కడ వాళ్ళకు ఎడమవైపున ఒకటి, కుడివైపున ఒకటి—రెండు మార్గాలు కనిపించినై. ఎడమవైపున మిత్రపుర మార్గం, కుడివైపున వచ్చుగా అరుకుగా వున్నది. తాత్కాలిక వికటశర్మ వుంటే లోయలోకి వెళ్ళింది.

విజయయాత్రా, సువర్ణలు తిరిగి గుర్రాలను అదిరించేంతలో, ఒక పెద్ద బండరాయి వెనక మంచి, "కొంచెం అగండి!" అన్న మాటలు వినిపించినై.

వాళ్ళు అక్కర్లేపోతూ అటువైపు చూసేంతలో వికటశర్మ వాళ్ళ ముందుకు వచ్చి నిలబడ్డారు. విజయయాత్రా, సువర్ణలకు శర్మ తెలుసు. అతడు అప్పడప్పుడూ

తమ తండ్రి చిగ్గిరకు విచ్చిపోతూండడం
చూశారు. కాని, అతడు తాంత్రికుడవ్వడం
చాచిరగడం.

"గుర్రాలు దిగి, వేవిచ్చే ప్రసాదం
తీసుకోండి, మీకు ఉపమిష్టమింది!"
అప్పుడు విశలశర్మ.

యమరాజా, యమరాజు గుర్రాలు
దిగారు. శర్మ వాళ్ళతో, "ప్రసాదం తీసే
మొందు ముఖమూ, చేతులూ కడు
క్కండి!" అంటూ, ఎర్రటి కమండలం
లోంచి వాళ్ళకు పిరు యిచ్చారు. అప్పుడూ,
అ పిరుతో చేతులూ, ముఖం కడుక్కు
న్నారు. తరువాత తాంత్రికుడు వాళ్ళకు
తీసే కలిపిన అదరముక్కలు యిచ్చాడు.
అప్పుడూ తిన్నారు.

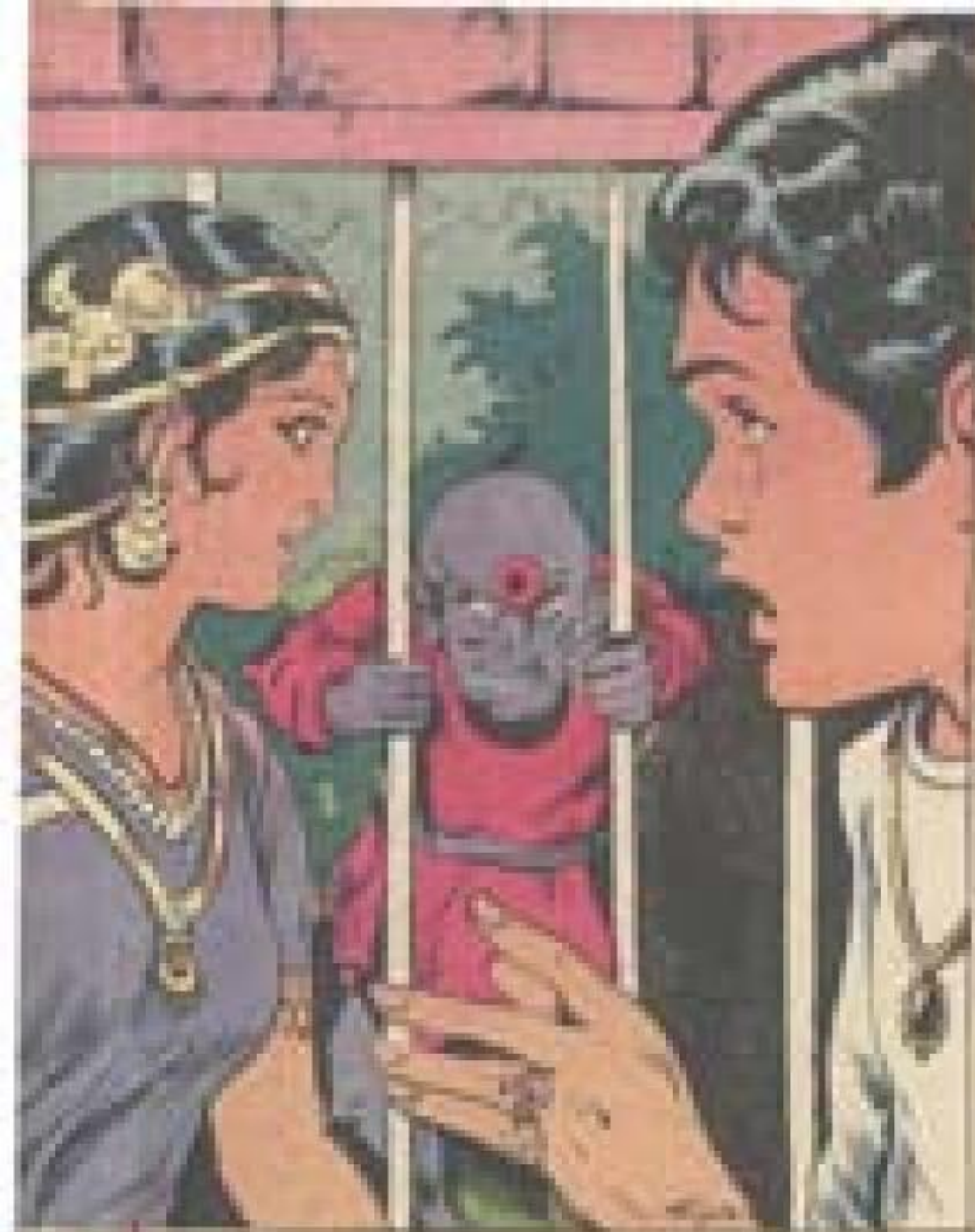
"అక బయలుదేరండి... మళ్ళీ కలయి
కుందాం!" అప్పుడు విశలశర్మ.

విజయయా, మవర్తా తమ గుర్రాలను
అవిరించి వెగంగా పరిగెత్తుంచారు. అద
గంట తర్వాత కొంచెం ముందు పోతున్న
విజయయా తన గుర్రాన్ని అది, "మేవం
దారి తప్పిపోయి కదా!" అప్పుడు
మవర్తతో.

"నేనూ అది అడగవలసిందాను!"
అన్నది మవర్త ముట్టూ కలయాయీస్తూ.

అమెకు దారి పక్కన కొద్ది దూరంలో
ఒక అల్లు కనిపించింది. విజయయాదిక దాన్ని
చూసి, ఆ అందరిలో వున్నవాళ్ళ మించి,
మిత్రపురానికి పరయిన మార్గం అదిగి
తెలుసుకుందామిచ్చింది.

ఇద్దరూ ఆ అంటి ముందుకుపోయి, గుర్రాలను ఒక చెట్టు దోటికు కట్టివేసి, మూసి వున్న తలుపు తట్టారు. అవావా లేదు. కాని, తలుపు తెరుచుకున్నది. ఇద్దరూ లోపలికి వెళ్ళారు. మరు క్షణం తలుపు వదిలంటూ మూసుకున్నది. ఎదురుగా నవ్వుతూ అంతరిక వికటశర్మ కనిపించాడు.

విజయదాసి, మువర్తకూ కలిగి న అక్రమం అంతా యంతా కాదు. కాని, పాళ్ళు పాద్రి ఏ మూతం బయటకు కదలరలేదు. మువర్త, అంతరికుడితో, "మేం మూతపురానికిపోతూ, వారి తప్పం." అన్నది వెమ్మదిగా.

ఆ మాటలకు అంతరికుడు నవ్వి, "యవరాణి, నువ్వేం వారి తప్పలేదు. చంద్రగిరి రాణి కాబోయే వారిలోనే వడుస్తున్నావు!" అన్నాడు.

"మీరు పోకబయలుకున్నారు. చంద్రగిరి వింహావనానికి, నా తమ్ముడు వారే నుడు. అతడి భార్య రాణి అవుతుంది," అన్నది మువర్త.

"పరిస్థితుల ప్రభావం వల్ల, మరొకరు చంద్రగిరి రాజా అయి, నిమ్మ పెళ్ళాది రాణిని చేయవచ్చు గదా!" అన్నాడు వికటశర్మ.

"అందులో నా యిష్టమంటూ లేదా?" అన్నది మువర్త కోపంగా.

"ఏ యిష్టాయిష్టాలకు అవకాశమే లేదు," అంటూ అంతరికుడు ద్వారం కేసి బయలుదేరాడు.

"అగు! మేం లోపలికి రాగానే తలుపు మూసిందెవరు?" అన్నాడు విజయదాసి.

"ఆ వివరాలు, వికనీపనరం, మీరిద్దరూ బయటికి పోవలసివచ్చింది," అంటూ అంతరికుడు గదిలోంచి బయటికి వెళ్ళి, తలుపు మూశాడు.

"మనస్థైర్యం, యా రుష్టిని బందీల మన్ననూట!" అన్నాడు విజయదాసి. మువర్త గట్టిగా పళ్ళు కొరికి, గదికి మరొక వక్రంగా వున్న తలుపు తెరిచింది. అక్కడ

విశాలంగా వున్న అపరీక్షలో భయంకరమైన తులన దేవతా విగ్రహం ఒకటి కనిపించింది. ఇద్దరూ ఒక కణం కనిపించిపోయారు.

విగ్రహానికి కొంచెం దగ్గరగా వెళ్తే ఒక కటికి వున్నది. విజయయాత్రా, మువ్వ అక్కడికి పోయి అయిటికి తొంగి చూశారు. అయితే ఒక వికృతాకారమైన మరుగుజ్జు నిలబడి వున్నాడు.

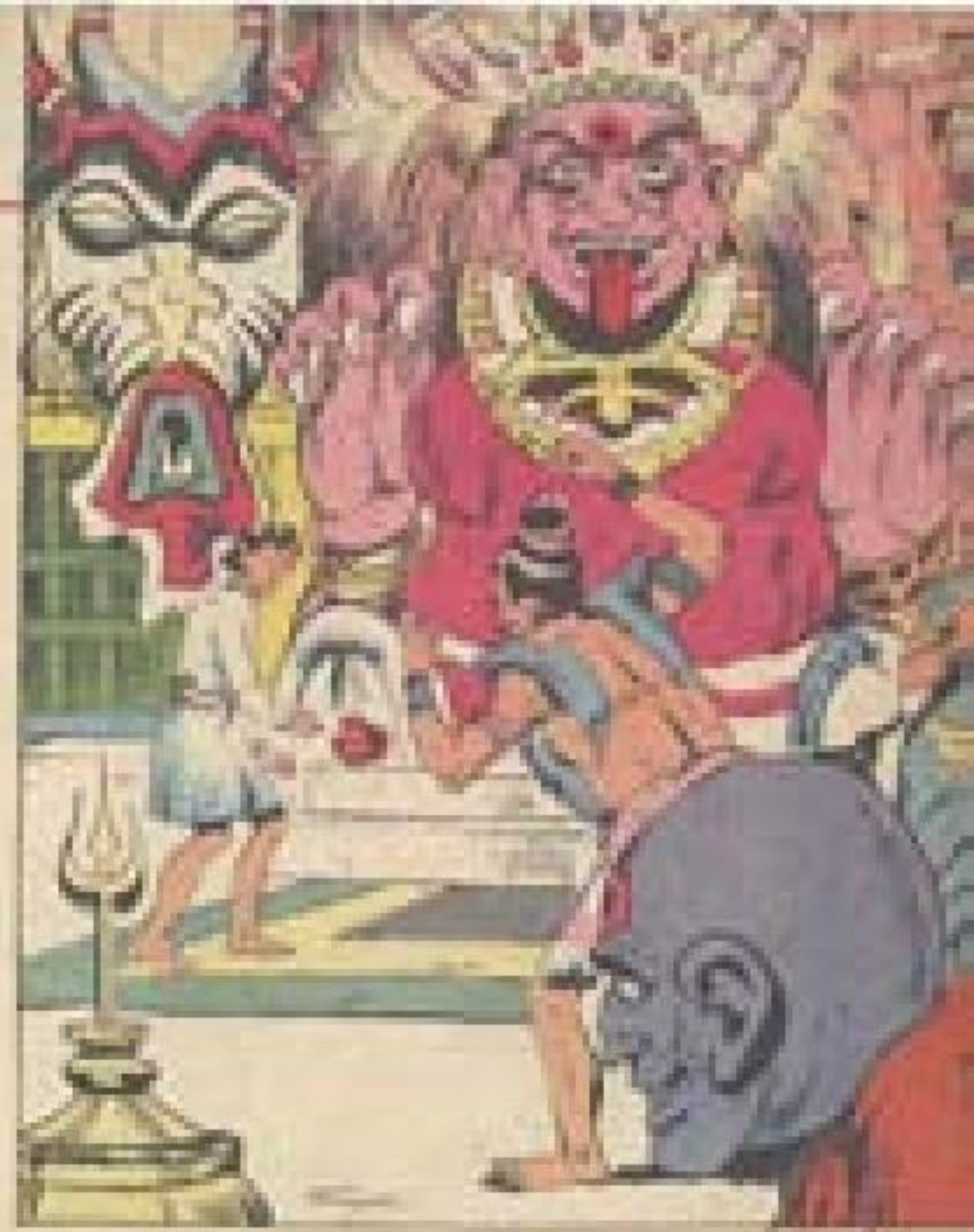
"తలుపు తెరుస్తే, నీకు కోరిన దాని మానం యిస్తాం," అన్నాడు విజయయాత్రా.

మరుగుజ్జు వికటంగా నవ్వి, "దాని తాళపుచేది, దా యజమాని దగ్గరున్నది. మేము ఒక పని చెయ్యండి. దాని దాహంగా వున్నది. దేవతావిగ్రహం వెనక వున్న నిశ్చలానికి తిండి," అన్నాడు.

విజయయాత్రా పోయి నిశ్చలానికి తిచ్చి, మరుగుజ్జు నిచ్చాడు. దాని దాహం తీర్చుకుని, విజయయాత్రా తిని చూస్తూ, "నేను, నీ తల నిరకవలసి వున్నది!" అన్నాడు.

మువ్వ నిర్భాంతపోయి, "తల నిరకయమా! ఎందుకు?" అని అడిగింది.

"దా యజమాని దేవిని ప్రవీక్షించి చేతులు వేయకు! తరవాత అయిన నిన్ను విధాహిమాతలారు. మువ్వ, మా రాతి పచ్చిగావు. అప్పుడు నేన్ను మరచిపోకు. దా యజమాని నిన్ను తొలగించి నీనా

దా యజమాని చేస్తానని మాట యిచ్చాడు," అన్నాడు మరుగుజ్జు.

"అయితే, దా తల నిరకబోయేదాడివి, నివన్న మాట!" అన్నాడు విజయయాత్రా కళ్ళెర్రచేసి.

"అవును, నేనే! ఇందుకోసం నేను, మాటలరనై మేక తలలు వీరికి మించి అనుభవం గడించాను," అన్నాడు మరుగుజ్జు.

"పోయి, చాలా శ్రమపెట్టావన్న మాట, మేమి లోయలోకి రాకపోతే, ఆ శ్రమంతా నీకు తప్పివుంటేది," అన్నాడు విజయయాత్రా.

మరుగుజ్జు పెద్దగా నవ్వి, "ఈ లోయలోకి మీరలా రాకుండా వుండగలరు!

వా యజమాని ఎర్ర కమండలంలోని నీటితో మీరు ముఖాలు శయ్యకున్నారని కదా ? ఆ నీటికి మంత్రశక్తి ఉన్నది. అది ఎవరి కంటిపైనా తగిలితే, కాపు నిమిషాల పాటు వాళ్ళకు ఎడమవైపున ఉన్నది కుడివైపున ఉన్నట్టూ, కుడివైపున ఉన్నది ఎడమవైపున ఉన్నట్టూ కనబడుతుంది. అందువల్లనే మీకు ఎడమవైపున ఉన్న మార్గం, కుడివైపున ఉన్నట్టూ కనబడి— ఈ లోయలోకి చేరారు," అని కొంచెం అగి, "యజమానా, వాకు బ్రాహ్మణుని తాగగానే ఎక్కడలేని వాహం చేస్తుంది. ఈ జాతిని ఎవ్వరి లోట పెట్టి, తాగేందుకు కాస్త మంచినిరు తీసుకురా," అన్నాడు.

వాది మాటలతో విజయవతికి, తాంత్రి కుడి రహస్యం తెలిసిపోయింది. అతడు యిప్పటికే చేయటమీ అని అలోచిస్తూ, మరుగుజ్జుకు ఉండలేదని విగ్రహానికి మరొక విక్కన ఉన్న నీటి పాత్రను తెచ్చి యిచ్చాడు.

మరుగుజ్జు వానిలో నుంచి కొంచెం నీరు తాగి, తిరిగి విజయవతికిస్తూ, "అందులో ఉన్న నీరంతా తాగకూడదు. నీ తల వదిలేయండి, అందులో మిగిలి ఉన్న నీటితో ముఖం, చేతులూ శయ్య వారి," అన్నాడు.

విజయయతు నీటి పాత్రను విగ్రహం విక్కపెట్టి నేమయిందో అతడికి గోత వారగా తాంత్రికుడి ఎర్ర కమండలం కనిపించింది. వెంటనే అతడు నీటి పాత్రలో మిగిలిఉన్న నీటిని పారబోసి, ఎర్ర కమండలంలో ఉన్న నీటిని బాండ్లో పాసి ఎవ్వరిలోట పెట్టెనాడు.

అతడు, మిషన్ దగ్గరకు వస్తూన్నంతలో తాంత్రికశిష్యుని పాత్రగా తలుపు తెరుచు కుని లోపలికి వచ్చి, వాళ్ళిద్దరి మీదా ఏదో భయం వల్లాయు. మరుక్షణం యిద్దరూ మిక్తుతో నేల మీద పడిపోయారు. తాంత్రి కుడు విజయయతు ఎత్తి ఉండలేదని విగ్రహానికి ఎడమవైపున కూర్చోబిట్టి, కాదు కుడివైపున కూర్చున్నాడు.

మరుగుళ్ళ పెద్ద కత్తితో అక్కడికి వచ్చాడు. వాడు ముందుగా యజమానికి వదుస్కరించి, విజయయూ మంత్రజాలంతో సంపద నిలిపాత్ర మంచి ఏడు తీసుకుంది ముఖం, వేళురూ కడుక్కున్నాడు.

తరవాత కత్తి పైకత్తి ముందుకు చూసి ఒక్కవేటుతో తల వదిలి, "అహో, ముందుగా మాటతరవై మేక తలలు వదిలి అనుభవం గడించడం మేలే అయింది. బోరా, వచ్చు చంద్రగిరి పేవానిగా చేయడం మరదకు!" అన్నాడు విజయయూడికి నమస్కరిస్తూ.

ఎర్ర కమండలంలోని మంత్రజాలం కళ్ళకు తగిలిన కారణంవల్ల, మరుగుళ్ళకు ఎడమవైపు కుదిచైపుగా, కుదిచైపు ఎడమ వైపుగా కనిపడడంతో, వాడు అంతకు ముందే యజమాని అయిన శాంతికుడి వికటశర్మ తల పరిజాతు.

శాంతికుడి వాపుతో, విజయూ, సువర్ణం మీద వాడు చల్లిన మంత్రించిన భవ్యం ప్రలాపం పోయింది. వెంటనే విజయయూ

లేచి, మరుగుళ్ళ తల మీద జాలంగా, కొట్టాడు. వాడు ఒక వాపుకేక పెట్టి కింద పడి తప్పుకోసాగాడు.

విజయయూ, సువర్ణ శాంతికుడి గృహం నుంచి వరుగు, వరుగున బయటికి వచ్చి, చెట్లకు కట్టిపెట్టి తమ గుర్రాలను ఎక్కి, మంత్రపురంలోని తమ మేనమామ తపనానికి కాక, చంద్రగిరిలోని తమ ప్రాసాదానికి వాయవ్యగోళం వెళ్ళాడు.

ఆ వమయంలో మంత్రపురం నుంచి తిరిగి వచ్చినవాళ్ళ అంగరక్షకులు, రాజా దుక్రపేనుడితో యువరాజూ, యువరాణి అక్కడికి చేరలేదన్న వార్త వెలుగున్నాడు.

తన కుమార్తే, కుమారుడూ క్షేమంగా వున్నారని యాత్రాచే దుక్రపేనుడు మహావాదించడం చెంది, వాళ్ళను కావలించుకుని వెం జరిగించిన అడిగాడు.

"ఒక మహాదుష్టులైన శాంతికుణ్ణి పోతమాచ్చాం. కథ అంతా తరవాత. వాహంగా వున్నది, ముందు ముందేదియ కావాలి," అన్నాడు విజయయూ, సువర్ణ.

పొగడ్తలకు లొంగిపొయ్యడం

విజయపురి రాజ్యాన్ని విజయవల్క్య అనే రాజు పాలిస్తుంటేవాడు. అయినా ఆయన పొగడ్తలకు లొంగిపొయి నల్ల ముక్కల పుంటేడు. ఈ సంగతి అందరికీ తెలియబడదామన్న ఉత్సాహంతో, అయిన తమకు పొగడి మెచ్చించిన వారికి అనే వసహాలు జపించడం యాక్రమం ప్రారంభించాడు.

అనేకమంది కప్పలా, పందితులా అయినా పొగడి మెచ్చించి జపించడం చేసి యాంబాలి ప్రేయోక్తిని విధించుకున్నారు.

ఒకనాడు పేద బ్రాహ్మణుడొకడు అయిన పిల్లని పుంటేగా వచ్చి, "మహారాజా, నేను పుంటే మహారాజులకు డొంగడు. వారిలో ప్రతి ఒక్కరూ పొగడ్తలకు లొంగిపోయేవారే. అలా పొగడ్తలకు లొంగి పొయిన మహారాజులు తమకొక్కరికే అబ్బాడు.

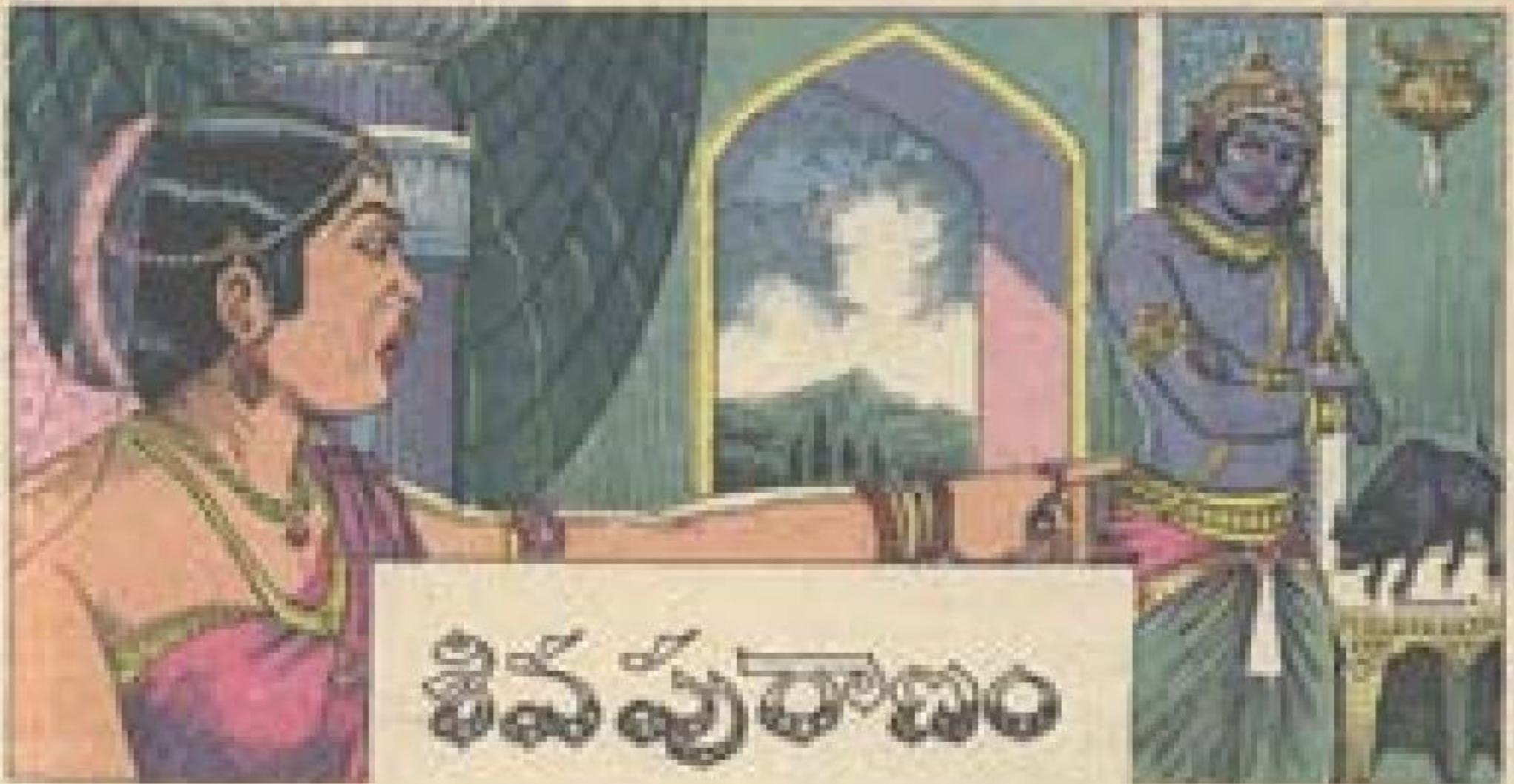
రాజు ఆ మాటలకు చాలా అవంతుడి, పేద బ్రాహ్మణుడి మీద వసహలు జపించాడు. బ్రాహ్మణుడు ఆ తప్పు తీసుకుని, "మహారాజా! అనే వసహలలో, యా మీది పొగా మోగినది కూడా యచ్చున్న, వెళ్ళు తీసుకుంటాను," అబ్బాడు.

ఆ మాట వింటూనే, రాజు అగ్రహారా, "అనే వసహలమిదిగో" అబ్బాడు.

"తమరు పొగడి మెచ్చించిన వారికి యాక్రమం జపించడం! అచ్చలే నీరా, తమకు పొగడ్తలకు లొంగిపొయి పొగడినందుకు మెచ్చి మీరు వసహలు యబ్బారు," అబ్బాడు బ్రాహ్మణుడు. ఆ జూబులో రాజుకు ఆయన పొగడ్తలకు లొంగిపొయి అర్థమైపోయింది. అయిన అనే వసహలు బ్రాహ్మణుడి యచ్చునాడు.

—కె. క్రిష్ణ

శివపురాణం

వేదాంగుడికి బ్రహ్మ ప్రత్యక్షమై, "నీ తపస్సుకు మెచ్చాను. ఎం పరం కావాలో కోరుకో," అన్నాడు.

"మహాత్మా, నా భార్య దేవతలను జయించగల కొడుకును కోరుకున్నది. అమెకు అలాటి కొడుకు కలిగేలాగు పరం ఇయ్యి," అన్నాడు వేదాంగుడు.

అతడు కోరిన పరం ఇచ్చి బ్రహ్మ అంతర్ధాపమయ్యాడు. వేదాంగుడు ఇంటికి తిరిగి వచ్చి, భార్యతో అమె కోరిక తీరు తుంచదని చెప్పాడు.

కొంత కాలానికి, అతని భార్య అయిన పరరాగి గర్భవతి అయి, పదవీ మాసంలో ఒకనాటి తెల్లవారుఘాటున ఒక కొడుకును కన్పించి, త్రిలోక పూరులైన ఆ

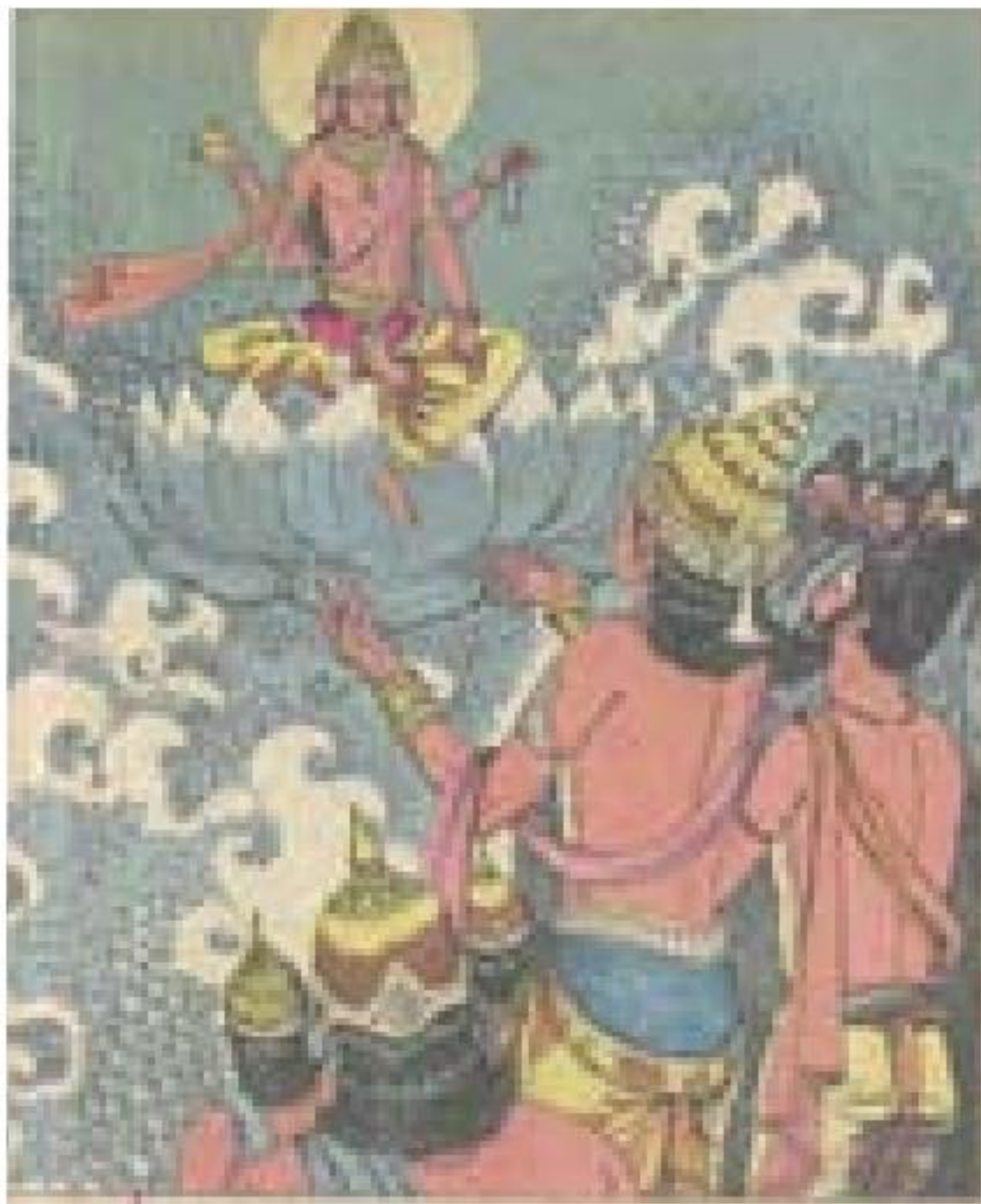
కొడుకు పుట్టగానే భూమి కంచించింది: అచ్చినైపులా అగ్నిత్వాలులు లేదాయి, వేముద్రాలు పొంగాయి. మండిగారి పిలి చెల్లు పరిగిపడ్డాయి. అలాటి ఉత్పాతాలు ఎచ్చో చూసి జనం విదిరిపోయారు.

వేదాంగుడూ, పరరాగి తమ కొడుక్కు తారకుడు అని పేరు పెట్టుకుని, ఎంతో గౌరవంగా పెంచుకొన్నారు.

తారకుడు వాడైతే బలం పెంచు కుని, పర్వతాకారం గలిగి, చూపరులకు భయంకరుడుగా తయారయ్యాడు.

పరరాగి ఒకనాడు తారకుడితో,

"నాయనా, నువ్వు బ్రహ్మను గురించి తపస్సుచేసి, మూడు లోకాలనూ జయించే లాగా పరాలు పొందు," అన్నది.

తాతకుడు వరేనని, ఒక నిర్జన ప్రదేశానికి వెళ్ళి, అక్కడ మహా దారుణమైన తపస్సు ప్రారంభించాడు. ఆ తపస్సు మూలంగా అతనిలో పుట్టిన వేడికి మూడు లోకాలూ దగ్ధమయ్యేటట్లు తపిస్తుంది. అప్పుడు దేవతలూ, ఋషులూ బ్రహ్మ వర్షకు వెళ్ళి, "మహామహావా, మువ్వ వెళ్ళి ఆ తాతకుడిచేత తపస్సు మాన్పించి, లోకాలను కాపాడు," అని రక్తిలో చేయకున్నారు.

బ్రహ్మ వరస్థుకి దిమెకురై పొంది బాపానిం మీద, తాతకుడి వర్షకు వచ్చి, "తాతా, నీ తపస్సుకు మెచ్చాను. నీ పిరాలు కాదాలో కోరుకో," అన్నాడు.

తాతకుడు విధిమానంవలనో బ్రహ్మకు విమర్శించి చెప్పి, "ఓ బ్రహ్మదేవుడా, మువ్వ వరాధిస్తూ నన్నాని నా తపస్సు ఫలించింది. నాకు మూడు లోకాలనూ జయిందే శక్తి జయిందే. శివుడి విశ్వాన పుట్టినవాడివల్ల తప్ప నాకు మరెవరి పల్లా వాపు లేకుండా వరమింపి. నాకు ఈ రెండు వరాలే దాని!" అన్నాడు.

బ్రహ్మ తాతకుడికి అతడు కోరిన వరా లిచ్చి నత్కలోకానికి వెళ్ళిపోయాడు. తాతకుడు తన రాజధాని జయిన కోటిత పట్టణానికి తిరిగివచ్చి, తాను బ్రహ్మవల్ల పొందిన వరాలను గురించి తన తల్లికి, తమ గురువైన ఉగ్రాచార్యుడికి చెప్పి, త్రిలోక దిగ్విజయానికి ముహూర్తం నిర్ణయించమని చెప్పాడు.

తాతకుడు లోకాల మీద దాడి జరుపు బేరలానికి ఉగ్రాచార్యులు ముహూర్తం పెట్టాడు. తాతకుడు ఆ ముహూర్తానికి వతురంగ జలాలతో వర్షం మీద యుద్ధానికి వెళ్ళి, దేవతలను జయించి, అంగుడి చేత కానుకలు పుచ్చుకుని, అతని పింహ వరాన్ని స్వాధీనం చేసుకున్నాడు.

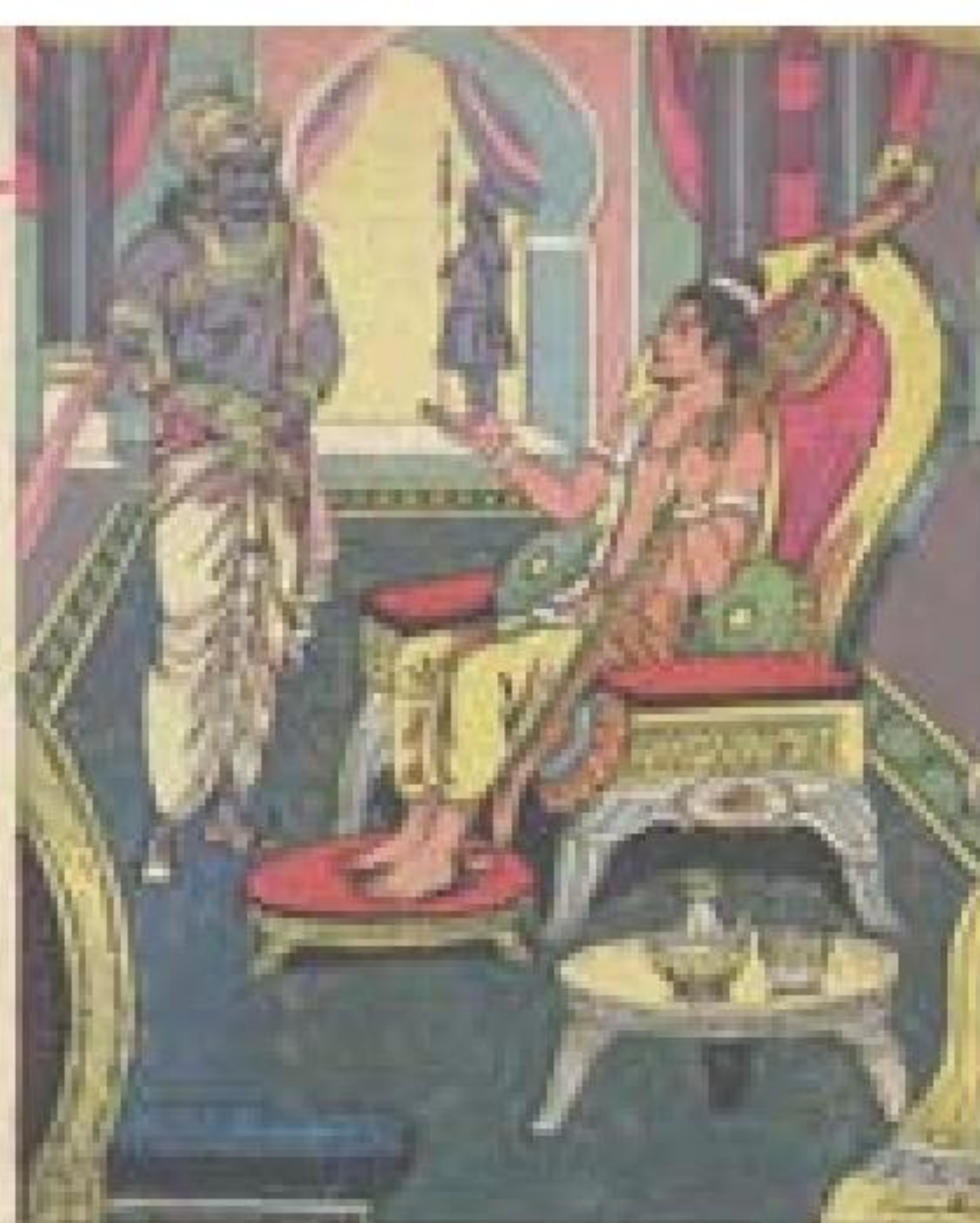
తరవాత తాతకుడు పరుణుడి మీదికి యుద్ధానికి వెళ్ళి, జయించి, పరుణుడి రథాశ్వానను కానుకలుగా పుచ్చుకుని, తరవాత యముడిపైకి వెళ్ళాడు. క్రిమింగా

ఒక్కొక్క దిక్క అతనికి ఒడింది. దిక్పాలకుల నుంచి అంతులేని కామశలు పొంది, తారకుడు తన రాజధానికి తిరిగి వచ్చి, ముఖంగా అన్నాడు.

ఒకనాడు వారదుడు తారకుణ్ణి చూడ వచ్చాడు. తారకుడు ఎదురు వెళ్ళి, పూజించి, వారదుణ్ణి తీసుకు వచ్చి, తన పంపొవనం మీద కూర్చోబెట్టి, "మహాత్మా, నీ దయవల్ల దిక్కులన్నీ అయిందామే!" అన్నాడు.

ఆ మాట విని వారదుడు, "తారకా, బ్రహ్మచర్య వరాలు పొందిన నువ్వు వదిలిక్కులా అయిపోవటంలో ఏకేషం ఏమీ లేదు. విమ్మి చంపిగలవాడు కూడా ఎవరూ లేడు, ఎందుచేతనంటే, నువ్వు శివుడి దిక్పాల వుల్లనవాడిచేత తప్ప రావు లేకుండా కూడా వరం పొందావు. శివు దేమా వైరాగ్యంతో తనమ్మి చేసుకుంటు వ్వాడాయీ, అందుచేత నువ్వు నిజంగా శ్రులోకలూరుతనని పేరు తెచ్చుకో గోరితే వెళ్ళి, వైకుంఠాన్ని అయింది కా!" అన్నాడు.

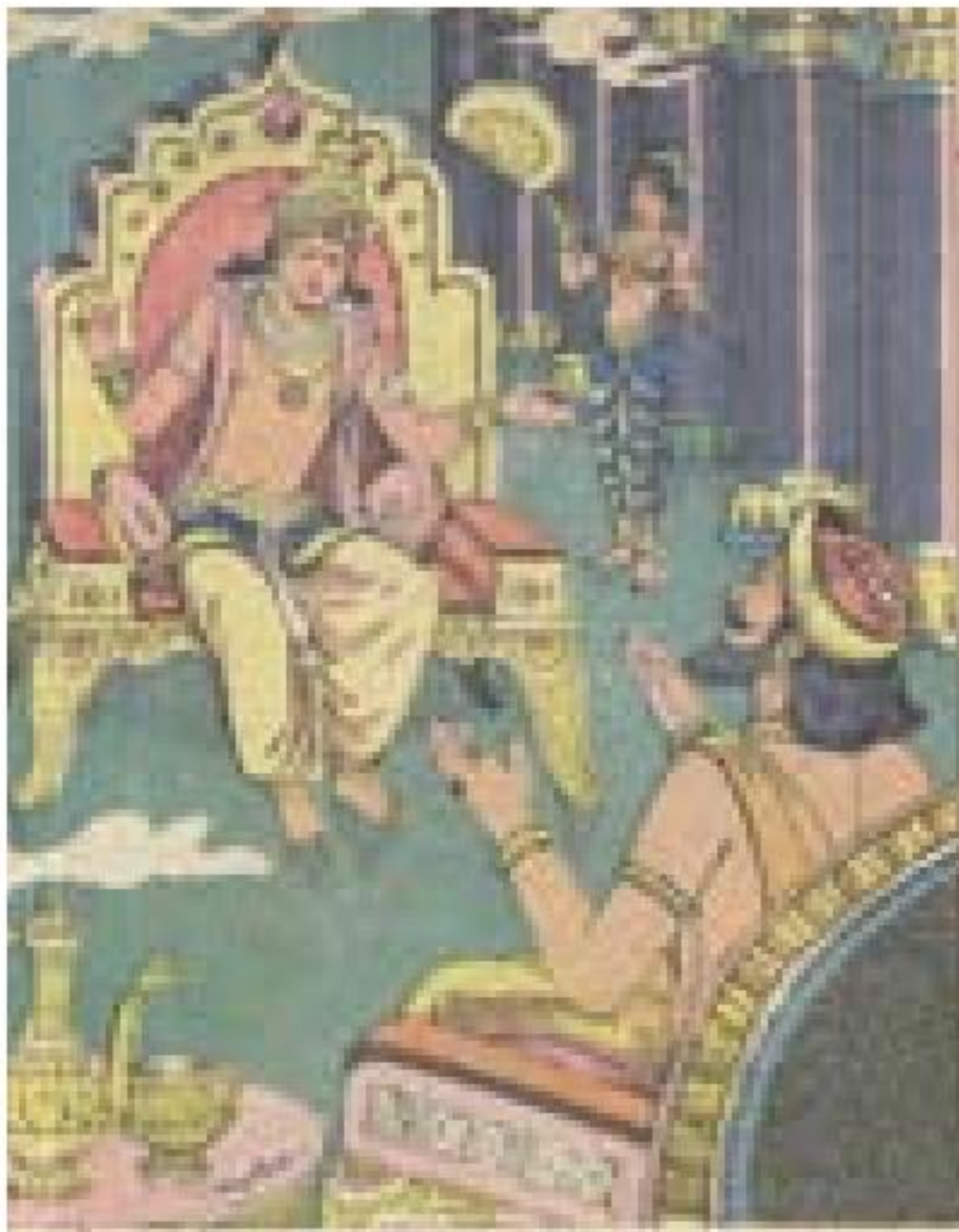
తారకుడు వారదుడి నంపొను పొటించి, తన, పేదలతో వైకుంఠానికి అయిలువెరి వెళ్ళి, రజులేరి చేయిందాడు, విష్ణువు తారకుడికి గల వరాలమీ తలచుకుని, అతన్ని చంపటం పోర్వంగావని గ్రహించి,

తారకుడి వద్దకు వచ్చి, మించి మాటలతో అతన్ని చంపివేశాడు.

అక్కడ కైలాసంలో, పార్వతి వదిల్వలకు శివుడు ఒప్పుకున్నందుకు హిమ వంతుడు నింకోపించి, పోర్వతిని, ఆమె చెరికత్తెలమీ తీసుకువచ్చి, శివుడికి ప్రణామం చేయించి, శివుడితో, "తమ వల్ల వదిల్వలు చేయించుకో, పోరపొట్టు అరిగితే కిమిందా రి," అని చెప్పి, పోర్వతిని శివుడికి అప్పగించి, మేవీకా పహితుడై తిరిగి తన అందరికీ వెళ్లిపోయాడు.

అది మొదలు పోర్వతి ప్రతిరోజూ ఉదయం నుంచి మధ్యాహ్నం వాకా శివుడికి వదిల్వలు చేసి, అయినకు

కావలసిన పూజా, పళ్ళూ, నీరూ తెచ్చి పెట్టి, అందికి వెళ్ళి, తాను కప్పిదికి చేపిన పేవలు ప్రతిరోజూ తన కర్ణిచంద్రులకు చెబుతూ ఉండేది.

కోణితపురానికి తిరిగి వచ్చిన తారకుడు శాంతకాలం ఉండి, స్వర్ణానికి సైన్యంతో వహ వెళ్ళి, దేవేంద్రుడి సంహారనం మీద కూర్చుని, దేవతల చేత పరిచర్యలు చేయించుకుంటూ, లోకాలను బాధించే పొగాడు, అతను మునుల యజ్ఞాలకు విఘ్నాలు కలిగిందాయ; తన పిమ్మలను పొగవిప్పలేదు.

దేవేంద్రుడు మొదలైన వాళ్ళు బ్రహ్మ వద్దకు వెళ్ళి, పరాలు పొందిన గర్వంతో

తారకుడు తమను పెట్టి హిందీలను గురించి మొరపెట్టుకున్నారు.

బ్రహ్మ తారకుడి వద్దకు వెళ్ళి, "తారకా, మిథి మూడు లోకాలనూ జయించావు గదా, నీ కోణితపురం నుంచే మిథి లోకాలను పోలిస్తూ ఉంది, స్వర్ణాన్ని దేవేంద్రుడికి ఉంచని, నీకూ, దేవతలకూ మధ్య విరోధం దేనికి?" అని హతం చెప్పాడు.

తారకుడు బ్రహ్మ మూల పొంది, స్వర్ణాన్ని అంద్రుడికి అప్పేసి, తాను కోణిత పురానికి వెళ్ళి, అక్కడి నుంచే మూడు లోకాలనూ పొందించసాగాడు, అతను ఉత్తరారాధన చేస్తూ ముఖంగా ఉన్నాడు.

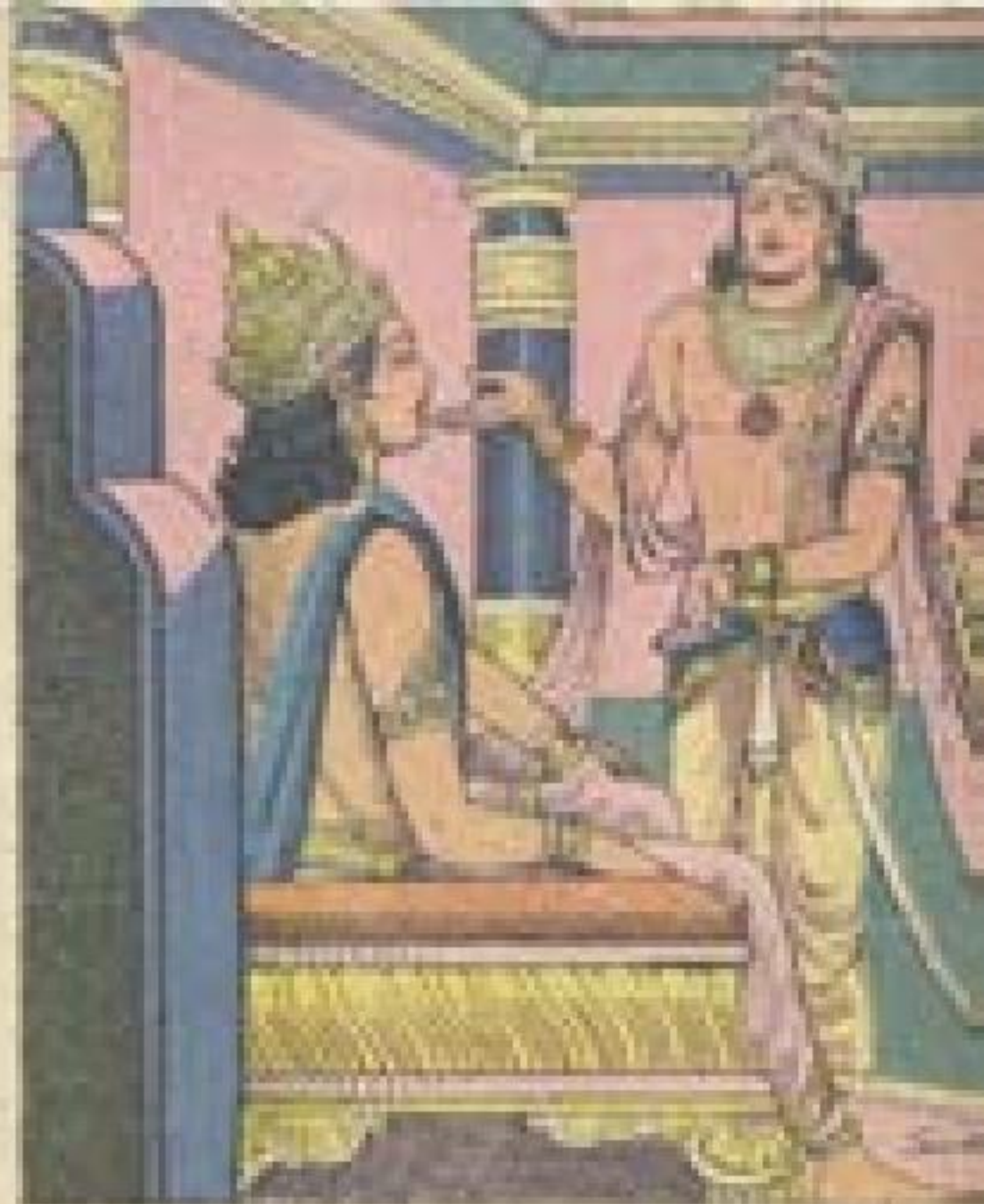
అంద్రుడు స్వర్ణాన్ని తిరిగి పొంది కూడా, తాను మరొకటి అధికారం గింద పొంది చేయవలసి వచ్చినందుకు చాలా బాధపడి, తమ గురువైన బృహస్పతిని పిలిపించి, "గురుదేవా, శ్రీలోకాధిపతి అయిన నేను తారకుడి గింద పేవకుడుగా ఉండటం చాలా అవమానకరంగా ఉన్నది, అలాటి అవమానంతో బతికే కన్న చావు మేలు, దీనికి విరుగుడు తారకుడి చావే, నీకు తెలియని అలోచనలు ఉండబోవు, ఈ తారకుడు చచ్చే మార్గం ఏదన్నా ఉంటే అలోచించి చెప్పు," అన్నాడు.

“మనం బ్రహ్మనే ఆలోచిస్తే అతగలం
మందిరి. తారకుడి విజ్ఞులనాడు తార
కుడు అయినే,” అన్నాడు బృహస్పతి.

అందరూ కలిసి బ్రహ్మ వర్ణకు వెళ్ళి,
తారకుడు దచ్చే అపాయం చెప్పమని
అయినను అడిగారు.

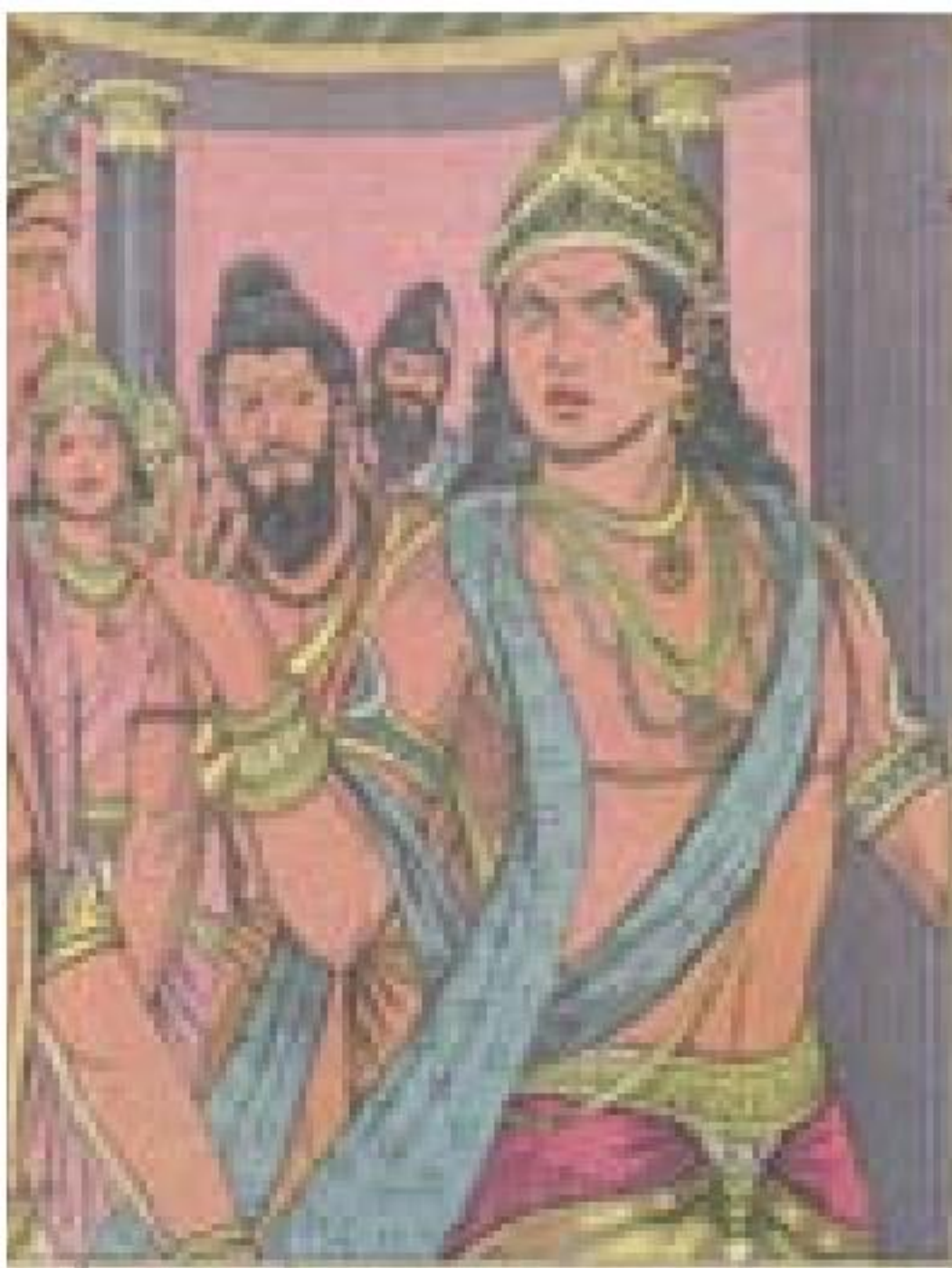
“శుద్ధి విశ్వాన పుట్టినవాడి చేతిలో
తప్ప తారకుడికి కాపు లేదు. నేను వాడికి
అలా పదం అన్నాను. పశిలేవి మరణంతో
విరాగి అయి శుద్ధుడు శైలానవర్వతం మీద
తవచ్చు చేసుకుంటున్నాడు. ఆ పశిలేవి
హమవంతుడికి కుమార్తె అయి పుట్టి,
శుద్ధుడికి పరివర్తలు చేస్తున్నది. అమె
తన మనసులో శుద్ధి తన భర్తగా కొడు
కుంటున్నది. మీరు ఎలాగైనా శుద్ధుడికి
పాఠ్యతి మీద మోహం కలిగేటట్లు చేసి,
వాడికి వివాహం అనిపించ గలిగితే, శివ
పాఠ్యకులకు పుట్టే కొడుకు తారకుణ్ణి
చంపుతాడు,” అని చెప్పి బ్రహ్మ దేవత
లను పంపేశాడు.

శివ పాఠ్యకులకు పుట్టబోయే కొడుకు
తారకుణ్ణి చంపుతాడని బ్రహ్మ చెప్పి
నందుకు నెంతోపించి, దేవతలు స్వర్గానికి
తిరిగివచ్చి మన్నకుడికి కలుసు పంపారు.
మన్నకుడు విన్నాడు. అందుకు అతన్ని
పంపాననం మీద కూర్చోబట్టి, “మన్నవా,
తారకుడు బ్రహ్మవల్ల పరాలు పొంది,

మూడు లోకాలూ అయింది, దేవతలమూ,
ఋషులమూ బాధించుతూ, తపస్సులూ,
యాగాలూ జరగనివ్వకుండా అన్నాడు.
నేను మూడు లోకాలూ ఏలుతూంటే,
తారకుడు నన్ను ఏలుతున్నాడు. ఈశ్వ
రుడి విశ్వాన పుట్టినవాడివల్ల తప్ప అతనికి
మరణం లేదు. ఈశ్వరుడేమో శైలానంలో
తవచ్చు చేసుకుంటున్నాడు. పాఠ్యతి
అతనికి పరివర్తలు చేస్తున్నది. పాఠ్యతి
శుద్ధి పమివంలో ఉండగా నువ్వు ఎలా
గైనా పరే శుద్ధుడికి మోహం కలిగేలాగు
చెయ్యాలి,” అన్నాడు.

అందుడి కోరిక విని మన్నకుడు
భయపడి, “శుద్ధుడికి పాఠ్యతయందు

మోహం కలిగివుట్టు తెయ్యటం వా
తరమా? ఇప్పుడు గొప్ప తపశ్శాసనం, కోపస్థి
వారు. మూడోకప్పు తెరిచాడంటే మూడు
లోకాలూ తన్నుతున్నాయి." అన్నాడు.

మిస్సీతుడు చిలా అనేవరికి ఇంట్లోను
మొదటిసారి వాళ్ళు అతనికి వైర్యం
చెబుతూ, "అదేం మాట? మూడు
లోకాలలోనూ ఏడు లోనవి వా రెవ
రున్నారు? ఏ మూలానీ స్త్రీ పురుషులు
మోహించులు కావటంవల్లనే గదా వృద్ధి
కలిగిపోతున్నది? ఏ పుష్పవాణాల
కాకినీ ఎలాటి తపస్సు విలసిల్లు. పైగా
అది తెలివితేటం. లోకరక్షణ ఏ ద్వారా
జరగవలసి ఉన్నది. ఏడు వహాయంగా

మలయమారులాన్ని, వనంతుల్లే, కుక,
ఏకాలమూ తీసుకుపో. మేము కూడా ఏడు
వహాయం చేస్తాం. ఇప్పుడే ఏ వాణాలో
కొద్ది విశేషమిద్దో." అన్నాడు.

మిస్సీతుడు ఈ మాటలతో పొంగిపోయి,
ఇప్పుడే జయించి, అయిదేడు పార్వతి
పైన మోహం కలిగివుట్టు తెయ్యటానికి
విశ్వయంతుడున్నాడు. అతడు తన వాడు
పుష్పవాణాలను తీసుకుని, వనంతుల్లే
వెంటబెట్టుకుని, చిలుక వాహనం మీద
ఇప్పుడు తపస్సు చేసుకుంటున్న మూలేడు
వహానికి వెళ్ళి, రహస్య ప్రదేశంలో దాని,
పార్వతి రాక కోవంపెయ్యి చూడసాగాడు.

మిస్సీతుడు ప్రదేశంలోగానే మూలేడు
వహం వనంత కోతతో నిండిపోయింది.
తెట్టు దిగిర్చి, పూత పూకాయి.
చిలుకలూ, గోరువంకలూ, కోకిలలూ
పోతాయి. కొద్దిసేపల్లో పార్వతి తన చెరి
కత్తిలతో వహా మూలేడువహం ప్రదేశం
చింది. వాళ్ళు తమ వెంట పుట్టిలూ,
వలాలూ, ముగంత ప్రవ్వాలూ తెచ్చారు.
వహం పూర్తిగా మారి అందటం చూసి
అశ్చర్యపడుతూ పార్వతి ఇప్పుడున్న
చోటికి వెళ్ళింది.

పార్వతిని ఇప్పుడు కచ్చెత్తి చూశాడు.
పార్వతి కొత్తగా కనిపించింది. వన మంతా
వంతగా కనిపించింది. కాని ఇప్పుడు ఈ

మీర్చుకు జారణమేమిటని అలోచించక,
మళ్ళీ కళ్ళు మూసుకుని తపస్సులో
మొదలిపొయ్యాడు.

పార్వతి రోజులాగే శివుడికి పాతకోప
చారాలూ చేసి, వందనం చేసి, భ్యానిస్తూ
శివుడి ఎడట నిలబడింది. అప్పుడు
శివుడు అమెను మళ్ళీ చూసి, ఎన్నడూ
లేని మోహవేశం చెంది, అలాగే అమె
కేసి చూస్తూ ఉండిపోయాడు.

పార్వతి శివుడి వద్ద పెంపు పుచ్చుకుని
వెనక్కు తిరిగి వెళ్ళి పోసింది. శివుడు
మళ్ళీ కళ్ళు మూసుకున్నాడు. అ నమ
యంలో మన్నుడుడు తన పుష్పదానాలను
ఒకలోకటిగా శివుడి పూదయానికి గురి
చూసి కొట్టాడు. అరచించమో, అశోకమో,
చూతమో, వెదమల్లిగా శివుణ్ణి కదిలించ
లేక పోయాడు. కాని మన్నుడు అయితో
బాణమైనది నిలోత్పలం శివుడిపూదయాన్ని
గాయపరిచింది. కాని దెబ్బకు తాళలేక
శివుడు అగ్రహవేశంతో, "ఎవరురా,
నీన్ను పుష్పదానాలతో కొట్టినవారు?"

అంటూ లేచి నిలబడి, మూడో కన్ను
తెరిచాడు.

శివుడు మూడో కన్ను తెరచగానే
అందులో మంచి అగ్నివ్యాలాలు బయలు
దేరి వనమంతా ఒక్క క్షణంలో బూడిచే
అయిపోయింది. దానితోదాట మన్నుడుడు
కూడా బూడిచే అయిపోయాడు.

దేవేంద్రుడు మొదలైన దేవతలు
శివుడి ఎడటికి వచ్చి స్త్రాతపాకాలు చదివి
ప్రవస్తుణ్ణి చేసుకున్నారు. అయిన తన
మూడో కన్ను మూసి, అగ్నివ్యాలాలను
ఉపసంహరించాడు. అప్పుడు, మన్నుడుడి
భార్య అయిన కతిదేవి శివుడి ఎడటికి
వచ్చి, "ఏదాశివా, నా భర్తవల్ల నీ కష్టా
లేదు. నీవల్ల పార్వతికి కుమారుడు
కలిగితే అతను తాదకుణ్ణి చంపిగలడన్న
అశోక దేవేంద్రుడు మొదలైనవాళ్ళు, నీకు
పార్వతి మీద మోహం కలిగించడమే నా
భర్తను కోరారు. మీ తప్పులు మన్నించి
నాకు పతిరిక పెళ్ళు, పార్వతిని వివాహ
చూచి, లోకంను కాపాడు," అన్నది.

మరాఠాపరుడు

యోగ్గావ్కు వీడివంటలోని ఒక చిన్న పట్టణంలో, ఇస్కొయిల్ అనే కఠిన వాడొకడుండేవాడు. వాడి దుకాణానికి చరితాఫ్తల్లో మరొక మాంసం అమ్మే దుకాణం లేనందువల్ల, వాడి వ్యాపారం చాలా లాభ సాటిగా సాగుతూండేది.

ఒకనాడు ఇస్కొయిల్ దుకాణానికి, ఒక ముసలివాడు వచ్చాడు. అతడి చుట్టూ చదుబట్టి, విదేశీయుడని అతడు వెంటనే గ్రహించాడు.

ముసలివాడు, ఇస్కొయిల్ను కొంచెం దీక్షగా వుండే మాంసం ఒక పేరు యివ్వమని అడిగాడు.

“అ దశం మాంసానికి మధ్య ఒక వెండికాసు యివ్వవలసి వస్తుంది,” అన్నాడు ఇస్కొయిల్.

ముసలివాడు కొంచెం తటవిజాయించి, “పేరు మాంసం ఇవ్వండి. ఒక వెండి

కాసా ? మీ దేశంలో అయితే ఆ దమ్ముకు ఒక మంచి గొర్రెనే కొనవచ్చు!” అన్నాడు.

ఆ మాట వింటూనే ఇస్కొయిల్ కోపం తెచ్చుకుని, “అ ధర చెల్లించడం యిష్టం లేకపోతే, వెంటనే వా దుకాణం నుంచి బయటికిపో !” అన్నాడు.

అందుకు ముసలివాడు చిన్నగా నవ్వి, ఒక వెండి కాసును ఇస్కొయిల్కు యిచ్చి, మాంసం తీసుకుని వెళ్ళిపోయాడు.

మర్నాడు కూడా ఆ విదేశీ ముసలివాడు ఇస్కొయిల్ దుకాణానికి వచ్చాడు. అతను యాపారీ మాంసం ఇవ్వండి గురించి తేర మాడకుండా, పేరు మాంసం తీసుకుని, మరొక వెండికాసు వాడినట్టాడు.

అయితే, ఇస్కొయిల్ చాచ్చి ముసలి వాడి కిక్కిరా, “అవ్వాలే మాంసం ధర పెరిగింది. పేరు మాంసం కావాలంటే, రెండు వెండి కాసులివ్వాలి,” అన్నాడు.

ముసలివాడు విప్పరి లాగి చిప్పగా వచ్చి, వాడికి రెండు వెండి కామరిచ్చి, మాంసం తీసుకుని వెళ్ళిపోయాడు.

కాని, ఆ రాత్రి ముసలివాడిచ్చిపోయిన మూడు వెండికామెలా, మూడు కోయ్య మొక్కలుగా మారిపోయాయి.

ఆ మర్నాడు ముసలివాడు రాగానే, అప్పాయిల్ వారి మెడ గట్టిగా వట్టుకుని, "ఒరే, ముసలివీనుగా, ఏకంత ధైర్యం! వచ్చే మోసం చేస్తావా?" అన్నాడు కోప్పింటో నిలువెల్లా తూగిపోతూ.

ముసలివాడా మాటలకు ఏమీ తొణకక, "మోసం చేసింది నేను కాదు; నువ్వు!" అన్నాడు చిదరిస్తున్నట్లు.

ఆ అవాటుకు అప్పాయిల్ వళ్ళు పట పట కొరుకుతూ, ముసలివాణ్ణి కొట్ట పోగాడు. ముసలివాడు రక్షింపదలచిం దంటూ పెద్దగా అరవసాగాడు.

ఆ అరుపులు విని అజారుచి పోతున్న వాళ్ళు అక్కడికి వచ్చారు.

"ఈ మోసకారి రెండు రోజులుగా వాడు బొంగ వాణారిచ్చి గొర్రె మాంసం తీసుకుపోతున్నాడు!" అని వాళ్ళకు అప్పాయిల్ చెప్పాడు.

"అయ్యోలా, ఎవరికి! ఇతడిచ్చే వాని రకం మాంసానికి, వెండికామె లిచ్చేంత వెర్రివాణ్ణి కాదు. నేను, గొర్రె మాంసం పెరుతో, ఇతను కుక్క మాంసం అమ్ము తున్నాడని తెలుసుకున్నాను. ఈ వంగతి నలుగురిలో అయట పెడకానిచ్చు చేయంతో, వచ్చు మోసకారి అంటూ మీకు తెలు సున్నాడు." అన్నాడు ముసలివాడు.

అక్కడ చేరిన అందరిలో ఒకరు ముసలి వాణ్ణి, "అ వంగతి నువ్వు రుజువు చెయ్య గలవా?" అని అడిగాడు.

"రుజువు చెయ్యగల వ నే. వా వమ్మకం!" అంటూ ముసలివాడు బాల్లేను. రుజువం చెవక వున్న అవరణలోకి తీసుకుపోయాడు. అక్కడ ఎరురై న చ్చుక్కం చూసి అందరూ వకమాళ్ళుక్కం చెందారు.

అప్పాయిల్ అవతరణలో కట్టవేసిన గొర్రెలన్నీ ఒక్కక్షణంలో తుక్కులుగా మారిపోయాయి !

అది చూస్తూనే అప్పాయిల్ ను చుటి పోయిపోయిపోయింది. వాడు కొద్దిపేదరికి తేరుకుని, మువలివాడు ఏదో కుంభ్ర తంబూలు వేర్చిన మిమ్మిదని జవాబికి చెప్పిపోయిపోయిపోయి. వాళ్ళు, వాళ్ళ వాళ్ళు తన్ను, పెదరక్కలు విరిచివేసి, పట్టు పొరకులైన అమిర్ వద్దకు తాళ్ళు పోయాయి.

అమిర్ అవగనినంతా విని పట్టరాని కోపంతో, "ఒరే, ఏడుదా ! నా పంటవాడే కూడా ఎంతోకాలంగా, నీ దుకాణంలోనే మాందం కొంటున్నాడని, వాడు తెలుసు. నిన్ను విలుపుగా చిత్రపథం వేయిస్తాను," అంటూ ముందున్న పెద్ద పుస్తకం పేజీలు కొంచెం పెట్టి తిప్పి చూసి, నిర్భయంగా, "మిమ్మరి కొంతలో కొంత అయ్యేవంటుంది. నీ వేరనిది మరణ శిక్ష వేయాలనుకున్నాను. కాని, శిక్ష వచ్చింది ఒప్పుడు," అని భటులను పిలిచి, "ఈ దుమ్మిట్టి ముందు మాట ఒక్క కొరడా చెబ్బలు కొట్టండి. తరవాత, తుది కన్ను పొడిచివేయండి. అది అరిగాక, పిట్ట తినుకుపోయి, మన దేశ పరిపాట్లను అవతల పోరవేసిరండి !" అని చెప్పి,

అప్పాయిల్ తో, "ఒరే, ఏ ఇల్లా, దుకాణం, కూడబెట్టినదనం—అంతా ముల్తామిగాని పేరం అయిపోయింది," అన్నాడు.

భటులు, అమిర్ అజ్ఞప్రకారం అప్పాయిల్ ను కొరడాతో కొట్టి, తుదికన్ను గుడ్డిచేసి, వాళ్ళ తినుకుపోయి, పరిపాట్లను అవతల పదిలారు.

అపొంకారం, మితిమీరిన భవాన తమిళు యంతటి దురవస్థకు కొరడాలున్నవిని అప్పాయిల్ చూచిస్తూ, కొన్నాళ్ళకు మరొక వేగరం చేరాడు. అక్కడ వాడు చిచ్చు మెత్తి కాలం గడపిపోగాడు. ఒకనాడు తోటి చిచ్చుగాళ్ళు మాటల సందర్భంలో వాడితో, "ఒరే, ఈ వేగర ముల్తామికు

శకునాల పిచ్చి పుచ్చిది. ఒంటి కంటివారు ఎదటవడితే యశ్శకునంగా భావించి కొరడా దెబ్బల క్రితే వేస్తారు. ఆ కళ్ళల్లో కుదిగిస్తు గుద్దివయితే మాత్రం ఉరికితే! కదిక, అయిన కంటపివకుండా జాగ్రత్త పడుతూ వుంటుంది." అని వలసపో యిచ్చారు.

అయితే, ఒకనాడు అస్సాయిల్లో చిచ్చుం గొపం రాజపిచ్చిలో తిరుగుతూండగా పెద్ద కొలాహలం అయిలుదేరింది. కొందరు గుర్రపురొతులు అవాచ్చి తప్పకొమని హెచ్చరిస్తూ పోయి తియసాగాడు. విచారించగా అస్సాయిల్లో ఆ వారి వెంట నుల్లాడు వస్తున్నట్లు తెలిసింది. వాడు, చిచ్చుగాళ్ళ వలసో గుర్తి తెచ్చుకుని పరుగునపోయి, ద్వారం దాగ్లా తెరిచి పుచ్చి ఒక ఇంట్లో ప్రవేశించాడు.

ఆ వెంటనే కండలు తిరిగిన ముగ్గురు వస్త్రాడుల్లాంటి వాళ్ళు వాడి మీద పడి, "ఒరే, పొంగవెడదా. దొరికావా! గత మూడు రోజులుగా, మేం లేనప్పుడు వెంట గదిలో జొరబడి, అక్కడ దొరికినదంతా

తనిపోతున్నది మిచ్చేగదా!" అంటూ చితకదారి పిచ్చిలోకి విసిరివేశారు.

కొంతసేపు తరవాత అస్సాయిల్లోకు వచ్చిపోవచ్చింది. వాడు యిక ఆ దేశంలో వుండవలసికూం కావనుకుని అయిలుదేరి మరొక దేశం చేరాడు. ఈ రోజుల అస్సాయిల్లో తమ్ముడు తన అచ్చికు వట్టిప దుర్లభి తెలుసుకుని, వెతుక్కుంటూ వచ్చి తన ఇంటికి తినుకుపోయాడు.

వాడు తమ్ముడికి తను పడ్డ కష్టాలన్నీ వివరించి, "ఒరే, తమ్ముడా! వాడురాకే వచ్చిచ్చి కష్టాల పాలు చేసింది. మహ్మదాలాగే మాందీం అమ్మి జీవనం గడిపి కదికవాడివి. వాలాగే బాగా వలసపోయింది కూడా వుంటావు. ఒక్క పొంగతి గుర్తుం యికో—పినాడూ మనసులో గర్వం. అహంకారం తాంటి దుర్లక్షణాలకు పోటివ్వకు. పరాయిదేశాల నుంచి యిక్కడికి వచ్చే వాళ్ళు, మనకు అతిథుల తాంటి వాళ్ళు. అతాంటి వాళ్ళను మోసగించే ప్రయత్నం చెయ్యకు." అని వలసపో యిచ్చారు.

ఆడవిడున్నలు

పేర్లను వివరించిన గ్రామ, అమెరికా అసెంబ్లీ నిర్ణయ ప్రకారం కేవలము కలెక్టరు పోలవరపు శైల
 మూలం పేరే. నిర్ణయ ప్రకారం కేవలం ముచ్చలపాటి కలెక్టరు, అధ్యక్షుని ఈ శైల మూలం పేరిట
 పోలవరపు పేరును, అయితే ఈ శైల మూల నిర్ణయ ప్రకారం, శైల శాస్త్రిని అధికార కోట,
 అశ్వని అశ్వని పేరిటగా కలెక్టరు అధికారమును వివరించగా కలెక్టరు, పేర్లను వివరించిన
 పోలవరపు ఈ శైల మూల నిర్ణయ ప్రకారం — అధికార కోట అనే గ్రామం పేరే. కేవలం అధికార
 కోటను మాత్రం, మొత్తం గ్రామం పేరు అధికారమును పేరే. కలెక్టరు, శైల శాస్త్రిని అధికార
 కోట అధికారమును పేరే. కలెక్టరు, పేర్లను వివరించిన గ్రామ, అమెరికా అసెంబ్లీ నిర్ణయ ప్రకారం

[illegible]

தாதுவோடு 'புது மீனா' என்ற பெயரில் இவ்விதம் தொடர்ந்து — வசூலிப்பதில் துவக்கம். சில
காலம் இது மிக நிறைவாக, மிகவும் அனுகூலமாக இருந்தது. இது மூலம் மிக விரைவில்,

అప్పుడే కలలు గూ ఈ దుష్టుల ప్రాపంచిక కాంక్ష, పోరాట పడవ ఎత్తుతో ఉన్న
వికార, కలకలంతో పడిపోయి, ఈ గుడ్డులు గుడ్డులుగా, కొండలు, కొండలు, పరిమళాల కాల
కుండా, తిరిగిపోయి పరిమళమై, అలా పోయిపోయి ముందు అదోక అలా, పరిమళ అయిపోయి,
దూరంగా పడిపోయి, పరిమళ అయిపోయి పోయి
పోయిపోయి, ముందు అదోక అలా పోయిపోయి,
ఉప కాంక్షలతో, పోరాట, అయిపో, ఉన్న
అయిపో అయిపో అలా ఈ దుష్టుల పరిమళం
పోయిపో, అయిపో, ఈ దూరం అయిపో
పోయిపో పోయిపో అయిపో, అది కా
ప్రకారం అయిపోయిపో, అయిపోయిపో
పోయిపోయిపో అయిపోయిపో అయిపోయిపో అయిపో
అయిపోయిపో పోయిపోయిపోయిపో.

పోటో వ్యాఖ్యల పోటీ : : బహుమతానం రూ. 50 లు

ఈ పోటీల వ్యాఖ్యలు 1985 జూన్ నెల చందరికలో ప్రకటింపబడును.

P. V. Subramanyam

Sandhya Menya

ఈ పై పోటీలకు పరిమిత వ్యాఖ్యలు ఒక్క మాటలో గానీ, చిన్న వాక్యంలోగానీ కావాలి. (రెండు వ్యాఖ్యలకూ పరిమితం ఉండాలి.) ఈ ప్రింట్ నెల 15వ తేదీలోగా వ్యాఖ్యలు పూర్తి చేయాలి. ఈ పూర్తి చేసిన వ్యాఖ్యలలో అత్యుత్తమంగా ఉన్న ప్లేటాను (రెండు వ్యాఖ్యలకు కలిపి) రూ. 50/-లు బహుమతం. ఈ వ్యాఖ్యలు రెండూ పోస్టాల్లోపై పాపి, ఈ అక్షరముకు పంపాలి. - ఈరహస్య పోటో వ్యాఖ్యల పోటీ, ప్రింట్-36

ప్రింట్ నెల పోటీ ప్రతిభాలు

మొదటి పోటీ: ప్రింట్ నెల మా చివర్లో!

రెండవ పోటీ: అవని గట్టుకు చేరినట్లు!

చేరినట్లు: 1. ఎన్. ఉమాదే, జనప్రసాద్, పెయ్యాగి కా. కృష్ణాశిల్ప.

బహుమతి మొత్తం రూ. 50/-చెలామడలోగా పంపబడుతుంది.

మీకు తెలుసా? వమాధానాలు:

1. పెక్టెన్ 2. 1787 క్లూబ్ బాల్ బాల్, క్లూబ్ కలెక్షన్ కలెక్షన్
3. జనక బుక్ బాల్ 4. కలెక్షన్ 5. క్లబ్ కలెక్షన్.

Printed by B. V. REDDI at Press Printers Private Ltd., and Published by B. VITHANATHA REDDI for CHANDAMAMA CHILDREN'S TRUST FUND (Prop. of Chandamama Publications) 11B, Anna Road, Madras-40 026 (India). Consulting Editor: NAGI REDDI.

The names, initials and designs mentioned herein are authors' property of the Publishers and carrying or adapting them in any manner will be dealt with according to law.

రీటా
మీ
స్నేహ

సంపదకు

ఇప్పుడు అద్భుతంగా ఉంటే ఇప్పుడు
లేనది రీటా. దానిలో అమలించి
1 క్రి. మినహించి ఉన్నాయి - 100
కొలువలతో. అద్భుతంగా పెరిగి
తాచి. చల్లదాచి. దానికే నాటి.

రీటా తాచి మీ ముఖం పొడగాస్త
వృద్ధి చేయబోయి. మీ కళ్ళకాంత
పెరుగా, ఒత్తుగా పెరిగి. మీరు
లాంటిది పెత్తనా ఉంటాయి.

రీటా

మీ ఆకలి మీ కంటి
మీదాకా దానికే

మీ రీటా నాకే వస్తుంది

అద్భుత నూపర్ ఎకానమి (100 ml) నైజాలో కూడా వస్తున్నది.

కొత్త, ఎక్కువ ప్రభావం గల
క్రియరసిల్
మొటిమల్ని పొగొడుతుంది
దాంల్ బాటే యిక
వాటిని పొకకుందా వేస్తుంది

1994-1995

The following information is being furnished to you for your information only. It is not intended to be used for any other purpose.

$\mathbb{P}^1$ and $\mathbb{P}^2$ (where $\mathbb{P}^1$ is the projective line and $\mathbb{P}^2$ is the projective plane) are the only two cases where the result is known.

Printed by the
Government

రాజ్య బ్రష్‌లేకుండా రంగులు వ్వసాడూ

రాజా తన అల్లరి పిల్లవాడు. అతని రంగులు వేయడం అంటే వరదాదు. అయితే గిట్టేదోని నీళ్ళతో ఒక పోసి, అల్లరి వేయడా పోయేది. దేవునియ్యా అల్లరియ్యా రంగు వుంటుంటేవేదాదు. అలాంటి వయస్సు పిల్లవాడి ఏ అమ్మ మాత్రం పోయివుంటుంది.

"మిస్టర్ రంగులు వేస్తే తాళలేదు" అంటే తాళే అమ్మ మోహించే రాజాని చూస్తే తాళేయిదే పోయింది. అతని రాజా తన బ్యాగ్ (గేయార్స్, అయిల్ పేంట్స్ బ్యాగ్ లు) తానువేయడం నీళ్ళతో వదిలి వేసి, బ్రష్ అల్లరియ్యా, తనకి వుండే వేయక అమ్మయిందన్న బాధ వేయని పిల్లవాడు.

అలా తాళేదోంది పేంట్స్ తీసుకోని అలా రంగులు వేయడం మొదలుపెట్టడమే... అమ్మయిందే అమ్మయిందే... పూర్వం నీటి, బ్యాగ్ అయిల్, నీటి నీటి, బ్యాగ్ అయిల్... అలా అమ్మయిందే రంగులు. అమ్మయిందే రాజా తాళే అమ్మయిందే రాజా తాళే (గేయార్స్ బ్యాగ్ తాళే).

కెమెల్

అయిల్ పేంట్స్

అది 12, 24, 48 పేంట్స్
రాజా పోయివుంటుంది

పేంట్స్ పేంట్స్ కెమెల్

అల్లరి పేంట్స్ కెమెల్

అ. రి. అల్లరి

అల్లరి అల్లరి 480 480.

పేంట్స్ అయిల్ అయిల్ పేంట్స్

అయిల్ అయిల్

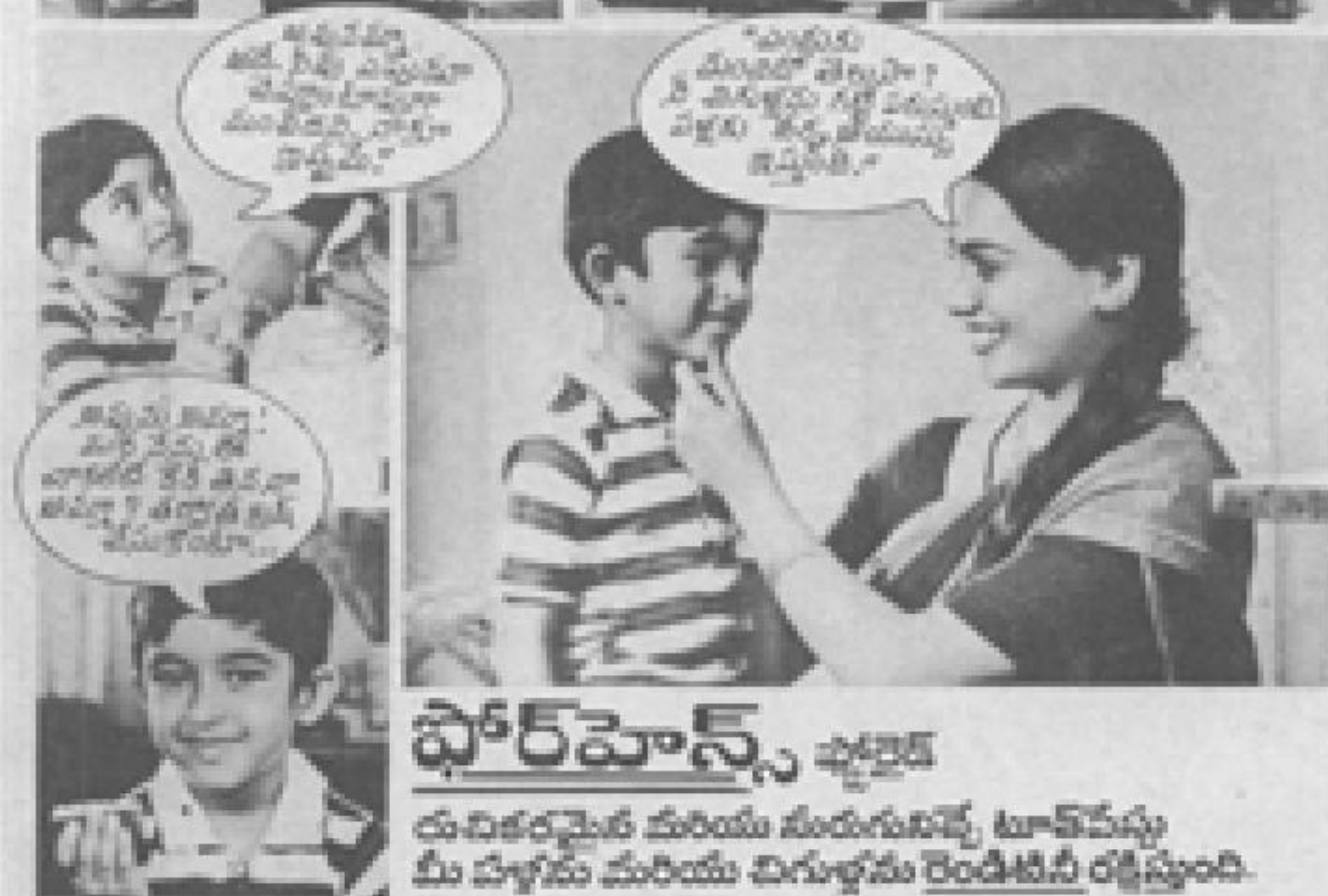

VISION 782 782.

Results of Chandamama Camel Colouring Contest No. 39 (Telugu)

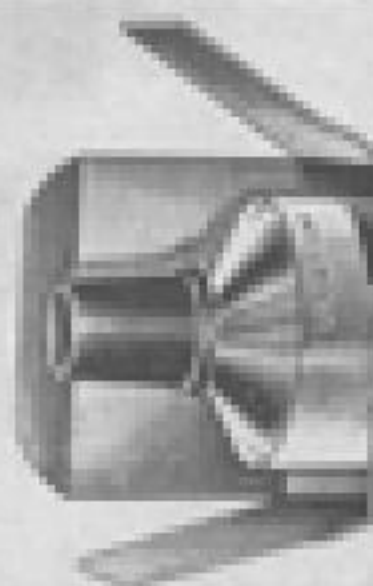
1st Prize: R. Srinivas Rao, Guntur. 2nd Prize: K. Prabhakar Srinivasu, Hyderabad 500 027. A. Mohankumar, Vengal 500 027. Padmalatha Rama Kumar, Rajahmundry. 3rd Prize: S. Kalpana Chakravarti, Guntur. M. Ravinder Reddy, Warangal. G.V.P. Reddy, Orissa. M.D. Srinivasu, Rajahmundry. R. Prasanna, Hyderabad 13. V. Naga Satya Jyoti Kothari, Gannaganam. Kumar K. Suresh Rao, Bhavanipatnam. V. Srinath, Srisaibam. S. Suptha, Hyderabad. G. Sumanth Kumar, Bombay 25.

చుట్టి పళ్ళగుండు కనుగొన్నాడు మా బాబు ఒకనాడు!

ఫోర్ హెన్స్ ఫ్యాషన్

య.వి.క.ల.పై.బి. మే.రి.యం. సే.యం.గు.వి.కె. టూ.వ్.వె.స్టూ.
మీ. పో.గ.నం. మే.రి.యం. మి.గు.ల.గ.మి. రెం.డి.టి.సి. రి.క్లి.స్టూ.ం.టి.

© 2004 Blackwell Publishing Ltd *Journal of Internal Medicine* 255: 103–110

Forhan's

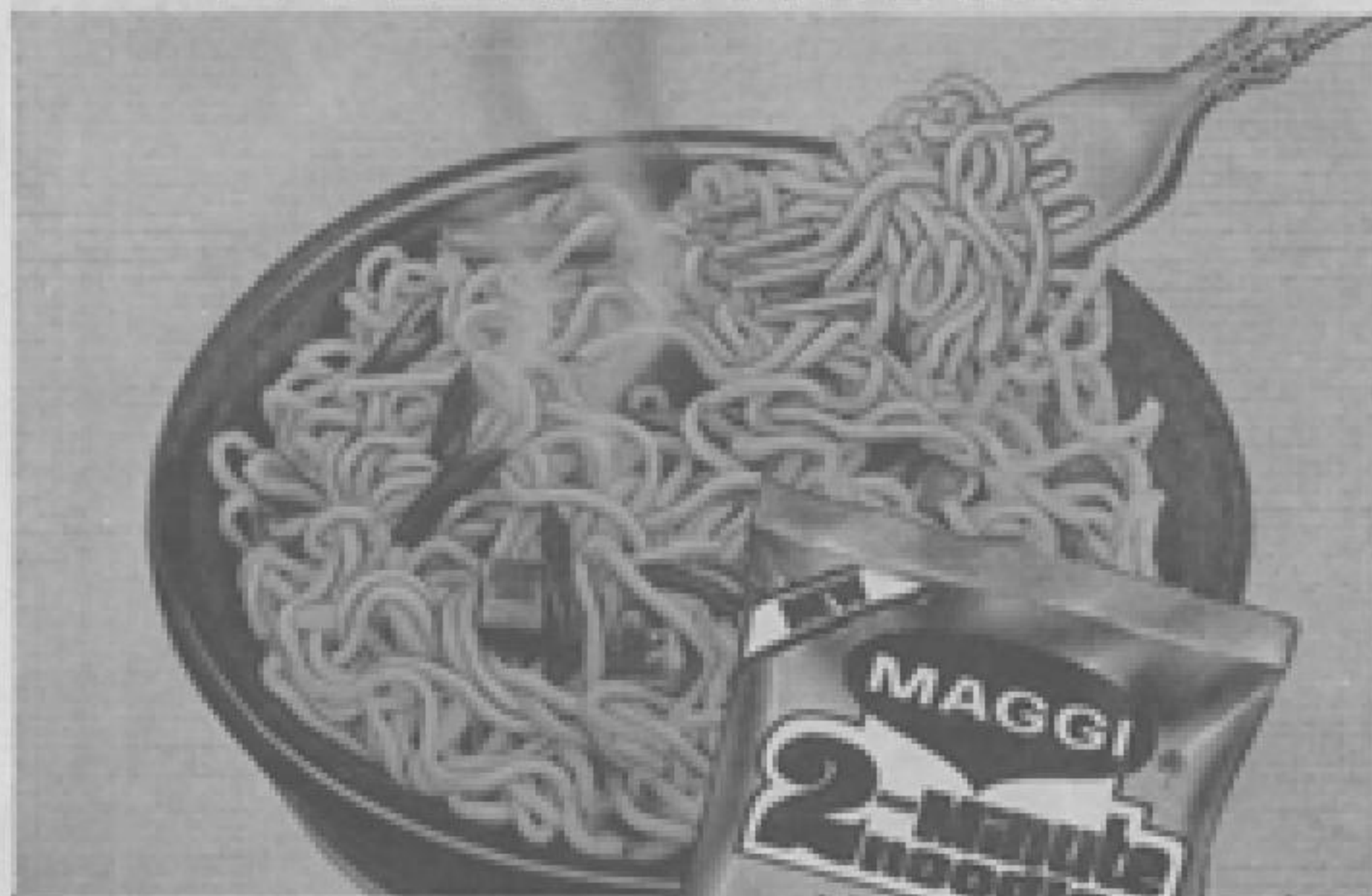
affinity: 0.45381321635600004

337 F 183 TEL

NEW!

MAGGI®

2-Minute Noodles

The tastiest snack!

Made from high quality wheat flour and vegetable fat, Maggi 2-Minute Noodles are hygienically steamed and fried in an automatic plant.

Each Tastemaker is a special blend of select spices and seasonings. What's more! Exciting flavours to delight every taste. Masala and Capsicum for Vegetarians. Chicken for Non-Vegetarians.

Simply add Maggi 2-Minute Noodles, along with your favourite Tastemaker, to boiling water. Simmer for 2 minutes. And serve a delicious wholesome hot snack!

Fast to cook! Good to eat!

బులే మజా గోల్డ్ స్పాట్ మజా

**GOLD
SPOT**